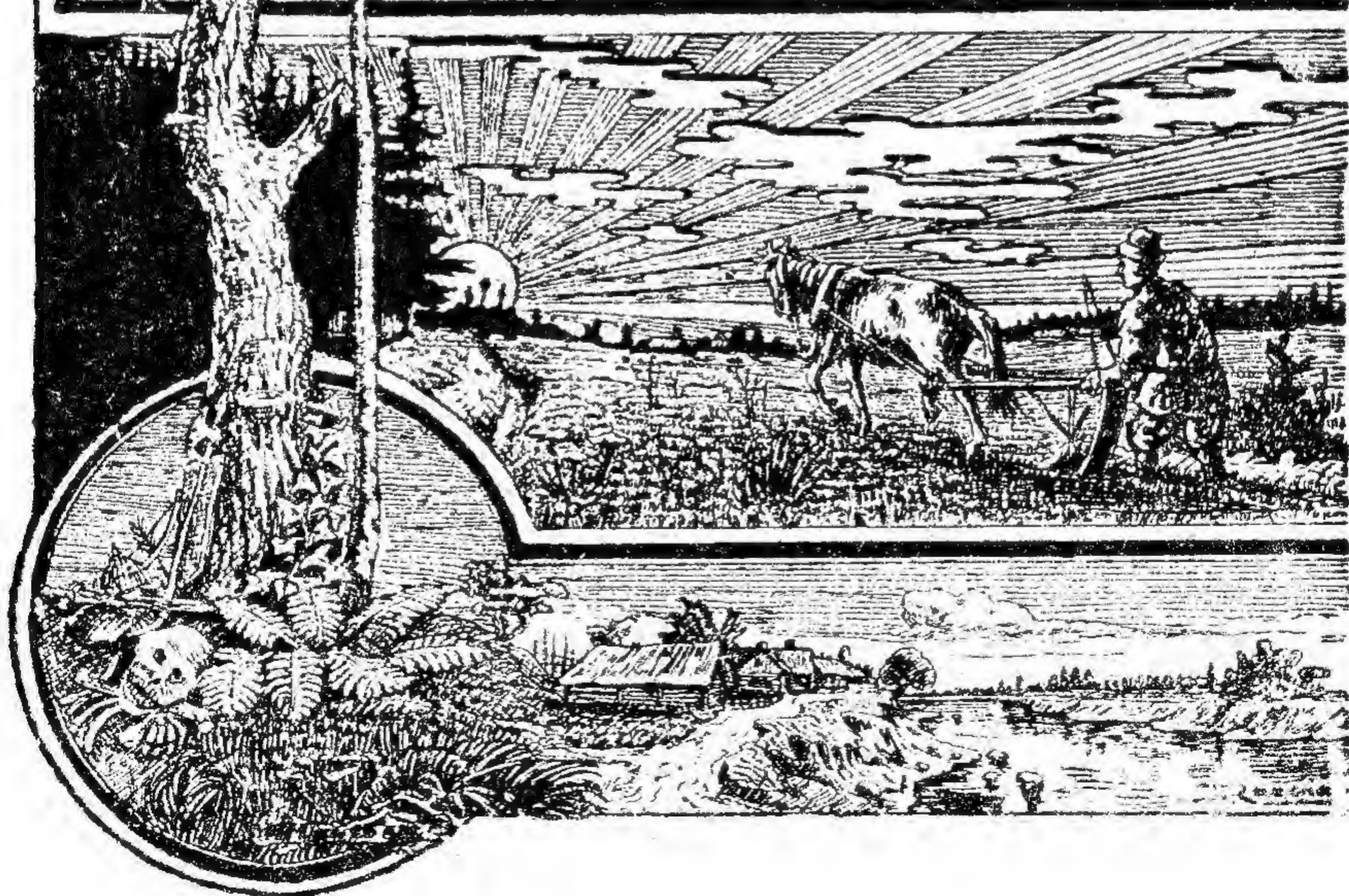

PIERŠY BIEŁARUSKI
KALENDAR

☞ NAŠAJE NIWY ☞
NA
1910 hod.

WYDAŃNIA „Našaje Niwy“

- № № 1 i 2. Ziemielnaja sprawa ŭ Nowaj Zelandyi —
cena 3 kap.
№ № 3 i 4. Ožeško. Hedali, z rysunkami —
cena 6 kap.
№ № 5 i 6. Bellami. Kazka ab wadzle —
cena 3 kap.
№ № 7 i 8. Waciuk Trojca. Cukier —
cena 3 kap.
№ № 9 i 10. Hutarki ab Haspadarecy —
cena 3 kap.
№ № 11 i 12. A. Hr. Jak baranieca ad chalery —
cena 1 kap.

Skład pry kantory hazety „NAŠA NIWA“.
Wilnia, Wilenskaja wulica d. № 20.

Wydaŭnickaja Supolka

„Naša Chata“

u WILNI,

wydała pakul što takije kniżki:

- № 1. M. Konopnicka. Dym z rysunkami cena . 4 kap.
№ 2. Taras na Parnasie cena 5 kap.

ДАМСКАЯ ПАРИКМАХЕРША

— К. БРЖЕСКАЯ —

Семеновская ул. домъ № 4, кв. 7.

Производитъ прическу, завивку и онду-
ляцію волосъ, по послѣдней модѣ.

ПРИХОДЯЩАЯ НА ДОМЪ.

За каждую прическу 75 коп.

— Мѣсячно дешевле. —

ПРИМѢЧАНІЕ: Въ окрестностяхъ гор. Вильны плата по согла-
шенію. Лица заинтересованные, благоволятъ обращаться лично
или письменно.

№ 14. Wydaŭnie „Našaje Niwy“ № 14.

„Swajho nie čurajeieš
—i čužomu nawučajcieš!“

Pieršy Biełaruski KALENDAR „Našaje Niwy“

✧ na 1910 hod. ✧

— Cena 15 kap. s pieresytkaj 20 kap. —

Kalendar možna kuplać:

- u WILNI u kniharniach „Kultura“, W. Makoŭskaho, J. Za-
wadzkaho, M. Piaseckaje-Šlapelis, u kniharni „Letuva“ Ka-
rabašnikowa, i u redakcii biełaruskaj hazety „Naša Niwa“.
u MINSKU u kniharni W. Makoŭskaho-Fronkiela.
„ WITEBSKU „ Kołoukrat-Cerwinskaj.
„ HRODNI „ A. Lewandoŭskaho, B. Kozłotŭskaho.
„ MOHIŁOWI „ J. H. Syrkina.
„ HOMLI „ J. H. Syrkina.
„ PIECIERBURZI u Polskaj kniharni na Władimirskim
prosp. № 13.
„ WARSAWI u kniharni G. Centernšwera na Maŕzałkoŭ-
skaj wulicy.
„ SŁONIM—kniharnia Polskaja.
„ KIJEWI u kniharni „Literaturno-Naukowaho Wistnika“,
Władzimirski plac, 28.

WILNIA

Drukarnia M. Kuchty, Dwarcowaja wulica d. 4.

1910.

РОССІЙСКІЙ ИМПЕРАТОРСКІЙ ДОМЪ.

U schod i zachad sonca.

Miesiacy.	Cysto	U s c h o d.		Z a c h a d.		D o ů ž. d n i a.	
		hadz.	min.	hadz.	min.	hadz.	min.
Studzień	1	8	12	4	05	7	52
"	11	8	02	4	22	8	20
"	21	7	47	4	42	8	55
"	31	7	28	5	02	9	34
L u t y	10	7	06	5	22	10	16
"	20	6	43	5	42	10	59
Sakawik	1	6	19	6	01	11	42
"	11	5	54	6	19	12	25
"	21	5	30	6	38	13	08
"	31	5	06	6	57	13	51
Krasawik	10	4	43	7	15	14	32
"	20	4	21	7	34	15	13
"	30	4	02	7	52	15	50
Trawień	10	3	46	8	08	16	22
"	20	3	34	8	22	16	48
"	30	3	28	8	34	17	06
Ćerwień	9	3	27	8	36	17	09
"	19	3	32	8	35	17	03
"	29	3	42	8	28	16	46
Lipień	9	3	55	8	16	16	21
"	19	4	11	8	00	15	45
"	29	4	20	7	40	15	11
Sierpień	8	4	47	7	18	13	50
"	18	5	02	6	55	13	20
"	28	5	22	6	31	13	09
Wieresień	7	5	40	6	06	12	26
"	17	5	58	5	41	11	43
"	27	6	17	5	17	11	00
Kastryčnik	7	6	36	4	53	10	17
"	17	6	55	4	31	9	48
"	27	7	15	4	12	8	57
Listapad	6	7	35	3	56	8	21
"	16	7	52	3	45	7	57
"	26	8	06	3	20	7	23
Snieżeń	7	8	19	3	40	6	50
"	17	8	25	3	35	6	53
"	27	7	19	3	57	6	57

ЕГО ИМПЕРАТОРСК. ВЕЛИЧ. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Николай Александровичъ, Самодержецъ Всерос., род. въ 1868 г. 6 Мая (тезоим. 6 Декаб.)

Августыйица Родительница ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА:

ЕЯ ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО ГОСУДАРЫНЯ ИМПЕРАТРИЦА Марія Θεодоровна, род. въ 1847 г. 14 Нояб. (тезоим. 22 Юля); была въ супруж. съ Имп. Александромъ III-мъ (въ Бозѣ почилъ 20 Октяб. 1894 г.)

Августыйица супруга ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА:

ЕЯ ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО ГОСУДАРЫНЯ ИМПЕРАТРИЦА Александра Θεодоровна, род. въ 1872 г. 25 Мая (тезоим. 23 Апр.) въ супруж. съ 14 Нояб. 1894 г. Дочь Велик. Герц. Гессенскаго Людвига IV и Супруги его Велик. Герц. Алисы.

Августыйица Дѣти ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА:

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО ГОСУДАРЬ НАСЛѢДНИКЪ ЦЕСАРЕВИЧЪ и Велик. Князь Алексѣй Николаевичъ, род. въ 1904 г. 30 Юля (тезоим. 5 Октября).

ЕЯ ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО Вел. Княжна Ольга Николаевна, род. въ 1895 г. 3 Ноября (тезоим. 11 Юля).

ЕЯ ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО Вел. Княжна Татьяна Николаевна, род. 1897 г. 29 Мая (тезоим. 12 Января).

ЕЯ ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО Вел. Княжна Марія Николаевна, род. въ 1899 г. 14 Юня (тезоим. 22 Юля).

ЕЯ ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО Вел. Княжна Анастасія Николаевна, род. въ 1901 г. 5 Юня (тезоим. 22 Декабря).

Августыйица братъ ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА:

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО Вел. Князь Михаилъ Александровичъ, род. въ 1878 г. 22 Ноября (тезоим. 22 Ноября).

Августыйица сестры ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА:

Ея Импер. Выс. Вел. Княгиня Ксенія Александровна, (см. далѣе).

Ея Импер. Выс. Вел. Княг. Ольга Александровна, род. въ 1882 г. 1 Юня (тез. 11 Юля); въ супруж. съ 27 Юля 1901 г. съ Его Выс. Принцемъ Петромъ Александровичемъ Ольденбургскимъ.

Августыйица Дяди и Тетки ГОСУД. ИМПЕРАТОРА:

Ея Импер. Выс. Вел. Княг. Марія Павловна, род. въ 1854 г. 2 Мая (тезоим. 22 Юля), была въ супруж. съ Его Импер. Выс. Вел. Кн. Владимиромъ Александровичемъ († 4 Фев. 1909 г.). у нея дѣти: Ихъ Импер. Высоч. Вел. Князь Кириллъ Владиміровичъ, род. въ 1876 г. 30 Сент. (тезоим. 11 Мая), супруга Его великая княгиня Викторія Θεодоровна, род. 12 Ноября 1876 г. (тезоим. 1 Юня) у нихъ дочери: Марія Кирилловна, род. 20 Янв. 1907 г. (тез. 22 Юля), Кира Кирилловна, род. 26 Апрѣля 1909 г. тез. 28 Февраля); Велик. Князь Борисъ Владиміровичъ, род. въ 1877 г. 12 Нояб. (тезоим. 2 Мая), Вел. Князь Андрей Владиміровичъ, род. въ 1879 г. 2 Мая (тезоим. 30 Ноября); Вел. Княг. Елена Владиміровна, род. въ 1882 г. 17 Янв. (тезоим. 21 Мая), въ супруж. съ 16 Августа 1902 г. съ Его Корол. Выс. королевич. греческ. Николаемъ Георгіевичемъ.

Его Импер. Высоч. Вел. Князь Павелъ Александровичъ, род. въ 1860 г. 21 Сент. (тезоим. 29 Юня) былъ въ Супруж. съ Ея Импер. Выс. Вел. Княг. Александрой Георгіевною († 12 Сентября 1891 г. у него дѣти: Его Импер. Выс. Вел. Князь Димитрій Павловичъ, род. въ 1891 г. 6 Сент. (тез. 21 Сент.); Ея Импер. Высоч. Вел. Княг. Марія Павловна, род. въ 1890 г. 6 Апр. (тез. 22 Юля), въ супруж. съ 20 Апрѣля 1908 г. съ его Корол. Высоч. Принц. Вильгельмомъ Шведскимъ, герцог. Сюдерманландскимъ.

Ея Импер. Выс. Велик. Княг. Марія Александровна, род. въ 1853 г. 5 Окт. (тез. 22 Юля); была въ супруж. съ Его Королев. Высоч. принцемъ Альфредомъ-Эрнестомъ-Альбертомъ Великобрит., Герцог.-Саксенъ-Кобургъ Готскимъ.

Ея Импер. Высоч. Вел. Княгиня Елисавета Феодоровна, род. въ 1864 г. 20 Окт. (тез. 5 Сент.); была въ супруж. съ Его Импер. Высоч. Велик. Кн.

Сергіємъ Александровичемъ († 4 Феврала 1905 г.)

Ея Импер. Высоч. Великая Княгиня **Александра Іосифовна**, род. въ 1830 г. 26 Іюня (тез. 23 Апр.); была въ супруж. съ Ею Импер. Выс. Вел. Княз. Константиномъ Николаевичемъ († 13 Янв. 1892 г.). У нея дѣти: Ею Имп. Выс. Вел. Кн. **Николай Константиновичъ**, род. въ 1850 г. 2 Февр. (тезоименитство 6 Декабря);

Ею Имп. Выс. Велик. Кн. **Константинъ Константиновичъ**, род. въ 1858 г. 10 Авг. (тезоим. 21 Мая). Супруга Ею Ея Имп. Выс. Вел. Княгиня **Елисавета Маврикіевна**, род. въ 1865 г. 13 Янв. (тез. 5 Сент.) У нихъ дѣти: Ихъ Высоч.: Князь **Іоаннъ Константиновичъ**, род. въ 1886 г. 23 Іюня (тез. 24 Іюня); Кн. **Гавріиль Константиновичъ**, род. въ 1887 г. 3 Іюля (тез. 13 Іюля); Князь **Константинъ Константиновичъ**, род. въ 1890 г. 20 Дек. (тезоим. 21 Мая); Кн. **Олегъ Константиновичъ**, род. въ 1892 г. 15 Нояб. (тез. 20 Сент.); Кн. **Игорь Константиновичъ**, род. въ 1894 г. 29 Мая (тезоим. 5 Іюня); Кн. **Георгій Константиновичъ**, род. въ 1903 г. 23 Апр. (тез. 23 Апр.); Княжна **Татіана Константиновна**, род. въ 1890 г. 11 Янв. (тез. 12 Янв.); Княжна **Вѣра Константиновна**, род. въ 1906 г. 11 Апр. (тез. 17 Сентября);

Ею Имп. Высочество Вел. Князь **Димитрій Константиновичъ**, род. въ 1860 г. 1 Іюня (тезоим. 21 Сентября);

Ея Королевское Велич. Королева Эллиновъ **Ольга Константиновна**, род. въ 1851 г. 22 Авг. (11 Іюля); въ супруж. съ Ею Вел. Кор. Эллиновъ Георгіемъ I;

Ея Имп. Высоч. Вел. Княгиня **Вѣра Константиновна**, род. въ 1854 г. 4 Февр. (тезоим. 17 Сент.); была въ супруж. съ Ею Королевскимъ Выс. Герцогомъ Вильгельмомъ-Евгеніемъ Виртембергскимъ.

Ею Имп. Высоч. Вел. Князь **Николай Николаевичъ**, род. въ 1856 г. 6 Нояб. (тезоим. 27 Іюля); Супруга Ею Ея Импер. Высоч. Велик. Княгиня **Анастасія Николаевна**, род. въ 1867 г. 22 Декабря.

Ею Имп. Высоч. Велик. Князь **Петръ Николаевичъ**, род. въ 1864 г. 10 Янв. (тезоим. 29 Іюня); Супруга Ею Ея Импер. Высоч. Велик. Княгиня **Милица Николаевна**, род. въ 1866 г. 14 Іюля (тез. 19 Іюля); У нихъ дѣти: Ихъ Высоч.: Князь **Романъ Петровичъ**, род. въ 1896 г. 5 Окт. (тезоим. 19 Іюля); Княжна **Марина Петровна**, род. въ 1892 г. 28 Февр. (тезоим. 28 Февр.); Княжна **Надежда Петровна**, род. въ 1898 г. 3 Марта (тезоим. 17 Сентября).

Ею Импер. Высоч. Великій Князь **Михаилъ Николаевичъ**, род. въ 1832 г. 13 Окт. (тез. 8 Нояб.); былъ въ супруж. съ Ею Импер. Выс. Велик. Княгиней Ольгою Теодоровною († 31 Марта 1891 г.), У него дѣти:

Ею Имп. Выс. Вел. Князь **Николай Михайловичъ**, род. въ 1859 г. 14 Апр. (тезоим. 6 Декабря);

Ею Имп. Выс. Вел. Князь **Михаилъ Михайловичъ**, род. въ 1861 г. 4 Окт. (тезоим. 8 Нояб.);

Ею Имп. Высоч. Вел. Князь **Георгій Михайловичъ**, род. въ 1863 г. 11 Авг. (тез. 26 Нояб.); Супруга Ею Ея Имп. Высоч. Велик. Княгиня **Марія Георгіевна**, род. 1876 г. 20 Фев. (тезоим. 22 Іюля); У нихъ дочери: Ихъ Высоч. Княжна **Нина Георгіевна**, род. 7 Іюня 1901 г. (тез. 14 Янв.) и Княжна **Ксенія Георгіевна**, род. въ 1903 г. 9 Авг. (тезоим. 24 Января);

Ею Имп. Выс. Велик. Кн. **Александръ Михайловичъ**, род. въ 1866 г. 1 Апр. (тез. 30 Авг.); Супруга Ею Ея Имп. Выс. Велик. Княг. **Ксенія Алек. сандровна**, род. въ 1875 г. 25 Марта (тез. 24 Янв.); У нихъ дѣти: Ихъ Высоч. Кн. **Андрей Александровичъ**, род. въ 1897 г. 12 Янв. (тез. 30 Нояб.); Кн. **Федоръ Александровичъ**, род. въ 1898 г. 11 Дек. (тез. 16 Мая); Кн. **Никита Александровичъ**, род. въ 1900 г. 4 Янв. (тез. 24 Іюня); Кн. **Димитрій Александровичъ**, род. въ 1901 г. 2 Авг. (тез. 26 Октяб.); Кн. **Ростиславъ Александровичъ**, род. въ 1902 г. 11 Нояб. (тез. 14 Марта); Князь **Василій Александровичъ**, род. въ 1907 г. 24 Іюня (тез. 2 Августа); Княжна **Ирина Александровна**, род. въ 1895 г. 3 Іюля (тезоим. 5 Мая);

Ею Импер. Высоч. Велик. Князь **Сергій Михайловичъ**, род. въ 1869 г. 25 Сентября (тез. 25 Сентября);

Ея Импер. Выс. Вел. Княгиня **Анастасія Михайловна**, род. въ 1800 г. 16 Іюля (тез. 22 Декабря); была въ супруж. съ Ею Королевскимъ Высоч. Велик. Герцогомъ Мекленбургъ-Шверинскимъ Фридрихомъ-Францемъ.

1910 hod

zwyčajny, maje dzion 366.

Zaćmieńnia.

U 1910 hadu buduć dwa zaćmieńnia sonca i dwa miesiaca, z katorych budzie u nas widočnym tolki druhoje zaćmieńnie miesiaca. Heta zaćmieńnia budzie z 3 na 4 listopada, pačniecca a 12 hadzin 16 min. nočy, končycca u 5 hadz. 26 min. nočy.

Kalendarnyje znaki.

- ☉ pieršaja kwadra.
- ☿ poŭnia (druhaja kwadra)
- ☼ wietasok (schod)
- ☿ maładzik (čaćwiortaja kwadra)
- ☼ wialikaje świaata
- ☿ siaredniaje świaata
- † małoje świaata
- ☑ carski dzień (tabie)

Pasty, miasajedy, paminki i dr. prawasłaŭnaj cerkwi.

Studnia	5	Aŭt.	Kućcia pierad wodachryščeńniem.
	—	—	Miasajed 8 tyd. 3 d.
Lutaho	22	Pan.	Maślenica praz tydzień.
"	28	Niad.	Zapusty.
Šakawika	24	Sier.	Paławina postu.
Cerwienia	13	Niad.	Zapusty na piatrowicu.
"	14	Pan.	Piatrowica 2 tydni 1 dzień.
Sierpnia	1	Niad.	Pračyścienski post.
			2 tydni da 15.
Wiereśnia	14	Aŭt.	Uźwižeńnie (post).
Listapada	15	Pan.	Pačatak Pilipoŭskaho postu.

Dni ŭ katoryje nie wienčajuć.

- 1) Praz uwieś hod pierad sieradoj i piatnicaj.
- 2) Piered niedzielami i światočnymi dniami.
- 3) Ad 14 Listapada da 6 studnia.
- 4) Ad miasopustnaj niadzieli da Fominaj.
- 5) U pasty Piatrowicy i pračyścienski.

Swiaty i pasty katalickaj cerkwi.

Adwent pačynajecca ŭ niadzielu 28 Listapada.
Post wialiki pačynajecca ŭ sieradu papielcowuju.
Suchije dni prypadajuć ŭ sieradu papielcowuju.

- I. Pa pieršaj niadzieli wialikaho postu.
- II. Pa zialonych swiatkach.
- III. Pa padwyšeńniu kryža światoha.
- IV. Pa 3-ciej niadzieli adwentu.

Kryžowyje dni. Prypadajuć ŭ paniedzielak, aŭtorak i sieradu piered samym ŭ Nieba Ustupleńniem.

— Žanicca i spraŭlać wiasielli kaścioł zabaraniaje:

I. Ad pieršaj niadzieli adwentu da troch karaloŭ.

II. Ad sierady papielcowaj da prawodnaj niadzieli.

Tabelnyje dni (nieprysutstwiennyje).

Studzień	1 Nowy hod.
"	6 Wodochryščeńnie.
L u t y	2 Strecieńnie.
"	26—27 Zahawiny.
Saławik	55 Błahowieščeńnie.
Krasawik	11 Wierbnaja niadziela.
"	15—17 Wialikije: Čećwier, Piatnica i Subota.
"	18—23 Wialikadny tydzień.
"	23 Imianiny Hasudaryni Impieratrycy.
Trawień	6 Uradziny Hasudara Impieratara.
"	9 Świat. Mikałaja.
"	14 Koronawannia Ich Impieratorsk. Wieličestw.
"	25 Uradziny Hasudaryni Impieratrycy.
"	26 Uwozniesieńnie Haspodnie.
Čerwień	6 Dzień Sw. Trojcy.
"	7 Dzień Sw. Ducha.
"	29 Sw. Pietry i Paŭła.
Lipień	22 Imianiny Hasudar. Impieratrycy.
"	30 Uradziny Našlednika Cesarewiča.
Sierpień	6 Spas.
"	15 Ušpieńnie Pračystaj Boharodzicy.
"	29 Ściaćcie Jana Predciečy.
"	30 Kn. Aleksandra Nieŭskaho.
Wieresień	8 Rožestwo Pračystaj Boharodzicy.
"	14 Uzdźwižeńnie Kryža Hospodniaho.
"	26 Iana Bohosłowa.
Kastryčnik	1 Pakroŭ Boharodzicy.
"	5 Imianiny Našlednika Cesarewiča.
"	21 Ušestwiye na pasad Hasudara Impieratara.
"	22 Kazanskaj Božaj Maciery.
Listapad	14 Uradziny ūdowaj Hasud. Impieratrycy.
"	21 Uwoł u Chram Boharodzicy.
Śniežeń	6 Imianiny Hasud. Impieratora.
"	25—26 Ražestwo Chystowo (Kalady).

Январь

СТУДЗЕНЬ (мае дзён 31)

STUDZIEN (maje dzion 31)

Styczeń

Календар праваслаўны			Kalendar R.katalicki		Календар Грэко-Уніяцкі	
✠	1 П.	Обрѣзание Г-не св. Василия Великаго. п. Серафима саров.	Р. S.	† Nowy rok. Makarego Op.	П. C.	Новы Год. Вае. В. Сіальвэстра папы.
	3 В.	Н. предъ Просвѣщ. п. Малах. м. Гордія	N.	Ew. Marka, 1,—1,8. N. po N.R. Daniela.	B.	Нед. по Н. Год. 1 31. Собор 70 Ап.
	4 П.	Соборъ 70 апостол.	Р.	Tytusa B.	П.	Суб. п. Пр. Малахія
	5 В.	п. Михея п. Мины	W.	Wigilija. Telesfora.	B.	Нав. Богояв., Теоп
	6 С.	БОГОЯВЛЕНИЕ.	S.	Trzech króli.	C.	Богояв. (Йордан).
	7 Ч.	Соб. Иоанна Предт.	Cz.	Lucyana i Juliana.	Ч.	† Соб. св. Івана Хр.
✠	8 П.	п. Георгія, Григор. мц. Василиссы.	Р.	† Seweryna Op.	П.	Георгія пр. Еміліян
✠	9 С.	Свт. Филиппа митр.	S.	Marcyana P. M.	C.	Поліевкта Евстр.
†	10 В.	Нед. по Просвѣщ. еп. Григорія п. Пав.	N.	Ew. Mat. 4, 12—17. N. 1 po 3 K. Agatona.	B.	Нед. 1 по просвѣщ. 1 32 † Теодозія
†	11 П.	п. Теодосія, Мих.	Р.	Hon. raty P.	П.	Сус. п. Пр. Грыгор.
	12 В.	мц. Татіаны.	W.	Arkadyusza i Mod.	B.	Татіаны м.
	13 С.	м. Ермила, Петра	S.	Weroniki.	C.	Ермила і Стратон.
	14 Ч.	п. Исаи р.-ап. Нины	Cz.	Hilarego B. W.	Ч.	Отцов в Сінаі
	15 П.	п. Павла, Иоанна	Р.	† Pawła I Pust.	П.	Павла прп.
	16 С.	Покл. вер. ап. Петра	S.	Marcelego P. M.	C.	Покл. вер. с. Петра
†	17 В.	Нед. 35-я—п. Анто. нія Великаго	N.	Ew. Łuk 6, 17—23. N. 2 po 3 K. Im. Jezus.	B.	Нед. 2 по просвѣщ. 1 фарыс. Автаназ.
	18 П.	св. Аѳан. Кирилла	Р.	Katedry św. Piotra.	П.	† Пр. Антонія Вел.
	19 В.	п. Макарія, Арсенія	W.	Henryka B. W.	B.	Макара
†	20 С.	п. Евфимія Вел.	S.	Fabiana P. M.	C.	† Пр. Евтімія вел.
	21 Ч.	п. Максыма, м. Агніи	Cz.	Agnieszki P. M.	Ч.	Максіма ісп.
	22 П.	Ап. Тимофея	Р.	† Wicentego M.	П.	Тимофея ап.
	23 С.	свм. Климента.	S.	Zasłubiny NMP.	C.	Клімента свѣщм.
	24 В.	Нед. 36-я—п. Ксенія м. Вавилы, Тимоо.	N.	Ew. Łuk. 19, 1—10. Sw. Rodziny.	B.	Нед. 3 по просвѣщ. Грыгорія Богосл.
†	25 П.	св. Григорія Богосл.	Р.	Nawr św. Pawła Ap.	П.	Ксенія преп.
	26 В.	п. Ксенофонта	W.	Polikarpa B. M.	B.	Ксенофонта преп.
†	27 С.	Пер. мц. с. Иоан. Зл.	S.	J. Złotoustego, BW.	C.	† Пер. мощ. Иоан. З.
	28 Ч.	п. Ефрема Пал.	Cz.	Objaw. s. Agnieszki.	Ч.	Ефрема сиріна
	29 П.	см. Игнатія м. Ром.	Р.	† Franciszka Selez.	П.	Пер. мощ. Игнатія
✠	30 С.	3-хъ сеятителей.	S.	Martyny P. M.	C.	Трох Святителей
	31 В.	Нед. 37-я п. Никиты мц. Аѳанасія	N.	Ew. Mat. 28, 16—20. Piotra Nol.	B.	Нед. 4 по просвѣщ. Трыфона м.

Святые і прысвяткі, 1—Новы Год. 5—Галодная куцця (перэд Водохрышчэньнем). 6—Водохрышчэньне.

Прыказкі. На Новы рок прыбудзе дня на зайчы скок. Святое Васілье дзяжу месіць, перагі пячэць, і рагатые і багатые. Святые Вадохрышчэньне вадупасьвечает, людзей пакрапляе.

Światy i pryświatki. 1—Nowy Hod. 5—Hałodnaja kućca (piered Wodochryšceniem). 6—Wodochryšcienie.

Prykazki. Na Nowy rok przybudzie dnia na zajčy skok. Światyje Wasille dżiażu miesiść, pirahi piaciec, i rahatyje i bahatyje. Światyje Wodachryšcienie wadu paświecaje, ludziej pakraplae.

Февраль

ЛЮТЫ (мае дзён 28)
LUTY (maje dzion 28)

Luty

Календар праваслаўны.	Kalendar R. katalicki.	Календар Грэко-Уніяцкі.
1 П. м. Трифона п. Петр.	P. ++ Wig. Ignacego	П. Кіра і Івана Безс.
2 В. СРБТЕНІЕ Г-НЕ.	W. Oczyszczenie NMP.	В. Стретене Господне
3 С. прв. Симеона Анны	S. Błażeja B. M.	С. Симеона Бог. Анны
4 Ч. п. Исидора, Никол.	Cz. Ansgarego.	Ч. Изидора преп.
5 П. св. Θεодос. м. Агаѳ.	P. + Agaty P. M.	П. Агатія муч.
6 С. мц. Марѳы, Фавсты	S. Doroty P. M.	С. Вуколы еп.
7 В. Нед. Мыт. и Фар.— п. Пареенія, Луки	N. Ew. Luk. 17, 10, 14 Romualda p.	В. Нед. о Мыт. і Фар. Теодора ст. м.
8 П. в.м. Θεодоса с. Зах.	P. Jana z Maty W.	П. Партенія еп.
9 В. м. Никифора	W. Apolonii P. M.	В. Нікіфора, Пост.
10 С. свм. Харалампія.	S. Scholastyki P.	С. Харлампія
11 Ч. свм. Власія п.	Cz. Saturnina kapł. M.	Ч. Власія сызм.
12 П. св. Алексія митр.	P. + Fulalii P. M.	П. Мелетія еп.
13 С. п. Мартиніана Зои	S. Juliana	С. Мартиніяна прп.
14 В. Нед. о Блудн. Сынт— п. Авраамія Исакія	N. Ew. Luk. 15, 11—23. Walent. kapł.	В. Нед. о блудн. сынт Онсіма
15 П. Ап. Онис п. Евсев.	P. Faustyna.	П. Авксентія прп.
16 В. м. Памфила, Павла	W. Juliany P.	В. Памфіла
17 С. в.м. Θεодора. мц.	S. Patrycyusza.	С. Теодора Тірона
18 Ч. п. Льва, Флавіена	Cz. Symeona B.	Ч. Льва папы
19 П. Ап. Архиппа	P. + Konrada.	П. Архіпа ап.
20 С. с. Садока п. Агаѳ.	S. Leona.	С. Льва еп.
21 В. Мясонустъ.— п. Тимоѳея, Евстаѳ.	N. Ew. Mat. 25—3. Maksyma B.	В. Нед. Мяс. Обрет. моц. м. Евт.
22 И. м. Фотина п. Аѳан.	P. Kat. św. P.	П. Тимотея прп.
23 В. свм. Поликарпа п.	W. Piotra Dam.	В. Поликарпа
24 С. 1-е и 2-е обр. главы Іоанна Крестит.	S. Macieja Ap.	С. + Обр. глав. с. Іоана
25 Ч. п. Тарасія, арх. цар.	Cz. Zygryda B.	Ч. Тарасія архіеп.
26 П. п. Порфирія еп.	P. + Aleks. i N.	П. Порфирія
27 С. п. Прокопія, Тита	S. Leandra B.	С. Прокоп я
28 В. Сыронустъ.— п. Ва силія. см. Нестора	N. Ew. Mat. 6, 11. Pampliciusza.	В. Нед. Сыронустн. Касіяна прп.

Сьвяты і прысьвяткі. 2 Стрэ-
ценьне. 5 Агаты. 6 Грамніцы. 12
Ляксея. 28 праваслаўныя загавіны.

Прыказкі Сьвятое страцень
не вясну сустракае. Грамніцы зі
мы напавіца. Люты пытае ці до-
бра ногі абуты. На Мацея даро-
га пацее.

Swiaty i pryświatki. 2 Strecienie.
5 Agaty. 6 Hramnicy. 12 Laksieja.
28 prawasłaŭnyje zahawiny.

Prykazki. Swiatoje strecienie
wiasnu сустракае. Hramnicy zimy
paławica. Luty pytaje ci dobra no-
hi abuty. Na Macieja daroha pa-
cieje.

Мартъ

САКАВІК (мае дзён 31)
SAKAWIE(maje dzion 31)

Marzec

Календар праваслаўны.	Kalendar R. Katalicki	Календар Грэко-Уніяцкі.
1 П. мц. Евдокии. м. Не- стора, Антонины.	P Albina.	П Евдотіі муч.
2 В. свм. Θεодота. п. Арс.	W Heleny Ces.	В Теодота
3 С. м. Василис. п. Піамы	S ++ Pop. Kun.	С Евтропія
4 Ч. п. Герасима м. Павла	Cz ++ Kazimier.	Ч Герасіма.
5 П. м. Конона, Онисія.—	P ++ Euzebiusz.	П Конона
6 С. м. Θεодора. п. Аркад.	S ++ Wiktora.	С 42 муч. в. Амфор.
7 В. Н. Т. Православія.— свм Василя п. Павла	N Ew. s. Jana 20, 19-36. 1 Post. Tomasza.	В. 1 Н. Посту Теофілакта прп.
8 П. Ап. Ерма. п. Дометія.	P + Jana Boż.	П Василія, Евгения.
9 В. 40 м. Севастійск.	W + Franciszki.	В. 40 муч. в. Севаст.
10 С. м. Кодрата, Киприан.	S ++ 40 Męcen.	С Кондрата муч.
11 Ч. свт. Софрон, Евѳим.	Cz + Konstant.	Ч Софрона.
12 П. свт. Григор. двоесл.	P ++ Grzeg. P.	П Теофана
13 С. м. Терентія, Христ.	S ++ Krystyny.	С Нікіфора прп.
14 В. Нед. 2-я. п. Вене- дикта, Θεогноста.	N Ew. s. Jana 10, 11-17. 2 Post. + Matyl K.	В. 2 Н. Посту. Агапія і Деонізі
15 П. свм. Александра.	P. + Klemensa.	П. Савина і Папы м.
16 В. Ап. Аристовула.	W. + Abrahama.	В. Алексея чел. Бож.
17 С. п. Алексія Макрія.	S. ++ Józefa z A.	С. Кірыла арх. рус
18 Ч. св. Кирил. п. Анина.	Cz. + Gabryel A.	Ч. Хризанта.
19 П. м. Хрисанѳа, Даріи.	P. ++ Józ. Obl. M.	П. От. воб. с Савы уб.
20 С. п. Іоанна Клавдіи	S. ++ Wolfr. B.	С. Василія Сщм.
21 В. Нед. Крестопокл.— п. Крилла, Θεомы.	N. Ew. s. Jana 16, 16-23 + Benedykta.	В. 3 Н. Посту. Василія Сщм.
22 П. свм. Васил. п. Исаак.	P. + Katarzyny.	П. Суб. Лазар. Якова
23 В. мц. Лидіи. п. Никона.	W. + Nikona.	В. Нікона і 200 учен.
24 С. п. Захарія, Артемія.	S. ++ Marka i T.	С. Захарія, Якова
25 Ч. БЛАГОВѢЩЕН.	Cz. + Zw. NMP.	Ч. Благовѣщ. П. Д.
26 П. Соб. Арх. Гавриила.	P. ++ Ludg. B.	П. В. Четвер.
27 С. мц. Матроны. —	S. ++ Jana Dam.	С. + Гаврыла арх.
28 В. Нед. 4-я. п. Иларіо- на, Стеф. м. Іоны.	N. Ew. s. Jana 16, 15-15. 4 Past. + Jana Kap.	В. 4 Н. Посту. Стефана
29 П. п. Марка, Евстафія.	P. + Eustaz. Op.	П. Марка сп.
30 В. п. Іоана, Зосимы.	W. + Anieli W.	В. Іоанна монах.
31 С. свт. Іоны. см. Ипатія.	S. ++ Balbiny P.	С. Іпація еписк.

Сьвяты і прысьвяткі: 3 Пале-
лец. 9 Саракі. 17 Ляксея. 25 Бла-
говешчэньне.

Прыказкі. Марэць шчыпе за
палец. 3 Сакавіком дрэвы сок пу-
шчаюць. Сьвяты Ляксея сохі че-
шэць. Ляксея сьвята рыбацка. Са-
ракі пчельніковае. Сьвятое Бла-
говешчэньне заворывае. На прыска
прабье лед пліска.

Światy i pryświatki. 3 Papie-
lec. 9 Saraki. 17 Laksieja. 25 Bła-
hawieščeńnie.

Prykazki. Marec ščypie za pa-
lec. Z Sakawikom drewy sok
puščajuć. Swiaty Laksiej sochi če-
šyć. Laksiej swiata rybackaje.
Saraki pčelnikowaje. Swiatoje
Błahawieščeńnie zaworywaje. Na
Pryska prabje lod pliska.

<div> <div>Апрѣль</div> <div> <div>КРАСАВІК (мае дзён 30)</div> <div>KRASAWIK (maje dzion 30)</div> </div> <div>Квісьсיעń</div> </div>		
Календар праваслаўны	Kalendar R. Katalicki	Календар Грэко-Уніяцкі.
1 Ч. п. Марія, Макарыя.	Cz. † Teod	Ч. Маріі
2 П. п. Тита. м. Амфіана	P. †† Fr. a Paul.	П. Тита преп.
3 С. п. Никиты. м. Дія —	S. †† Ryszarda.	С. Нікіты.
4 В. Нед. 5-я п. Іосифа Георгія, Зосимы.	N. Ew. Marka 8,34-38. 5 Post †Izydora B.	В. Н. 5 посту. Васілія.
5 П. п. Платона, Марка.	P. † Wincetego.	П. Іосіфа.
6 В. св. Меод, п. Евтих.	W. † Wilhelm. O.	В. Евстахія
7 С. п. Георгія, Данііла.	S. †† Epifanius.	С. Георгія еп.
8 Ч. Ап. Руфа, св. Нифон.	Cz. † Dyonizego.	Ч. Гродіона
9 П. м. Евсихія, Вадима.	P. †† Maryi Kl.	П. Евсихія
† 10 С. Лазарево Воскр.	S. †† Ezechiela.	С. Терентія
† 11 В. Нед. Вай.- ВХОДЪ ГОСПОДЕНЬ ВЪ ІЕРУС.	N. Ew. Mat. 5,1—12. 6 Post. Leona Wiel.	В. Нед. Вербная. Агрыпа еп.
12 П. п. Василія. п. м. Мины	P. †† Wikt. M.	П. Терентія мц.
13 В. свм. Артемона.	W. †† Hermaneg.	В. Артемона
14 С. св. Мартина.	S. †† Waleryjana.	С. Мартіна
15 Ч. Ап. Аристарха, Пуда	Cz. †† W. Czwart.	Ч. Чысты четвергъ.
16 П. м. Леониды. мц. Агап.	P. †† W. Piątek.	П. Вялікая пятніца
† 17 С. см. Симеона м. Анан.	S. †† W. Sobota.	С. Вялікая субота.
† 18 В. ПАСХА.—п. Космы	N. Ew. Łuk. 7,36—50. Zm. Ch. Pana.	В. Воскр. Христово. Вялік дзень
† 19 П. п. Георг. м. Θεоны—	P. P. Wielka noc.	П. † Івана і Пафнутія
† 20 В. п. Θεодора, Анастас.	W. Wielk. Supl.	В. Θεодора і Анастасі
† 21 С. свм. Іаннуарія.	S. Anzelma B. W.	С. Януарія
† 22 Ч. Ап. Луки, Климента.	Cz. Sotera i Kaja	Ч. Θεодора Прп. Клім.
† 23 П. Тез. Госуд. Императриц.	P. † Wojciecha.	П. † Юрѣя В. муч.
† 24 С. мц. Александры.	S. Fidal sa M.	С. Савы муч.
† 25 В. Нед. о Томъ. Ап. Еванг. Марка	N. Ew. Jana 12,1—18. 2 po W. Marka Ew.	В. 2 нед. по воскр. Лазаря Тео.
† 26 П. п. Стефана прв.—	P. Kleta i Marc.	П. Марка Ап.
† 27 В. Ап. и свм. Симеона.	W. Teofila Ter.	В. Симеона
† 28 С. Ап. Іасона, Сосипат.	S. Pawła od Krz.	С. Ясона
† 29 Ч. м. Θεод. п. Мемнона	Cz. Piotra M.	Ч. 9 муч. в кизыці.
† 30 П. Ап. Іакова п. Ник.	P. † Katarzynu.	С. † Якова Ап.
<div> <div>Святѣ і прысвяткі. 11 Вербная нядзеля. 15 Чысты чэцьвер. 18 Вялікдзень. 21 Градавая середа. 23 Юрѣя. 27 Радоуница.</div> <div> <div>Прыказкі</div> <div>Не я бую, верба бѣе за тыдзень Вялікдзень. Юрѣя пасе кароу а Мікола коней. Да Юрѣя корму і у дурня. На Радоуницу да абеду пашуць, на абедзе плачуць а к вечэру скачуць.</div> </div> </div> <div> <div>Świąty i pryświatki. 11 Wierbnaja niadziela. 15 čysty čecwier. 18 Wialikdzien. 21 Hradawaja siereda. 23 Jurja. 27 Radouńica.</div> <div> <div>Prykazki.</div> <div>Nie ja bju wierba bje za tydzień Wialikdzien. Jurja pasie karoū, a Mikoła kaniej. Da Jurja kormu i u durnia. Na Radouńicu da abiedu paśuć, pa abiedzie plaćuć, a k wiečeru skaćuć.</div> </div> </div>		

<div> <div>Май</div> <div> <div>ТРАВЕНЬ (мае дзён 31)</div> <div>TRAWIEN (maje dzion 31)</div> </div> <div>Мај</div> </div>		
Календар праваслаўны.	Kalendar R. Katalicki.	Календар Грэко-Уніяцкі.
1 С. пр. Іереміи. см. Мак.	S. Filipa i Jakuba	С. Ереміі прор.
† 2 В. Нед. Мрпоосиць.- кн: Бориса и Глѣба	N. Ew. Marka 15,45-47. N. 3 po W. Grobu Chr.	В. Н. 3. по воскр. Борыса і Глеба.
3 П. п. Θεодосія, Пет.—	P. Znalezienie Krz. sw.	П. Θεодозія.
4 В. мц. Пелагіи. см. Ераз	W. Floryana M.	В. Пелагіі преп.
5 С. вмц. Ирины.	S. Piusa V, P.	С. Ирѣны м.
† 6 Ч. Рожд. Гос. Импер. пр. Іова.	Cz. † Jana Ap.	Ч. Іова многостр.
† 7 П. Знаменіе Кр. Г-ня	P. † Domic. i Euf.	П. Знамене кр. Г-ня.
† 8 С. Ап. Іоанна Богос.	S. Stanisława B.	С. † Івана Богослова
† 9 В. Нед. о Разслаб. Свт. Никол. Чуд.	N. Ew. Jana 5 1—15. N. 4 po W.	В. Нед. 4 по Воскр. пер. мощ. св. Нікол.
† 10 П. Ап. Сим. бл. Таисіи	P. Izydora Or.	П. Сьв. Отц. 318
† 11 В. р.-ап. Кирилла, Меодія. свм. Мок	W. Mamerta B.	В. Мокія свцм.
† 12 С. Преполовене.	S. Pankracego M.	С. Епіфанія и Герм.
† 13 Ч. мц. Гликеріи.	Cz. Serwacego B.	Ч. Глікерыі муч.
† 14 П. Свящ. Корон. Ихъ Велич.	P. † Bonif. M.	П. Ізыдора муч.
† 15 С. благ. Дмитрія цар.	S. Zofii Wdowy.	С. Пахомія преп.
† 16 В. Н. о Самарянахъ.-	N. Ew. Jana 4,5—42. N. 5 po W.	В. Нед. 5 по Воскр. Модеста.
17 П. Ап. Андроника	P. Pashalisa W.	П. Андроніка ап.
18 В. м: Θεодота, Павла.	W. Feliksa Kapuc.	В. Θεодота Павла.
19 С. свм. Патрикія.	S. Piotra Cel.	С. Патрыкія.
† 20 Ч. св. Алексія митр.	Sz. Bernarda Sen.	Ч. Талалея м.
† 21 П. св. р.-ап: Конст. и Елен.	P. † Wiktora M.	П. † Константина і Ел.
† 22 С. м. Василиска.	S. Julii P. M., Hel.	С. Васыліска муч.
† 23 В. Нед. о Слѣпомъ.-	N. Ew. Jana 9,1—38. N. 6 po W.	В. Нед. 6 по Воскр. Міхаіла ісп.
† 24 П. п. Симеона, Никиты	P. †† Joanny	П. Симеона.
† 25 В. Рожд. Гос. Императр.	W. †† Grzeg.	В. 3 Об. гл. с. Івана Хр.
† 26 С. Ап: Карпа и Алфея.	S. †† Filipa Ner.	С. Карпа ап.
† 27 Ч. ВОЗНЕСЕНІЕ.	Cz. Wnieb. Pańs.	Ч. Терапонта свцм.
† 28 П. п. Никиты, Игнатія.	P. † Augustyn B.	П. Нікіты преп.
† 29 С. Θεодосіи.	S. Teodozyi P.	С. Θεодозыі м.
30 В. Н. 7-я.- Исаакія.	N. Ew. Jana 17,1—15. N. 7 po W.	В. Нед. 7 по воскр. Ісаакія прп.
31 П. Ап. Ерма. м. Ермія.	P. Anieli Petr.	П. Ап. Ерма і Еремія.
<div> <div>Святѣ і прысвяткі. 9 Міколы. 21 Пятница градобойная. 23 Шосьнік. 30 Сѣмуха.</div> <div> <div>Прыказкі</div> <div>Май конямъ сена дай, а самъ на печ уцекай. Юрѣ з цяплом, а Мікола з кормам. Прыпасай сена да Міколы нябойся вясны ніколі. Юрѣва раса ня треба конямъ ауса. Як запяе удодтады сей боб. Асьмакъ для сабак, а семачокъ на обрачок.</div> </div> </div> <div> <div>Świąty i pryświatki. 9 Mikoły. 21 Piatnica hradaboynaja. 23 Sośnik. 30 Siomucha.</div> <div> <div>Prykazki.</div> <div>Maj koniam siena daj a sam na pieć uciekaj. Jury z ciapłom, a Mikoła z kormam. Prypasaj siena da Mikoły, niaboj-sia wiasny nikoli. Jurjewa rasa nia treba kaniam aūsa. Jak zapiaje udod tady siej bob. Aśmak dla sabak a siemačok, na abračok.</div> </div> </div>		

ІЮНЬ ЧЭРВЕНЬ (мае дзён 30) Czerwiec
CZERWIEN (maje dzion 30)

Календар праваслаўны.	Kalendar R.Katolicki	Календар Грэко-Уніяцкі.
1 В. м. Іустина, Пеона— 2 С. п. Никифора. 3 Ч. м: Клавдія, Ипація. 4 П. п. Митрофана патр. 5 С. свм. Дорофея Игоря	W. Jakóba. S. Marceliny i B. Cz. Erazma B. W. P. † Francisz. C. S. †† Bonifacy B.	В. Юстына С. Нікіфора преп. Ч. Лукіяна м. П. Митрофана патр. С. † Дротея сщм.
⊗ 6 в. СВ. ТРОИЦЫ. п. Иларіона.	N. Ew. Jana 7,37—52 Zesł. Duchu ś.	В. Пятидесятницы Сочест. св. Духа
⊗ 7 П. СВ. ДУХА.—Θεод. 8 В. п: Ефрема, Зосимы. 9 С. п. Кирилла. — 10 Ч. см Тимофея.п.Θеоф. † 11 П. Ап. Варө. и Варн. 12 С. п: Онуфрія, Андрея	P. Świat. Rober. W. Maksyma B. S. †† Pryma i Fel. Cz. Małgorzaty. P. †† Barnaby A. S. †† Jana, Onuf.	П. Теодота сщм. В. Теодора. С. Кіріла ст. Ч. Тимотея свщм. П. Варөоломея ап. С. Онуфрія преп.
† 13 в. Н. Всехъ Святыхъ.— мц. Акилины п. Ан.	N. Ew. Mat. 10,32—33 Trójcy śśś.	В. Нед. 1 по С. Д. Акуліны муч.
† 14 П. пр. Елисея. п. Мее. † 15 В. свт. Іоны митроп. 16 С. п. Тихона. м. Тигрія 17 Ч. м. Мануїла. — 18 П. м: Леонтія, Θεοδουла † 19 С. Ап. Іуды п. Паисія.	P. Bazylego W. W. Wita i Mod. S. Benona B. W. Cz. Boże Ciało P. † Marka i M. S. Gerwazego.	П. Елісея, Методія. В. Амоса пр. Еронімъ. С. Тихона еп. Ч. Мануїла. Савела м. П. Леонтія. С. † Юды Тадея ап.
20 в. Нед. 2-я. м: Инны, Пинны, Риммы.	N. Ew. Mat. 4,18—23 N.2poSw.NMP.N.P.	В. Нед. 2 по С. Д. св. Методія.
21 П. м. Іуліана.см.Терен. 22 В. м: Галактіона, Зин † 23 С. мц. Агриппины. — ⊗ 24 Ч. Рожд. Іоанна Пре- дтечи. м. Киріака. 25 П. кн:Петра и Феврон. † 26 С. яв. ик. Б.М. Тихв.	P. Alojzego Gon. W. Paulina B. W. S. Agrypiu P. Cz. Nar. sw. Jana P. † Serca Jezus S. Jan a i Pawła.	П. Юліяна еп. В. Евсевія свщм. С. Агриппины м. Ч. Рож. с. Івана Хр. П. Февроніі преп. С. Давіда преп.
† 27 в. Нед. 3-я. Полтав. побѣда п. Сампс.	N. Ew. Mat. 6 22—33 N.3poSw. Władysł.	В. Нед. 3 по С. Д. Самсона прп.
⊗ 28 П. безср: Кира, Іоанна 29 в. Ап:Петра и Павла 30 С. Сборъ12-тиАпост.	P. †† Wig. Leon. W. Piotra i Paw. S. Lucyny i Emil.	П. Кіра і Івана В. Св.А.Петра і Павл С. Собор. 12 Апост.

Сьвяты і прысьвяткі. 13 Дзе-
вятнік. 20 Дзесятуха. 24. Івана Ку-
палы. 29 Петры і Паула.

Прыказкі. Дзевятнік жыта ра-
уняе. Дзесятка жыта красуе. Дзе-
сятка у жыце пятка. Сьвяты Іван
пчолы садзіць. Калі на св. Петра
пойдзе дождж будзе жита як хвощ
урадзіу званец, хлеба канец. Урад-
зіла мятліца, хлеба палавіца. Да
св. Духа не скідай кажуха, а па
св. Дусе утым же кажусе.

Światy i pryświatki. 13 Dzie-
wiatnik. 20 Dziesiatucha. 24 Jana
Kupały. 29 Pietry i Paŭła.

Prykazki. Dziewiatnik żyta
raŭniaje. Dziesiatka żyta krasuje.
Dziesiatka u życie piatka. Sw.
Iwan pčoly sadzić. Kali na sw.
Pietra pojdzie dżdż budzie żyta
jak chw. śč. Uradziū zwaniec chle-
bu kaniec. radziła mietlica żyta
paławica. Da sw. Duchu nie ski-
daj każucha, a pa sw. Dusie ū tym-
że każusie.

Іюль ЛІПЕНЬ (мае дзён 31) Lipiec
LIPHEN (maje dzion 31)

Календар праваслаў- ны.	Kalendar R.Katolicki	Календар Грэко- уніяцкі.
† 1 Ч. м:Космы и Даміан— 2 П. Полож. ризы Пр. Б-цы митр.Фотія. † 3 С. перамоц. Филиппа митр. моск.	Cz. Teodoryka P. † Naw. NMP. S. Anatoliu za.	Ч. Космы і Даміана. П. † Пол. Ризы Пр. Б. С. Якінта муч.
4 в. Н. 4-я.— п.Андрея.	N. Ew. Mat. 8,5—13. N.4poSw.Najzw.Krw	В. Нед. 4 С. Д. Андрея кр.
† 5 П. п:Сергія,Аѳанасія. 6 В. п. Сисоя.мц. Марөы 7 С. п.Θомы. мц. Кириак. ⊗ 8 Ч. Казанск. ик. БМ. 9 П. свм. Панкратія — † 10 С. п. Антонія. м: 45-ти	P. Antoniego Zak. W. Izajasza Pr. S. Cyryla i Met. Cz. Elżbiety Kr. P. † Weroniki P. S. 7 br. męczen.	П. † Кірыла і Мет. ап. В. † Атаназія преп. С. Томы преп. Ч. Прокопія вмуч. П. Панкратія свщм. С. † Антонія печер.
11 в. Н. 5-я.-вкг. Ольги	N. Ew. Mat. 8,28—34 N.5poSw.Jana z Duk.	В. Нед. 5 по С. Д. св. Евелітіі кр.
† 12 П. м: Прокла, Иларія. † 13 В. Соб.арх.Гавріила 14 С. Ап. Акилы.п. Стеф. ⊗ 15 Ч. р.-Ап. Владиміра. † 16 П. свм. Аѳиногена. — 17 С. вмц.Марины.п. Лаз.	P. Jana Gwalber. W. Małgorzaty. S. Bonawentury Cz. Rozesłan. Ap. P. † NMP. Szkap. S. Aleksego W.	П. Прокла і Ілярыон. В. Собор Гавріила С. Онісіма прп. Ч. † Володіміра кн. П. Аѳиногена сщм. С. Маріны вмуч.
18 в. Нед. Св. Отецъ. п. Памвы м. Емил.	N. Ew. Luk. 6,17—23. N.6poSw. Szymona	В. Нед. 6 по С. Д. Якінта м.
⊗ 19 П. п: Серафима, Діа. 20 В. пр.Іліи.п.Авраамія 21 С. п:Симеона,Онуфрія ⊗ 22 Ч. Тез. Вдов. Госуд. Импер. 23 П. свм.Аполлинарія.— ⊗ 24 С. кн:Бориса иГлѣба	P. Winc. a Paul. W. Czesława W. S. Praksedy P. M. Cz. Maryi Mag. P. † Apolinarego S. Krystyny P.	П. Макрыны. В. † Іліі пророка С. Симеона і Івана п. Ч. Марыі Магдал. П. Трофіма і Теоф. С. † Борыса і Глебам.
† 25 в. Нед. 7-я прв. Анны	N. N 7 po Sw. Błog Kuneg.	В. Нед. 7 по С. Д. Усп. св. Анны.
26 П. см.Ермолая.пмц Па раскевы. 27 В. вм. Пантелеймона. † 28 С. ик.БМ. Смоленск. 29 Ч. м: Серафимы, Θεод. ⊗ 30 П. Рожд. Наслѣд. Цесар. 31 С. прв Евдокима.	P. Anny Matki. W. Natalii M. S. Inno centego Cz. Marty i Olaw. P. † † Julity M. S. Ignacego L.	П. Ермолая, Параск. В. † Пантелеймона С. Прохора, Інокент. Ч. Калініка м. П. Сілы ап. С. Евдокіма преп.

Сьвяты і прысьвяткі: 20 Іль-
ля. 24 Барысь. 25 Ганны.

Прыказкі: Да Ільлі Духоуны
просіць у Бога дожджу, а посьле
Ільлі і баба хфартухомъ нагоніць.
Да Ільлі, хоць аднымъ зубомъ,
зямлю парні. Св. Петро жыта сьпе-
ліць. Св. Кузьма сярпы робіць. Св.
Дземянъ сена грабіць. Св. Ілля сла-
уна жнея. Св. Барысь снапы возіць.
Св. Анна снапы кладзець.

Światy i pryświatki. 20 Illa.
24 Barys. 25 Hanna.

Prykazki. Da Illi duchouny
prosie u Boha doždzu, a pošle
Illi i baba chwartuchom nahonie.
Da Illi, choć aŭnym zubom zia-
mlu parni. Sw. Pietro żyta śpie-
lić. Sw. Kuźma siarpy robić. Sw.
Dziemian siena hrabć. Sw. Illa
sławna źnieja. Sw. Barys snapy
wozić. Sw. Hanna snapy kładzie.

Августъ

СЕРПЕНЬ (мае дзён 31)
SERPIEŃ (maje dzion 31)

Sierpień

Календар православны		Kalendar R.katolicki	Календар Грэко-Уніяцкі
✠ 1 В.	Нед. 8 Пройсх. др. Креста Госп.	N. Ew. Jana 17,1—13 N.8 po Sw. Piot. w o.	В. Н. 8 по С. Д. Стефана С.
2 П.	свм. Стефана.	P. NMP. Anielsk.	П. Пер. мощ. св. Стеф.
3 В.	п. Исаакія, Фавста	W. Żn. rel. ś. Szczęsna	В. Ізаакія дальм.
4 С.	м. Елзеверія. пмц. И.	S. Dominika W.	С. 7 Отрок. в Ефезі
5 Ч.	м. Евсигнія. п. Нонны	Cz. NMP. Śnieżn.	Ч. Евсигнія
✠ 6 П.	ПРЕОБРАЖЕНИЕ	P. † Prz. Pańsk.	П. Преоб. Г. Н. І. Хр.
7 С.	пм. Домет. п. Ора.	S. Kajetana W.	С. Дометія, Пульх.
8 В.	Нед. 9 п. Мирона.	N. Ew. Mat. 14,22—34 N.9 po Sw. Cyryaku i L.	В. Н. 9. по С. Д. Емельяна і Леонъ
✠ 9 П.	Ап. Матеія мц. Мар.	P. Romana M.	П. Матея ап.
10 В.	м. Лаврент., Сикста.	W. Wawrzyńca	В. Лаврентія м.
11 С.	м. Евпла, Клавдія.	S. Zuzanny P. M.	С. Евпла, Клавдіі
12 Ч.	м. Аникиты Капит	Cz. Klary P.	Ч. Фотія і Ап.
✠ 13 П.	свт. Тихона задон.	P. † Hipolita i K.	П. Максима
14 С.	пр. Михея.	S. †† Euzer. kap.	С. Теодозія печ.
✠ 15 В.	Нед. 10 УСПЕНИЕ ПР. Б-ЦЫ.	N. Ew. Mat. 17,14—23 N.10 po Sw. Wn NMP	В. Н. 10 по С. Д. Успеніе пр. Д. М.
✠ 17 П.	Перенес. Нерукот. Образа Г-ня.	P. Rocha Wyzn	П. Обр. Господ.
17 В.	м. Стратона, Іулан.	W. Mirona Pawła.	В. Мірона
18 С.	м. Флора и Лавра.	S. Firmina B. W.	С. Флора і Лавра
19 Ч.	м. Андрея, Агапія	Cz. Maryana i Ruf	Ч. Андрея
20 П.	пр Сам. м. Севира	P. † Bernar. Op.	П. Самуїла прор.
✠ 21 С.	п. Аврамія.	S. Joanny Fr.	С. Оадея ап.
✠ 22 В.	Нед. 11 м. Зотика.	N. Ew. Mat 17,23—35 N.11 po Sw. Jaku Wyz	В. Н. 11 по С. Д. Агатоніка.
23 П.	см. Иринея. М. Луппа	P. Filipa Benic.	П. Ірынея м.
24 В.	свм. Евтих. мц. Сиры	W. Bartłomieja	В. Евтиха м.
25 С.	Ап. Варѳолом, Тита.	S. Ludwika.	Т. Варѳол. і Тита ап.
✠ 26 Ч.	ик. БМ. Владим.	Bz. Ireneusz i Zef.	Ч. Адріяна м.
27 П.	п. Пимена, Осіи.	P. † Prz. św. Kaz.	П. Пімена м.
✠ 28 С.	п. Моисея. прп. Анны	S. Augustyna.	С. Августіна.
✠ 29 В.	Нед. 12 Усѣкнов. гл. І. Предтечи	N. Ew. Łuk. 9,51—56 N.11 po Sw. Pocz. NMP.	В. Н. 12 по С. Д. Усек. гл. с. Івана.
✠ 30 П.	п. Александра Нев- скаго, Христоф.	P. Róży Lim. P.	П. Александра патр.
✠ 31 В.	Полож. пояса Пр. Б-цы. п. Геннадія.	W. Rajmunda.	В. Полож. пояса пр. Д.

1 Святые і присвяткі. 6 Спасъ
15 Першая Прачыстая. 29 Івана
калінніка.

Прыказкі. Спасъ усяму часъ.
Прайшла Прачыста — стала поле
чыста. Прайшоу Баутрамей — жыта
на зіму сей. Да Івана прасіце дзеткі
у Бога дожджу, а посьле Івана я
і сам упрашу. Калі годъ сухі куп-
ляй пчолку, а калі мокры купляй
кароуку.

Światy i pryswiatki. 6 Spas.
15 Pierśaja Pračystaja. 29 Iwana
kalinnika.

Prykazki. Spas usiamu čas.
prajšla Pračysta — stała pole čysta.
Prajšoū Baūtramiej — žyta na zi-
mu siej. Da Iwana prasicie dxi-
etki u Boha doždžu, a pašla Iwana
ja i sam uprašu. Kali hod suchi
kuplaj pčolku, a kali mokry ku-
plaj karouku.

Сентябрь

ВЕРЭСЕНЬ (мае дзён 30)
WIERESIEŃ (maje dzion 30)

Wrzesień

Календар православны		Kalendar R.Katolicki	Календар Грэко-Уніяцкі.
✠ 1 С.	п. Симеона, Мары	S. Idz. Op.	С. Симеона
2 Ч.	м. Маманта, Руфины	Cz. Stefana Kr.	Ч. Маманта муч.
3 П.	п. Θεоктиста. мц. Дом	P. † Bronisl. P.	П. Аптіма свцм.
4 С.	мц. Ерміоніи м. Вав.	S. Rozalii i Róż.	С. Вавіла свцм.
5 В.	Нед. 13 п. Захаріи прв. Елисаветы.	N. Ew. Mat. 21,32—42 N. 13 po Sw. Joach Oj	В. ед. 13 по С. Д. Захара пр.
6 П.	Арх-га Михаила —	P. Zacharyasza.	П. Чудо Арх. Міхаїла
7 В.	м. Созонта. ап. Евода	W. † Jana M.	В. Созонта м.
✠ 8 С.	РОЖД. ПР. Б-ЦЫ	S. Narodz NMP.	С. Рождество Пр. Д.
9 Ч.	прв. Іоакима, Анны.	Cz. Sergiu za P.	Ч. Іоакіма і Анны.
10 П.	мц. Минодоры, Мит-	P. † Mikołaja z T.	П. Минодоры м.
11 С.	родоры, Нимфодор. м. Дидима, Еванѳіи	S. Prota i Jac.	С. Теодоры преп.
12 В.	Н. передъ воздвиж. свм. Автонома —	N. Ew. Mat. 22,1—14 N.14 po Sw. Imienia	В. Нед. 14 по С. Д. Автонома.
13 П.	м. Леонтія, Серап.	P. Eugenii P.	П. Корнілія сотн.
✠ 14 В.	ВОЗДВИЖЕНИЕ.	W. Podw Krz. św.	В. Воздв. Ч. Креста
15 С.	п. Филофея. вм. Ник.	S. †† Nikoema	С. Нікіты вмуч.
16 Ч.	вмц. Евфиміи.	Cz. Eufemii P.	Ч. Евфиміі вмуч.
17 П.	мц. Софіи, Вѳр., На-	P. †† Styg. ś F.	П. Софіі, Вер., Над., Л.
✠ 18 С.	дежды, Любви. п. Евменія. м. Каст.	S. †† Józefa W.	С. Ефрема.
19 В.	Нед. по воздвиж. м. Трофима, Савват.	N. Ew. Mat. 22,35—46 N. 15 po Sw. NMP.	В. Нед. 15 по С. Д. Трофіма.
20 П.	м. Михаила, Агап. —	P. Eustachiusza.	П. Евстахія.
21 В.	п. Мелетія. Ап. Кодр.	W. Mateusza Ap.	В. Кондрата.
22 С.	свм. Фокі. пр. Іоны	S. Tomasza B. W.	С. Фокі, Іоны преп.
✠ 23 Ч.	Зач. Іоанна Крес.	Cz. Tekli P. M.	Ч. † Зачат. Івана Хр.
24 П.	п. Никандра, Копрія	P. † MP. od w. n.	П. Тэклі первм.
✠ 25 С.	п. Сергія радонеж.	S. Firmina B.	С. Евросіні Пафн.
✠ 26 В.	Нед. 16-я Ап. Іоан- на Богослова	N. Ew. Jana 3,13—17 N.16 po Sw. Ład. z. Gie	В. Нед. 16 по С. Д. Івана Богослова.
27 П.	п. Савватія. Ап. Мар	P. Kosmy i Dam.	П. Калістрата м.
28 В.	п. Харитона.	W. Wacława Kr.	В. Харытона, Вячесл.
29 С.	п. Кириака, Теофана	S. Michata Arch.	С. Кіпрыяка Теофана.
30 Ч.	мц. Гаіаніи, Рипсим.	Cz. Hieronim. K.	Ч. Грігорія арм.

Святые і присвяткі: 8 Дру-
гая Прачыстая. 14 Узвѣженье. 29
Міхайлы.

Прыказкі: Узвѣженье з поля
збірае. Міхайло з халоднымъ вет-
рамъ. Пасеяшы на сходу (3 квад-
ра) не дажыдай плоду. Калі грыб-
на дык ня хлебна. Лета на зіму,
а зіма на лета працуюць

Światy i pryswiatki. 8 Druga-
ja Pračystaja. 14 Użwiżeńnie. 29
Michajły.

Prykazki. Użwiżeńnie z pola
zbiraje. Michajło z chłodnym
wietram. Pasiejaüşy na schodu
niedażydaj płodu. Kali hrybna
dyk nia chlebona. Leta na zimę,
a zima na leta pracują.

Октябрь <small>КАСТРЫЧНИК (мае дзён 31)</small> <small>KASTRYČNIK (maje dżion 31)</small> Październik		
Календар праваслаўны.	Kalendar R. Katalicki.	Календар Грэко- Уніяцкі.
✠ 1 П. Покровъ Пр.Б-цы 2 С. м: Θεоктиста Іуст.	Р. † Remig. S. Aniołów Sw.	П. † Покров. Пр. Б. С. Кіпрыяна, Юстыны.
✠ 3 В. Нед. 17-я. свм. Діо- нісія м. Рустика.	N. Ew. Marka 8,34—38 N. 17 po Sw.	В. Нед. 17 по С.Д. Діонізія.
✠ 4 П. м: Іерофея, Гаія. 5 В. Тез Насл. Цесар. свт: Петра Алексія. † 6 С. Ап. Θомы. † 7 Ч. м: Полихронія, Вак. † 8 П. п: Пелагіи, Таисіи † 9 С. Ап. Іакова. п. Петра	Р. Franciszk. Ser. W. Aleksego. S. Brunona W. Cz. Marka P. W. P. † Pelagii, Bir. S. Dyonięgo B.	П. Ерофея. В. Харытоны муч. С. † Домы апост. Ч. Сергея. П. Пелагii. С. † Якова апост.
✠ 10 В. Нед. св. отецъ. м: Евлампія, Евламп	N. Ew. Łuk. 5,1—11 N. 18 po Sw.	В. Нед. 18 по С.Д. Евлампія.
† 11 П. мц. Зинаиды. 12 В. м: Тараха, Прова— 13 С. м: Флорентія Карпа 14 Ч. м: Назарія, Протасія 15 П. вм. Лукіана. мц. Вив. 16 С. м. Лонгина сотника	Р. Placydy i Len. W. Maksymil B. S. Edwarda Kr. Cz. Kęliksta, P. M. P. † Jadw. Wd. S. Martyniana.	Р. Філіпа Теоф. В. Прова, Андроніка. С. Карпа мучен. Ч. Параскевіі. П. Лукіяна. С. Лёнгiнiа сотн.
17 В. Нед. 19-я м. Анѳима	N. Ew. Łuk. 6,31—36 N. 19 po Sw.	В. Нед. 19 по С. Д. Андрея, Осii пр.
† 18 П. Ап. Луки м. Марина 19 В. пр. Іоіля м. Уара. 20 С. вм. Артемія. ✠ 21 Ч. Возш. на Пр. Гос. Импер. п. Іларіона. м. Зот. ✠ 22 П. Казанск. ик. Б.М. † 23 С. Ап. Іакова. п. Игн.	Р. Łkasza Ewn. W. Piotra z Alk. S. Ireny, Marty. Cz. Urszuli P. P. † Korduli i Al. S. Seweryna.	П. † Луки еванг. В. Іоіла пр. С. Артемія вмуч. Ч. Іларіона. П. Глікеры. С. † Якова брата Гос.
24 В. Нед. 20. м. Арѳеы.	N. Ew. Łuk. 8,5—15 N. 20 po Sw.	В. Нед. 20 по С. Д. Ареты Анатазія
† 25 П. м: Маркіана Анаст. 26 В. вм. Димитрія селун. 27 С. мц. Капетолины 28 Ч. вмц. Параскевы. — 29 П. пмц. Анастасіи 30 С. см. Зиновія. мц. Зин.	Р. Kryspina i Kr. W. Ewerysta P. S. Sabiny P. Cz. Szymona i Tad. P. † Narezy B. S. †† Germana.	П. Маркіяна. В. Димітрыя В. М. С. Нестора муч. Ч. † Параскевіі. П. Анастасiі. С. Зиновія і Зиновіі.
31 В. Нед. 21. ап. Стафія	N. Ew. Jana 17,1—13 N. 21 po Sw.	В. Нед. 21 по СД Стахія
<p>Сьвяты і прысьвяткі. 1. Пакроу. 26 Зьмітры. Дзяды: I у чэцьверъ посьле Зьмітры, (28) II у суботу (30), III у нядзелю (31).</p> <p>Прыказкі. Пакроу зямлю пакрыу, — зямлю лістом, ваду лядом. Да Зьмітры дзеука хітра Весна не мясна, а восень не малочна.</p>		

Ноябрь <small>ЛІСТОПАД (мае дзён 30)</small> <small>LISTOPAD (maje dżion 30)</small> Listopad		
Календар праваслаўны.	Kalendar R. Katalicki	Календар Грэко- Уніяцкі.
† 1 П. св: Космы, Дам. 2 В. м: Акиндина, Пигас. † 3 С. м: Аксима, Агапія 4 Ч. п. Іоаннікія, — 5 П. Ап: Патрова, Ерма. 6 С. мц. Матроны, Текус.	Р. Wsz. Sw. W. Dzień Zaduszny. S. Huberta B. W. Cz. Karola Borom P. † Zachar. i Elż. S. Leonarda W.	П. св. Космы і Даміяна В. Акіндіна С. Айталя, Іосіфа. Ч. Іоанікія П. Галяктіона муч С. Павла еп., Клавдіі
7 В. Нед. 22-я. м: Іерона. Никандра, Валерія	N. Ew. Łuk. 16,19—31 N. 22 po Sw Opieki	В. Нед. 22 по Семідес. Ероніма Лазаря.
✠ 8 П. Архистр. Михаила 9 В. м: Онисифора 10 С. Ап: Род. Ераста — 11 Ч. вм. Мины. м. Викт. 12 П. свт Іоанна п. Нила. — 13 С. свт. Іоанна Злат.	Р. Gotfryda i M. W. Teodora i Or. S. Andrzeja z Aw. Cz. Marcina B. W. P. † Marcina P. S. Dydaka W.	П. Михайла Архістр. В. Онисіфора С. Ераста, Ореста Ч. Мины, Віктора. П. † Іосафата сщм. С. † Івана Златоуст.
✠ 14 В. Нед. 23-я. — Ап. Филиппа.	N. Ew. Łuk. 8,26—39 N. 23 po Sw Stan	В. Нед. 23 по С.Д. Філіпа ап.
† 15 П. м: Гур, Самона Авива 16 В. Ап. и Ев. Матѳея. 17 С. свт. Григорія. 18 Ч. м: Платона, Закх.— 19 П. п: Варл, Іосифа. 20 С. м: Θеспесія см Сав.	Р. Leopolda W. W. Edmunda B. S. Grzegorz. cud. Cz. Udon P. P. † Elżbiety Kr. S. Feliksa Wal.	П. Гурія Самона В. † Матѳея еванг. С. Грыгорыя новок. Ч. Платона П. Авдія, Варлаама С. Грыгорыя, Анат.
✠ 21 В. Нед. 24 ВВЕДЕНИЕ ВО ХР. ПР.Б-ЦЫ	N. Ew. Łuk. 10,25—27 N. 24 po Sw. Ofiar.	В. Нед. 24 по С.Д. Введење Пр. Д. Б.
✠ 22 П. Ап. Филимона, Ар- 23 В. вел. кн Александра Невск. свт. Амфилох вмц. Екатерины † 25 Ч. свм: Климен, Петра 26 П. вмч. Георгія. — 27 С. ик. БМ. Знаменіе.	Р. Cecylii P. M. W. Klemensa P. S. Jana od Krzyż. Cz. Katarzyny D. P. † Piotra B. S. Wirgiliusza.	П. Філімона, Кікіліі. В. Грыгорыя еп. С. Катерыны вмуч. Ч. Клімента П. Якова, Аліпія С. Якова перв, Ром.
28 В. Н. 25. м. Иринарха	N. Ew. Łuk. 13,10—17 N. 1 Adw. Mansweta	В. Нед. 25 по С.Д. Стефана Ирін.
† 29 П. м. Парамона п. Акак. 30 В. Ап. Ардрея перевозч.	Р. Saturnina M. W. Andrzeja Ap.	П. Парамона, Фыл. В. † Андрея ап.
<p>Сьвяты і прысьвяткі. 1. Кузьмы і Дземяна. — Усіх сьвятых. 2. Задушны дзень у католікоу. 21. Трэцяя Прачыстая. 30 Андрея (дзявочае сьвята).</p> <p>Прыказкі. Пакуль на гумне цэп, патуль на стале хлеб. Юры (26) Мосьциць, а Мікола гвоздзіць</p>		

Swiaty i pryświatki. 1 Kuźmy Dziemiana.—Usich świątych. 2 Za-duśny dzień u katolikoŭ. 21 Tre-ciaja Pračystaja. 30 Andreja (dżiawočaje świata).

Prykazki. Pakul na humnie cep, patul na stale chleb. Jury (26) moscić, a Mikoła hwozdzić.

Декабрь СЬНЕЖЕНЬ (мае дзён 31) Grudzień SNIEŻEN (maje dzion 31)		
Календар прайсаслаўны.	Kalendar R.Katolicki	Календар Грэко-Уніяцкі.
1 С. пр.Наума п.Филар.	S. ++ Eligiusza B.W.	C. Наума.
2 Ч. пр. Аввакума.	Cz. Mibianny P. M.	Ч. Авакума.
3 П. пр.Софоніі.п Сав—	P. ++ Franciszka K.	P. Софронія.
4 С. вміц. Варвары.	S. Barbary P. M.	C. † Варвары, Івана.
† 5 В. Нед. 26-я.п.Саввы	N. Ew. Luk. 13,20—17	В. Нед. 26 по С. Д.
Захаріі. свт Гурія	2 Adw. 8abby Op.	Савы преп.
6 П. Тезонм, Госуд. Импер.	P. ++ Mikołaja B.W.	П. Ніколая Чудотв.
свт. Ніколая.		
7 В. свт.Амвросія.п Нил.	W. ++ Wig. Amb. M.	В. Амбросія
8 С. п.Поатапія. ап.Киф	S. ++ Nier. Pocz. NMP	C. Патапія Предп. З.
† 9 Ч. Зачатіесв.Анною Б.	Cz. Waleryi i Leokadyi	Ч. Зачате Пр. Д. М.
10 П. м.Евграфа, Мины—	P. ++ NMP. Loretań.	П. Мины Ерм.
11 С. п. Даниіла, Луки.	S. Damazego P. M.	C. Даниіла столп.
† 12 В. Нед. Св. Праотець.	N. Ew. Luk. 6,17—23	В. Нед. 27 по С. Д.
свт. Спиридона.	2 Adw. Aleksandra	Спіридона пр
13 П. м.Евстратія,Евгенія	P. Łucyi P. M.	П. Евгения Ореста.
14 В. м: Ойрса, Левкія.	W. Dyoskora i Herona	В. Філімона.
15 С. см.Елєвєерія мц Ан.	S. ++ Suchy dz. Wa'	C. Елєвтерія свмч.
16 Ч. пр. Аггея. бл. Теоф.	Cz. Euzebiusza.	Ч. Аггея
17 П. пр Даниіла.	P. ++ Suehy dz. Łaz.	П. Даниіла прор.
18 С. п. Модеста еп.	S. ++ Suchy dz. Ocz.	C. Севастіяна.
† 19 В. Нед. перед.Рождест.	N. Ew. Luk. 2,1—20	В. Нед. Праотец.
м: Вонифатія, Іліи	4 Adw. Teofil i Z.	Боніфація м.
20 П. свм. Игнатія Богон.	P. Tomasza Apost.	П. Ігнатія Богонос.
21 В. свт. Петра митр.	W. Herona M. Zenona	В. Юльяны муч.
22 С. вміц. Анастасіі м:	S. Wiktoryi P.	C. Анастасіі муч.
Хрисогона, Евода		
23 Ч. м: Помпія, Евареста	Cz. ++ Wigilia. Irmin.	Ч. Давіда пр.і Якуба а.
24 П. пмц. Евгениі. м. Пр.	P. Szczepana 1 Mecz.	П. Евгениі муч.
✱ 25 С. РОЖДЕСТ. І. ХР.	S. Narodz. Chrys. P.	C. Рождество Господ.
✱ 26 В. Нед. по Рождеств.	N. Ew. Mat. 2,13—23	В. Нед. по Рожд.
Соб. Пр. Б-цы. —	N. po N. Ghr. Jana	Собор. Пр. Б-цы.
✱ 27 П. Ап. и првм. Стеф.	P. Młodzianków M.m	П. Степана муч.
† 28 В. м: Гликерія, Горгон.	W. Tomasza Kantu r.	В. 20,000 туч.
29 С. 14 т. млад. п Оадд	S. Eugeniusza B. W.	C. Младенцовъ.
30 Ч. м:Анисіи, Филетера	Cz. Sylwestra P. W.	П. Анезіі муч.
31 П. п. Меланіі римлян	P.	Ч. Меланіі римлян.

Сьвяты і прысьвяткі: 4. Варвары. 6. Мікалая 24. Калядная куцьця 25 Каляды. 31 Шчодрая або богатая куцьця.

Прыказкі: Св. Мікола марозам гвоздзіць. Варвара ночы урвала. Мікола правая зіма і правое лета. Калядкі'гаспадарскіе парадкі

Swiaty i pryświatki. 4 Barbary. 6 Mikołaja. 24 Kaładnaja kućcia. 25 Kalady. 31 Ščodraja або bahataja kućcia.

Prykazki. Sw. Mikołaz marozam hwozdzić. Barbara noču urwała. Mikołaz prawaje leto. Kaladki haspadarskije paradki.

Žydoŭski kalendar.

Studzien	11 Chamišo Ossor 27 Maładzik 1 dzień.
Luty	1 Maładzik 2 dzień. 10 Puryam Koton. 11 Šušan Puryam Koton. 26—27 Maładzik.
Sakawik	11 Post Estery. 12 Puryam Aman. 13 Šušan purym 28 Maładzik.
Krasawik	11—12 Pieršyje dni (Wielikodnia) Pejśach. 13—16 Choł-hameod. 17—18 Apošnije dni Pejśach 26—27 Maładzik.
Trawień	14 Łah Beojmer 16 Maładzik, 31 Šwuojs, pieršy dzień.
Čerwień	1 Šwujos druhi dzień. 24—25 Maładzik.
Lipień	11 Post Ruiny Jeruzalima 24 Maładzik.
Sierpień	1 Post Spaleńnia Chrama Jeruz. 22—23 Maład.
Wieresień	21—22 Nowy Hod 5671. 23 Giedalabo (post) 30 Ačyšćenie Pom. Kipur. (strašnaja noč).
Kastryčnik	5—6 Pieršyje dni Kuček (sukojs) 7—10 Choł Hameod 11 Hošano rabo. 12 Šmini Aceres 13 Simchos Tojro. 20—21 Maładzik.
Listapad	19 Maładzik.
Śniežen	13—20 Chanuka (Abnaŭleńnie) 18—19 Maładz. 28 Post Asada Jeruzalima.

Pieremieny miesiaca.

Studzien.		Trawień.	
☾ 5 čysł.	12 č. 51 m. dnia.	☾ 3 čysł.	4 č. 43 m. noč.
☾ 12 "	2 č. 21 m. dnia.	☾ 11 "	8 č. 09 m. wieč.
☾ 20 "	1 č. 57 m. dnia.	☾ 19 "	12 č. 55 m. dnia.
☾ 28 "	3 č. 43 m. noč.	☾ 25 "	3 č. 47 m. dnia.
Luty.		Čerwień.	
☾ 3 čysł.	9 č. 03 m. wieč.	☾ 1 čysł.	6 č. 50 m. wieč.
☾ 11 "	6 č. 06 m. ran.	☾ 9 "	10 č. 42 m. wieč.
☾ 19 "	10 č. 22 m. ran.	☾ 17 "	7 č. 09 m. ran.
☾ 26 "	2 č. 43 m. dnia.	☾ 23 "	11 č. 50 m. wieč.
Sakawik.		Lipień.	
☾ 5 čysł.	6 č. 8 m. ran.	☾ 1 čysł.	10 č. 55 m. ranic.
☾ 12 "	12 č. 51 m. wieč.	☾ 9 "	11 č. 07 m. ranic.
☾ 21 "	3 č. 18 m. noč.	☾ 16 "	12 č. 05 m. dnia.
☾ 27 "	11 č. 55 m. wieč.	☾ 23 "	9 č. 07 m. ranic.
Krasawik.		☾ 31 "	4 č. 31 m. noč.
☾ 3 čysł.	4 č. 34 m. dnia.	Sierpień.	
☾ 11 "	3 č. 53 m. dnia.	☾ 7 čysł.	9 č. 44 m. wieč.
☾ 19 "	4 č. — m. dnia.	☾ 14 "	5 č. 04 m. wieč.
☾ 26 "	8 č. 53 m. ran.	☾ 21 "	8 č. 36 m. wieč.
		☾ 29 "	10 č. 41 m. wieč.

Wieresień.

☉ 6 čysł. 7 č. 23 m. ranic.
 ☽ 12 " 11 č. 24 m. wieč.
 ☿ 20 " 11 č. 02 m. dnia.
 ♀ 28 " 4 č. 10 m. dnia.

Listapad.

☉ 4 čysł. 2 č. 55 m. noč.
 ☽ 10 " 8 č. 44 m. wieč.
 ☿ 18 " 11 č. 41 m. "
 ♀ 26 " 9 č. 36 m. "

Kastryčnik.

☉ 5 čysł. 4 č. 5b m. dnia.
 ☽ 12 " 8 č. 18 m. ranicy.
 ☿ 20 " 4 č. 26 m. noč.
 ♀ 28 " 8 č. — — ranicy.

Snieżeń.

☉ 3 čysł. 1 č. 35 m. dnia.
 ☽ 10 " 1 č. 06 m. dnia.
 ☿ 18 " 6 č. 52 m. wieč.
 ♀ 26 " 8 č. 51 m. ranic.

Pahoda pa kalendaru Brusa na 1910 hod.

Studzień. 1 jadreno i śnieżno, 5 wiecier, 7 doždž, 15 wiecier, 20 i 26 śnieżno i marozno.

Luty. 1 wiecier, 3 tumanna, 6 zol, 12 ściudziona i jasna, 19 i 20 mokra, 23 śnieh, 26 jasno, 28 niepahodź.

Sakawik. 1 zol, 4 mokra i wietrenna, 5 silny doždž, 7, 8, 10 i 11 ściudziona, 15 słata, 19 i 20 chmurna i wietrena, 22 i 25 śnieh, doždž zol, 28 wiecier.

Krasawik. 1 jasna, 7 mokra, 13 chmurna i pieramienna, 18 skłonna k doždžu, 20 choład, wiecier i słata, 24 jasna i padkaniec miesiaca daždży.

Trawień. 1 jasna, 5 i 6 śpieka, 8 wiecier, 10 pieramienna, 17 silny doždž i pachmurnaja pahoda da kanca miesiaca.

Čerwień. 1 ciopła, 5 jasna, 9 pieramienna, 12 dobraja pahoda, 18 niepahodź, 27 ciopła i da kanca dobraja pahoda.

Lipień. 1 Soniečna, 7 śpieka, 24 doždž, 27 pachmurna i da kanca pieramiennaja pahoda.

Sierpień. 1 dobraja pahoda, 8 i 12 doždž i hrymoty, 16 doždž, 23 jasna i ściudziona, z 27 i da kanca chałady daždży načami.

Wieresień. 1 wichor, choład, doždž, 7 i 8 pieramiennaja pahoda, 14 sredniaja, 24, 25 i 26 zol, hrad, 28 chałodny paŭnočny wiecier, 29 i 30 doždž abo śnieh.

Kastryčnik. 1 choład, 6 i 7 doždž i wiecier, 14 kiepskaja pahoda, 17 i 18 doždž abo śnieh, 21 pieramienna, 22, 23, 26 i 30 wialiki doždž, niepahodź, pachmurna.

Listapad. 1 chałodna i pachmurna, 3 i 4 choład i zol, 6 i 7 choład i doždž, 9 maroz, a pašla ciopła, 20 maroz, 27 pieramienna.

Snieżeń. 1 pieramienna, 13 chałodna, 16 doždž, pachmurna, 19 i 20 wialiki wiecier, pašla pieramienna.

Wažniejšyje Kirmašy na Białarusi.*Minskaja hubernia.*

Bierezina—6—9 sierpnia. **Babrujsk**—1 studnia, 9 traŭnia i 1 kastryčnika. **Barysoŭ**—1 studnia i u 10-jusieradu pašla Wialikadnia. **Božnihorodzk**—1 wiereśnia. **Kajdanou**—lutaho, 23 Krasawika, 8 i 18 traŭnia, 20 lipnia i 1 kastryčnika. **Lohičyn**—1 čerwienia, 6 sierpnia i 1 kastryčnika. **Lojeŭ**—na 10 tydzeń pašla Wialikadnia. **Lubašoŭ**—2 traŭnia, 8 wiereśnia i 6 śnieżnia. **Minsk**—25 traŭnia i 22 čerwienia. **Mir**—3—9 traŭnia, ũ 4 paniadzielki, a tak sama i 3—6 śnieżnia. **Mazyr**—6 i 27 studnia i 6—28 sierpnia. **Niešwiž**—13—17 wiereśnia. **Nowahrudak**—19 sakawika. **Paryčy**—14 kastryčnika. **Pietrykoŭ**—20 čerwienia i 1 kastryčnika. **Pinsk**—u dzień Trojcy, na 10 niadzieli pa Wialikadni, i 12—16 čerwienia. **Puchowičy**—9 traŭnia i 6 śnieżnia. **Rečyca**—9, 23 traŭnia i 6, 25 śnieżnia. **Świerzeń**—29 čerwienia. **Statpcy**—6 sakawika. **Turoŭ**—10 lutaho i 26 čerwienia. **Chojniki**—2 lutaho i 1 kastryčnika.

Wilenskaja hubernia.

Boruny—29 čerwienia i 1 kastryčnika. **Butrymancy**—1 studnia i 18 čerwienia. **Wilnia**—z 23 krasawika da 15 traŭnia i na św. Kazimira. **Worniany**—6—7 studnia, 2 i 5 dzień Wialikadnia. **Wysoki Dwor**—28 traŭnia i 1 kastryčnika. **Wišnjew**—1 studnia, 9 traŭnia, 15 sierpnia, 15 wiereśnia i 28 kastryčnika. **Haduciški**—1 studnia, 20 traŭnia i 1 kastryčnika. **Holšany**—23 krasawika, 24 čerwienia. **Daŭhinoŭ**—20—21 traŭnia. **Druja**—6—10 studnia i na pieršym tydni Wialikaho Postu 3 dni. **Duniłowičy**—1 studnia i 1 kastryčnika. **Žošli**—6 lutaho, 3 krasawika, 16 čerwienia i 1 listopada. **Župrany**—9 čerwienia, 25 lipnia i 1 listopada. **Žadziewo**—6 sierpnia. **Krewo**—9 traŭnia i 1 kastryčnika. **Lužki**—24 studnia i 8 wiereśnia. **Mierli**—1 kastryčnika. **Miadziel**—na Wierbny tydzień, 4—12 čerwienia, 10 sierpnia i 30 kastryčnika. **Mušniki**—na siomku. **Olita**—4 sakawika i 1 listopada. **Ošmiany**—23 krasawika i 29 wiereśnia. **Radaškowičy**—6—9 traŭnia. **Swienciany**—1—6 studnia i 1—7 wiereśnia. **Smarhoń**—15—18 studnia, ũ paławinie Wialikaho Postu, 11—13 traŭnia, z 20 sierpnia da 1 wiereśnia i 8—29 wiereśnia. **Stokliški**—3 krasawika. **Ščučyn**—15 čerwienia i z 15 kastryčnika praz miesiac. **Ejšyški**—18 traŭnia i na šošnik.

Witebskaja hubernia.

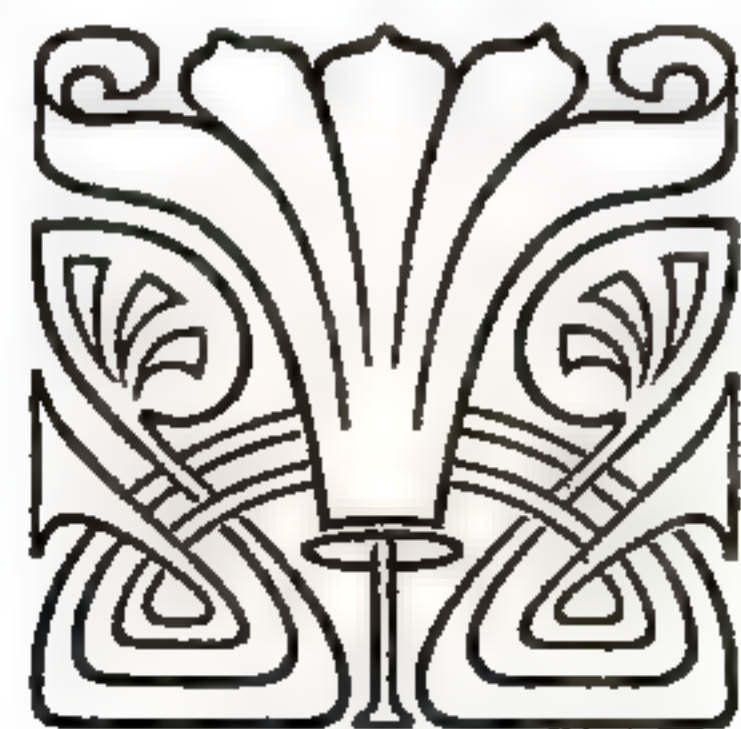
Biešenkowičy—29 čerwienia. Wieliż—ŭ druhij tydzień Wialikaha Postu i z 20 čerwienia praz dwa tydni. Dźwinsk—z 25 śnieżnia da 7 studnia i z 6 da 20 čerwienia. Newel—z 6 studnia i z 20 čerwienia pa 2 tydni. Oswiej—28 čerwienia i 9 traŭnia. Połack—15 traŭnia i na Baboleha. Režyca—z 2 čerwienia i 8 wiereśnia pa 2 tydni. Siebież—u 1 tydzień Wialikaho Postu, 25 sakawika, 23 krasawika, 1 sierpnia i 6 listapada.

Mahiloŭskaja hubernia.

Bychoŭ—u 1 tydzień Wialikaha Postu, na Dziesiatnika iŭapošni tydzień Pilipoŭki. Homiel—1 studnia, na Trojcu i 14 wiereśnia. Lady—z Trojcy praz 7 dzion, 20 lipnia i 1 kastryčnika. Lubawičy—z 1 studnia da 6 lutaho. Mahiloŭ—10—18 studnia, z 29 čerwienia da 2 lipnia, (konski) i 15—24 lipnia. Orša—9 traŭnia. Čaŭsy—23 krasawika, 26 listopada i na 1 tydni Wialikaho Postu. Čerukoŭ—na 1 tydzień Wialikaho Postu, na Trojcu, 1 kastryčnika i 10 śnieżnia. Škłoŭ—na 2 tydni Wialikaho Postu i na Dziewiatnika.

Hrodzienskaja hubernia.

Biełastok—24 čerwienia. Wialikaja-Bierestowica—6 traŭnia. Wołodaŭka—1 kastryčnika. Wysoka-Litoŭsk—25 čerwienia. Hrodna—z 26 čerwienia da 26 lipnia. Zelwa—z 25 lipnia da 25 sierpnia. Swištoč—26 sierpnia.

Nazwaŭnie hara- doŭ i mlasteček.	Jakoj huberni.	Adlekašć ad hub. hor.	Ličba žyc. u tysiačach	Stancija železnaj darohi.
Bobrujsk. paw.	Minskaj	139	35	Babrujsk J.-P.
Barysoŭ paw.	Minskaj	75	15	Barysoŭ M.-B.
Brest Litoŭsk.p.	Hrodzienskaj	203	46	Brest-Lit. M.-B.
Bransk. zašt. h.	"	12	4	Bielsk. J.-3.
Bielsk. paw.	"	79	64	Bielsk. J.-3.
Biełastok paw.	"	122	7	Biełastok C.-3.
Wieliż paw.	Witebskaj	79	12	Witebsk P.-O.
Wilnia.	Hubernski	—	160	Wilnia C.-3ap.
Witebsk.	"	—	66	Witebsk. P.-O.
Wołkowysk. p.	Hrodzienskaj	86	11	Wołkowysk пол.
Homiel paw.	Mahiloŭskaj	171	37	Homiel J.-P.
Honiondz miast.	Hrodzienskaj	132	3	Osowiec J.-3.
Horki paw.	Mahiloŭskaj	81	7	Krasnoje M.-B.
Haradok paw.	Witebskaj	37	5	Witebsk P.-O.
Hrodna	Hubernski	—	47	Hrodna C.-3ap.
Dzwinsk paw.	Witebskaj	244	72	Dzwinsk C.-3ap.
Dzisna paw.	Wilenskaj	296	7	Borkowičy P.-O.
Dokšycy zašt. h.	Minskaj	182	4	Parafijanowo BC
Dryssa paw.	Witebskaj	158	4	Dryssa P.-O.
Drohičyn zašt. h.	Hrodzienskaj	168	2	Bielsk J.-3ap.
Druskieniki h.	"	38	1	Parečče C.-3ap.
Druja zašt. h.	Wilenskaj	261	4	Druja P.-O.
Žłobin miast.	Mahiloŭskaj	129	2	Žłobin J.-P.
Ihumien paw.	Minskaj	98	5	Puhowičy J.-P.
Kleščeli zašt. h.	Hrodziensk.	137	5	Kleščeli J.-3.
Klimowičy paw.	Mahiloŭskaj	89	5	Rosłaŭl P.-O.
Knyšyn zašt. h.	Hrodzienskaj	99	3	Knyšyn J.-3.
Kobryn paw.	"	135	10	Kobryn Пол.
Kopyś zašt. h.	Mahiloŭskaj	43	3	Kopyś P.-O.
Kreślaŭka miast.	Witebskaj	205	3	Kreślaŭka P.-O.
Lepel paw.	Witebskaj	113	6	St. Sieło P.-O.
Lida paw.	Wilenskaj	89	9	Lida Пол.
Lucyn paw.	Witebskaj	255	4	Lucyn M.-B.-P.
Minsk.	Hubernski	—	91	Minsk. J.-P.

Nazwańnie hara- dou i miasteček.	Jakoj huberni.	Adlelaśe ad hub. hor.	Ličba žy- ciel u tysiačach.	Stancija železnaj darohi.
Mahiloŭ.	Hubernski.	—	43	Mahiloŭ P.-O.
Mozyr paw.	Minskaj	306	11	Mazyr Пол.
Msciaŭl.	Mahiloŭskaj	139	8	Orša M.-B.
Nareŭ zašt. h.	Hrodzienskaj	152	1	Bielsk. Ю.-З.
Newel paw.	Witebskaj	95	10	Newel Б.-С.
Niešwiż zašt. h.	Minskaj	105	8	Zamirje M.-B.
Nowahrudak p.	Minskaj	153	8	Nowojelnia Пол.
Orša paw.	Mahiloŭskaj	76	13	Orša M.-Бр.
Ošmiany paw.	Wilenskaj	74	6	Soły Л.-П.
Pinsk. paw.	Minskaj	254	28	Pinsk. Пол.
Połock paw.	Witebskaj	94	21	Połock P.-O.
Pružany paw.	Hrodziensk.	183	8	Liniewo M.-B.
Rohačou paw.	Mahiloŭskaj	94	9	Rohačou P.-O.
Režyca paw.	Witebskaj	282	11	Režyca С.-Зан.
Rečyca paw.	Minskaj	178	9	Rečyca Пол.
Swienciany p.	Wilenskaj	84	6	Swienciany С.-З.
Siebież paw.	Witebskaj	195	4	Siebież. М.-Бр.
Słonim paw.	Hrodzienskaj	167	16	Słonim Пол.
Sluck paw.	Minskaj	185	14	St. Darohi Л. П.
Smarhoń miast.	Wilenskaj	76	7	Smarhoń Л.-П.
Sokołka paw.	Hrodzienskaj	43	8	Sokołka С.-Зан.
Suraż zašt. hor.	Witebskaj	39	3	Witebsk. P.-O.
Suchawola zašt.	Hrodzienskaj	46	3	Sokołka С.-Зан.
Sienno paw.	Mahiloŭskaj	148	4	Kochanowo М.-Б.
Troki paw.	Wilenskaj	26	3	Landwarowo С.-З.
Turoŭ miast.	Minskaj	467	3	Žytkowiče Л.
Čaŭsy paw.	Mahiloŭskaj	48	6	Orša М.-Б.
Čerykoŭ paw.	"	87	5	Rasłaŭl P.-O.
Čersk. miast.	"	—	12	Homel Пол.
Škłoŭ miast.	Mahiloŭskaj	52	10	Škłoŭ P.-O.

Narodnaja aświeta u Rasiei i u dr. hasudarstwach.

Raschody na narodnuju aświeta u roznych hasudarstwach,
ličučy na adnaho žyciela ŭ hod:

Zlučenyje Štaty 4 r. 86 k.	Danija 1 r. 52 k.
Niemieččyna . . 3 " 43 "	Šwecija 1 " 33 "
Šwejcaryja . . . 2 " 43 "	Norwehija — 97 "
Anhlija 2 " 36 "	Italija — 76 "
Hollandija . . . 1 " 99 "	Japonija — 54 "
Belhija 1 " 69 "	Rasieja — 31 "
Francja 1 " 66 "	

Ličba škol i wučniou u ich.

Na kolki žycielou prychozicca adna pačatkowaja škola
u roznych hasudarstwach.

U Norwehii 1 šk. na 365	" Danii " " " 728
" Šwecii " " " 441	" Niemieččynie " " 924
" Italii " " " 520	" Anhlii " " " 1281
" Hišpanii " " " 595	" Japonii " " " 1918
" Šwejcaryi " " " 706	" Rasiei " " " 2637

Na kolki žycielou prychozicca adna siaredniaja škola.

U Italii na 21,620	" Niemieččynie " 49,460
" Šwejcaryi " 24,477	" Rasiei " 103,638
" Francii " 35,566	

Na kolki žycielou prychozicca adna wyjšaja škola.

U Italii na 476,190	" Niemieččynie " 1376363
" Šwejcaryi " 444,571	" Rasiei " 10615005
" Francii " 601,813	

Na tysiaču žycielou prychozicca wučniou u školach.

U Zlučenych Amer. Štatach 230	" Niemieččynie 158
U Anhli 176	" Francii 144
" Norwehii 174	" Japonii 76
" Šwecii 164	" Rasiei 32
" Šwejcaryi 163	" Turcii 26

Hramatnaść u roznych krajoch.

Z tysiačy nowabrancoŭ nia ŭmieje čytać.

U Šwecii 2	U Francii 74
" Danii 4	" Japonii 156
" Šwejcaryi 6	" Rasiei 600
" Niemieččynie 6	

Aświeta za miežami školy.

Na kolki žycielou prychodzicca adna biblioteka.

U Šwejcaryi . . .	1 biblioteka na	3 tysiačy	60 žycielou
" Šwecii . . .	"	3	330
" Zluč. Štatach . . .	"	13	207
" Belhii . . .	"	15	000
" Rasiei . . .	"	83	330

Kolki hrašej idzie u Rasiei na pačatkowuju aświetu i atkul jany biaruca. (1900 hoda).

Ad ziemstwa	11 miljonou	484 tys.	134 rub.
" hasudarstw. kaznačejstwa	10	372	653
" sielskich občestw . . .	8	332	927
" haradzkich občestw . . .	6	960	173
" prywatnych asob . . .	6	701	467
S płaty za nawučańnie . . .	3	175	198
Z inšych Krynie	3	005	825
Usiaho 50 miljonou . . 56 tys. 182 rub.			

Ad hasudarstwiennych raschodou Rasiei u 1900 h. na kožnaho čelawieka prychadziłasia pa 15 rub.

Z hetych hrašej na pačatkowuju aświetu išło 7⁴/₅ k., a na wajennyje raschody 3 rub. 40 kap.

W o j s k a.

Ličba suchaputnaho wojska hłaūnych hasudarstw:

u mirny čas	u wajenny čas.
Aŭstro-Wenhryja 382 tysiačy	2 miljony 330 tysiač
Anhlija 600	4 " 358
Niemieččyna . . . 604	3 " 323
Italija 278	2 " 600
Francija 575	10 " 000
Zlučenyje Štaty 64	1 " 388
Japonija 640	3 miljony 700 tysiač
Rasieja 1 milion 133	

Na kožnuju tysiaču žycielou prychodzicca sałdatoū:

U Francii . . . 14 čelawiek	" Aŭstro-Wenh. 8
" Japonii . . . 13	" Italii 8
" Niemieččynie 10	" Anhlii 2
" Rasiei 9	" Zluč. Štatach. 1

Wajennyje raschody.

Z kožnaho rubla swajho raschodu na wojska płacić.

Anhlija . . . 35 kapiejek.	Italija 22
Rasieja . . . 35	Aŭstro-Wenhr. 19
Francija . . . 29	Prusija 18

Kolki wytračywaje na jadu u hod:

Žyciel Kanady . . . 116 rub.	Francuz 76
Šotlandziec . . . 103	Niemiec 70
Anhličanin . . . 101	Sibirak 58
Irlandziec . . . 97	Kirhiz 43
Amerykanieć . . . 77	Rasiejec 20

Kolki kaštuje płaska harełki.

Za wyhonku . . . 5 ¹ / ₂ kap.	nahrady słužačym ¹ / ₁₃ kap.
" upraŭleńnie . . . ¹ / ₃	padmoha papiečyc. ¹ / ₄
" kramu 1 ¹ / ₂	raschody na manap. ¹ / ₂
płata zborščykam ¹ / ₅	bezakc. atličywanja ⁶ / ₇
pierawozka . . . 1 ¹ / ₃	wypadkowych rasch. ¹ / ₂₀

Uwieś košt 10 kap.

Sielskaja haspadarka.

Jak na torfie zrabíc sienažać.

U hazecie „Xymop“ apisana, jak finlandcy torfianije, dzikije bałoty zamieniajuć na pieknyje łuh, s katorych žbirajuć pudoŭ pa 200-300 siena z dziesiaciny. Padumaješ tolki, što u nas pry lepšych warunkach i lepšaj ziamli, dobra ličućy, nabirajecca tolki jakich 100 p. a to 60-40, dyj bywaje što i taho mienš siena z dziesiaciny, — woś tabie i stanie jasnaj roznica miež haspadarkaj kulturnaj i pierwabytnaj, jakaja u nas zawiedziena.

Torfianoje bałota, katoraje choćuć zamianić na łuh, finlandcy piersz-napiersz asušywajuć, kapajućy praz kožnyje 10 sažnioŭ kanawy (rawy) 1½ aršyna šyrynioj i aršyn z čwierciej hłybinioj. Ziamlu z betych rawoŭ raskidywajuć roŭnieńka pawierch asušenaho bałota. Nawierch na torf nawoziać hlíny, wazoŭ pa 300-400 nadziesiacinu, pašla pasypajuć wapnaj — pudoŭ 60-80 na dziesiacinu i zaściłajuć ješče hnojem—pudoŭ pa dwa na kwadratny sażeń: kaliž nima hnoju, to padsypajuć mineralnyje paraški (40 pud. kainitu i 18 pudoŭ tomasšlaku) Unawożeny łuh raŭniajuć, baranujućy ciazkimi żaleznymi baronami (pierš kalcawej baranoj i prużynnaj baranoj), pakul nie razdrobiacca ũsie komji i łuh nia zrobiecca saŭsim hladki i čorny. Pašla prystupajuć da pasiewu, siejuć pierš wik z aŭsom, katoruju płytko zahorywajuć i baranujuć, dy ješče na wierch miešanku siejuć, z zierniat takich woś traŭ, bierućy na dziesiacinu:

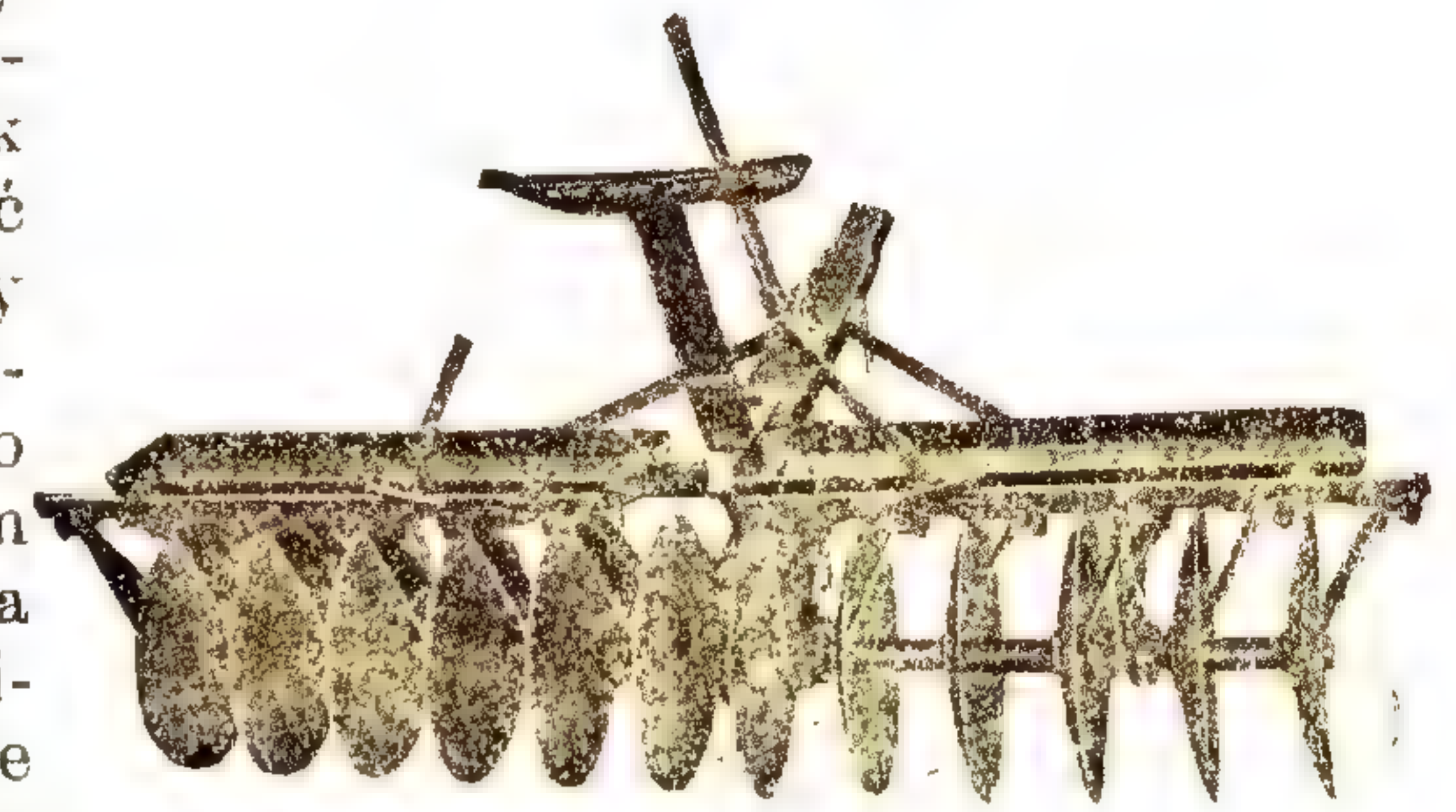
Čyrwonaj kaniušyny . . .	15 funtoŭ.
Šwedzkaj „ . . .	10 „
Biełaj „ . . .	2 „
Jeży (Dactylis glomerata) 10	„
Cimafiejeŭki	10 „
Rejgrasu (Avena elatior) .	4 „
Awsianicy (Festuca pratensi) 8	„

Razam 1 pud 19 funtoŭ.

Nasieńnia traŭ ukačywajuć hladkaj kačalkaj. U pieršym užo hodu bałota daje z dziesiaciny pudoŭ 200 wikowaj miešanki, a ũ druhije hody žbirajuć pa 200-300 pudoŭ i bolš dobroho sytnaho siena.

Jak widzim, ludzi ũ Finlandii zmahajucca z nieprywietliwaj naturaj i zmahajuć jaje pracaj i znańniem, katoraje biaruć z rad wučonych ludziej i dobrych knižok. ũ nas že pry lepšaj ziamli i ciaplejšym lecie šmat lahčej i mienšym koštam, možna toje samaje zrabić pry starannaści dy achwocie.

Polski wučony ziemlerob, Sempołowski, wučyć, jak treba papraŭlać torfianyje bałoty u nas. Woś, widzim my z jaho rad, što ũ našym klimacie nia treba nawazić bałota hlinaj, nie kaniećnie sypać i darahije fabryčnyje hna i aproč adnej wapny,,

katoraja kaniećnie na torf patrebna, kab żwiaści kislu ũ torfie. A ũsio druhoje: asušku, baranbu i pasieŭ — i ũ nas treba tak sama rabić, jak robić finlandcy.

Para ũžo nam pakinuć pradwiečnyje sposaby haspadarki, a pryniaccia zawadzić nowyje—takije, jakije zawiedzieny u našych kulturnych susiedziej i jakich wymahaje samo żywćio. Družnie woźmiemsia za pracu kala baćkoŭskaj ziamielki, i zhinuć, jak złaja mara, lichalećcia i mor żywioły na pradwieśni, jaki skroś byŭ toj hod ad niechwatku kormu.

Lišni.

Torf u sielskaj haspadarcy.

Na nizkich miejscoch, hdzie zastaiwajecca wada, u nas šmat torfianišč. Jany robiacca hetak: moch torfianik, što tam raście, prahniwaje i apušćajecca ũ ziemlu; na im narastaje nowy moch i tak sama apušćajecca ũ niz; hetak robicca z hodu ũ hod, i ũ ziamli zalehajuć płasty prahniŭšaho moch, katory i nazywajecca torfam. ũ im papadajucca i trawa, asaka, liści dreŭ. ũsio heta lażyć sotniami, tysiaćami hadoŭ. — Samy niz najbolš prahniwaje i preje, dy robicca jak-by čornaje ci buraje ciesta; heta i joś toj samy torf, što idzie na apał. Ale ũżywajuć jaho i na druhije rečy.

Hety torf, što jak ciesta, zdatny da hnajeńnia pola. Tolki wywazić jaho prosta na pole nielha: treba kab jon

pieš wywietrynsia i struchleu. Na toje ũ wosieñ jaho režuć na cehły i składajuć na suchim miejscey, jak sa-
ženi drou, tolki ješće wyżej; paležaũšy dwa, try abo ča-
tyry hody torf hety pačynaje sypacca, jak parašok, nie-
patrebnyje kwasy wymywajucca wadoj i wymierzajuć,
i tahdy možna wazić jaho ũ chleu dy padšciłać żywiołu.
Nakładajuć jaho wiarški na čatyry, a zwierchu nakida-
jecca sałoma. Jak skacina dobra utopće i zhnoić torf,
to praz niadzieli dźwie možna wykidać z chlewa ũ kuću,
a hdzie nima mody wykidać hnoj z chlewoũ, tam naści-
lajuć nowy płast torfianoho parašku i sałomy. Paźniejimi
hnojać pole.—Lepšy torf na pole heta z sitnika i asaki.

Kab hnaić pole tym torfiam, što jak ciesta i što
idzie na apał, možna i abminuć chleu, i tady treba na
dware rabić kompostnyje jamy ci kučy. Jamu kapajuć
aršyny na dwa hłybiny i šyryni, a dažžyni—jak wyhad-
niej. Dobra hetu jamu wykapać pry samym spadzie z
chlawoũ, kab tudy šciekała hnajoũka. Na duo kładziecca
hruby płast torfu. ũ jamu sypiecca ũšelakaje šmiećcio,
popieł, saža,—wyliwajucca pamyi. Ad času da času pie-
rakapywajuć usio heta i dakładajuć nowaho torfu. Jak
usio skrož stanje roũna čorna—jak čarna ziom, hety hnoj
wiazuć na pole.

— Zamiest jamy možna rabić kompost ũ kučach;
tady treba kučy pierakapywać, prabiwać ũ ich kałom
dziiry i tudy lić pamyi, hnajoũku.

Ale-ž lepšaja padšciłka i lepšy hnoj budzie nie
z hetaho torfu, što jak ciesta i lažyć na samym spodzie,
a z wierchnich płastoũ torfianišća, hdzie torf nie tak
ješće pierapreũ. Kali ũziać hetki torf ũ ruki, to jon, jak
moch, nia peckaje ruk. Jon bolš žoũty, i z jaho možna
wycisnuć wadu, jak z hubki. Haryć jon nie cıkawa, i jak
kapajuć torf na apał, to wierchnije płasty skidajuć na bok.

Na torfianišcy, hdzie choćuć narezać hetaho torfu—
mochu, kapajuć niehłyboki rawok, kab asušyć trochi
bałota; tady wojstraj, cienkaj łapatkaj z prostym, a nie
kruhłym kancom režuć akuratnie rad za radam cehły.
Cehły hetyje składajuć na suchim miejscey ũ kletki, kab
torf dobra prasoch. Cehły dažžyni 10-13 calej, šyryni
4-6 c., hrubini 3-4½ cali. Takije ũžo suchije kawałki tor-
fu-mochu zwoziacca da domu i kladucca pad strechu,
kab nie zamokli. Hetyje cehły torfu mochu—prad tym
jak padšciłać u chleu treba kaniećnie razbić u drebiazu;
woš ich i prapuskajuć ci praz siečkarniu ci praz kornie-
rezku, ci štyftowuju małatarniu, bo skacina nie zaũsia-
dy može cehły razbić nahami. Dla hetaho jošć i asob-
nyje mašyny. Kali-ž astanucca niepabityje kawałki i ich
wywiazuć na pole, to jany tak i astanucca i buduć ško-

dzić polu. Treba stolki razbiwać cehieł, kolki treba na
padšciłku na adzin raz. Padšciłka z hetaho torfu nadta
ciahuie ũ siabie makratu, i lepš torf trymać na pamošci,
z dosak pad strechaj, kab sypać u chleu suchi.

Karyšć s torfo-mochawoj padšciłki woš jakaja. Tor-
fu mienš wychodzić, jak sałomy, bolš hnoju i dobroho
žbirajecca, nie prapadaje redki kał, katory lepšy ad su-
choha; u chlawoch budzie i čyściej, i sušej, dy nima
smórodu. Torf-moch mocna uciahiwaje ũ siabie wadu.
Pud sałomy može uciahnuć 2½ puda wady, a pud torfu
mochu—ad 8 da 14 pudoũ wady. Na adnu karowu sała-
mianaj padšciłki treba na hod 250 pudoũ, a torfo—mo-
chawoj 78 pudoũ; dla kania 120 pudoũ sałomy, a torfu—
38 pud., dla swinni 14 pudoũ sałomy, a torfu 8 p. Ka-
rowa (dobraja) daje ćwiordaho kału ũ hod 500 pudoũ,
u hetym kale budzie 428 pud. wady; a redkaho kału
karowa daje u hod 628 pudoũ. Dyk woš, kab usio heta
redkaje nie prapadało treba ũ chleu sypać mocho-tor-
fiany parašok: jon kali jaho dosyć sypać može uciahnuć
i trymać ũ sabie ũsiu hnajoũku, i jana nie prapadaje.
Pry našych rachunkoch, torfu prychodziecca ũ dzieñ
na 1 karowu 8½ funtoũ, na kania—3½ fun., na šwiniu—
1 funt.—U chlawoch zaũsiahdy bywaje ciažki duch ad
kału, jon až reže wočy—heta wychodzić ammiyak i ammo-
nijak (taki haz); hety ammiyak kaniećnie patrebny dla ra-
šlin i dla pola. Woš torf ũciahiwaje ũ siabie i toj haz,
i jon nie prapadaje dyj skacinie zdarawiej ad čystašci.

Torfu pieršy raz naściłajuć ũ chleu pa 1 ci 1½ puda
na haławu, a potym što-dzieñ padkidajuć pa funty try
tudy, hdzie ũžo mokra. Kali ũwieš hnoj makrawaty, to
treba pierawiarnuć jaho i pasypać nowy płast; možna
pakidać i sałomy. Niekatoryje radziać nie trymać hnoju
ũ chlewie bolš 1—2 niadziel; potym kažuć wykidać u
kuću (jak heta zaũsiahdy robicca ũ lepšych haspadarkach).

Kubičnyj sażeń suchich cehieł torfu-mochu wažyć
ad 40 do 60 pudoũ. Wyrabić 1 pud kaštuje 5-6 kap.

Knihi ab tarfowej podšciłcy jošć takije:

1) Торфово-моховая подстилка. П. М. Соловьева
изд. Довріена ц. 40 кап.

2) Torf jego zastosowanie w rolnictwie. W. Kotłubaj c. 1 rub.

3) Torf jego pochodzenie i pożytek w gospodarstwie
włościanskim. W. Kotłubaj c. 10 kap.

Chto choće dastać prejs-kurant ab mašynach dla
torfu, niechaj napiše adkrytki, adresujućy:

1) Рига, Заводъ Фельзера и К°

2) Вильна, Складъ машинъ З. Нагродзкаго.

3) Влоцлавск. Варш. г. фабрика Minsama.

Tanny apał (torf).

Čas'to dzieci hulajučy, atkrywajuč takije rečy, ũ katorych mnoha karyści. Woš hetak było i ũ našym siale. Wialikaj Lipie, Nawahrudzkaho paw. Minsk. h.

Wiadoma ũsim, što ũ Biełarusi šmat bałot, ale što ũ hetych bałotach lažyć babactwa wialikaje—torf, nia kožny znaje. Torfam možno palić u piečy, uhnaiwać pole; robiać z jaho nawat tkaniny, a jość takije hatunki torfu, što možna dawać, jak korm skacinie...

Pieršyje ũ nas skarystali z bałotnaho apału našy lipoũskije dzieci. Jany, pasučy bydła, źbirali suchije kawałki torfu, raskładali ahoń tresackami, i torf hareŭ dobra: na im piakli bulbu, hrelisia. Sielanie čuli, što torfam palać, ale sami nia bralisia za heta: nihdzie jany nie bačyli, jak heto robicca. Biełaruś wieryć „nie skazu, a pakazu“. Dawodzili niekatoryje, bytcam torf haryć tolki na pawietry, a ũ piečy hareć nia budzie.

A treba skazać, što naša Snoŭskaja wołaść nadta hołaja na drowy. Swajho lesu niema, kuplać treba, a hrošy mała. Mierzli sielanie pa chatach, lapali zubami, nia wiedajučy, što topčuć na bałocie drowy darmowyje.

Ale ũ nas kažuć: „hoły na wydumki chicier“. Žywie ũ nas krawiec Andrej, maje badaj nie kapu dziaciej, kruhły hod kuplaje chleb. Niechwat hrošej nia tolki na drowy, ale i na chleb!

Chata Andreja stajała kala wyhanu—bałota.

Nahledzieŭsia jon, jak dzieci torf palać, nabrau kuskou suchoho torfu na bałocie, prynios u chatu, nakłau u pieć i padpaliu treskami. Torf jak na dziwa staŭ hareć. Hareŭ jon daŭžej, jak drowy, ale dobra napaliu pieć; zwaryła na im Andreicha i sniedańnie, i połudzień, a ahoń usio trymajecca u prysku cełuju paru.

Pašla hetaho ũziaŭ Andrej łapatku, wyjšoŭ z dziećmi na bałoto i staŭ kapać torf u zapas. Prajšło tydnioŭ šeść, torf wysoch i byŭ hatowy na apał. Andrej znios torf toj da domu i staŭ palić im u piečy.

Śmiejalisia niekatoryje z Andreja, što jon bałotam palić u piečy i hatuje jeści. Ale naš Andrej nie zwa-ročywaŭ nijakaj uwahi na hety śmiech i tolki ciešyŭsia, što u chacie ciopła i jość na čym zwaryć strawu. Praz niejaki čas nahledzielisia ludzi, jak haryć u Andreja torf, spraktykawalisia sami, jakaja karyść z jaho, i na druhi hod mnoha haspadaroŭ stali kapać torf na zimu. Patrochu ũsia wioska stała apaliwacca torfam, a ciapier

i ũsie susiednije wioski robiać toje samaje. Nakładuć u pieć torfu, pałožać pad spod zapaliuŭ kusok smalaka, łučyny, ci suchich tresak, i torf pajšoŭ hareć, aŭ miła! U zimku ũ našych chatach stała daloka ciaplej i sušej. Pikać, smažać, nawat samawary stawiać—ũsio na torfie.

Praŭda, jak cichaj ranicoj padježdžaješ da našaho sieła, to ũ pawietry čuć jak-by spaleniżnaj: dym taki ad torfu. U chatach tak sama krychu zadajuć pachu hetyje bałotnyje drowy. Ale heta nie bieda! Jak kaminy cełyje i lufty spraŭnyje, sapuchi ũ siaredzinie mało i ciah dobry, dyk torf haryć zyrka i nie čuwać nijakaho smórodu. Treba pomnić i hladzieć adno, kab torf piereharywaŭ saŭsim da tła, i nie śpiešacca začyniać kaminoŭ, a to ũ popieli zastajecca časta niepierehareły torf i nairobi mnoha čadu. Šmat daje ciepla i dobra haryć torf u piecach, ležankach, hrubkach, tolki časta treba wybi-rać popieł, katoraho pašla torfu zastajecca bolš jak pašla droŭ. Ale hety popieł wielmi karystna sypać na siena-žaci, pala: jon lepš usiakaho hnoju.

Mielnikoŭ Jezik.

Dziesiać zapowiedziej dla wieskowaho haspadara:

- 1) jakim ziernom pasieješ taki i kołas wyrasćcie;
- 2) nie pačynaj arać, pakul barazna bliščycć, a to jaje nie razbaranuješ;
- 3) nie zaworywaj hnoj hłyboka i ũ mokruju ziemi, bo jon nie dać karyści pasiewu;
- 4) mienš pierakidaj ziemi płuhom, a čaściej biarysiasia za baranu,
- 5) nie skarodź ziać na zimu, bo ziemia lisznie zlahajecca;
- 6) čym skarej zaareš kaniušynišče, tym lepšaje budzie żyto;
- 7) zabudź, što troili pad żyto — zabudzieš, što nie radziło żyto; ũ toj čas, kali baćki troili, pierajdzi papar baranoj;
- 8) ad orywa da pasiewu żyta, pačekaj dwa tydni;
- 9) miensz dziarży skaciny, lepsz karmi — źbiareš hnoju i bolš i lepšaho;
- 10) kali nia wiedaješ, jak što rabić u haspadarcy,—zajdzi paradzicca da ludziej, świedomych ũ hetym.

Būsieł s-pad Ślucka.

Jakaja karyść ad pasiewu traŭ?

Zawiaści pasieŭ traŭ na s'elanskich hruntach—sprawa wielmi karysnaja i nie tak užo mudraja, kab nia-možna było jaje zrabieć; treba tolki raz ci dwa razy kupić nasieńnia i pasiejać wiasnoj jaho pa wierch žyta, abo jakoj niebudź jarawoj zbažyny. Asobnie abrablać ziamlu na kaniušynu, ci inšyje pasieŭnyje trawy nia treba; ziemia pad trawami nie pustuje, bo praz pieršaje leta, kali jana ješće nia kosicca, na joj raście žyto ci awios.

Dziela taho tolki, što sielanie nia wiedajuć karyści z pasiewu traŭ hety wažny adrostak sielskaj haspadarki u ich nie pašyrajecca.

Karyść z palewoha pasiewu traŭ bywaje trajakaja: 1) ziemia, budući pad trawami, a asabliwie kaniušynaj, znajchodzicca jakby pod paparam; 2) kaniušyna sama saboj uhnoiwa je ziemi, i 3) biez wialikich kłapotoŭ daje haspadaru šmat dobrej i sytnaj pašy.

Razhledzim apośniaje i samaje hłaŭnaje.

Skažem, što sielanin waładzieje kawałkam ziemi na 2 sachi. Haduje jon 3—4 karowy i 2 kani, z katorych maje 120 niewialičkih wozikoŭ hnoju. Uradźaj u jaho bywaje sam 3—4. Niechaj jon razdzielić swaju pachatu na 4 pali i na adnym z ich budzie zasiewać žyto, na druhim jarynu, na trejnim budzie papar, na čaćwiortym kaniušyna. Z praktyki wiedama, što na tym že kawałku, dzie ũ sielan zasiewajecca 5 puroŭ žyta, treba zasiejać 70 funtoŭ kaniušyny, dziela taho, što tut budzie kala 2 dziesiacin. Kali liczyć, što dziesiacina kaniušyny dać kala 250 pudoŭ, to z dwuch dziesiacin budzie kala 500 pudoŭ siena. Hetym sienam smieła možna prakarmić dzwie—try lišnich żywioły, katoryje swajej čeradoj daduć kala 40 wazoŭ hnoju, i takim paradkam jaho užo budzie wywozicca nia 100—120 wazoŭ, ale 180—200. Ale hnoj hety pałożycca užo nie na tyje niwy, hdzie pierš wysiewałosia bolš zbažyny, ale na mienšuju blizka na try čwierťki niwu, abo ziemia budzie uhnoiwacca dwojcy lepiej, čym pierš da pasiewu kaniušyny. Z hetaj pryčyny i uradźaj zbožža pawinien pabolšycca.

Aprača taho uradźaj zwialičycca ješće i dziela taho, što ziemia addychała pad kaniušynaj nie adzin hod, a dwa hady, dy ješće kaniušyna, jak užo było skazana, sama saboj, swaimi kareniami uhnoiwa je ziemi. Pry takich warunkach možna smieła čekać uradźaju nie sam

3—4, a prynamsie 5—7, t. j. pry palewym pasiewi traŭ budzie sielanin mieć swajho chleba bolš u poŭtara razy, čym pry trochpaloŭce.

Ciapier paličym, pa čym abyjšoŭsia sabie pud kaniušynna siena. Na dzwie dziesiaciny było pasiejano 2 pudy kaniušyny pa 8 rubloŭ za pud—16 rub. i 20 funtoŭ cimafiejeŭki, kala 2 rubloŭ; usiaho 18 rubloŭ. A dziela taho, što raz pasiejanaja kaniušyna raście na adnym i tym samym miejsy praz 2 hady, to budziem ličyc što skasili my kaniušyny ũ pieršym hodu 500 pudoŭ, na drugi—400 pudoŭ, usiaho—900 pudoŭ. Značyc, kali nie ličyc arendu ziamli i zbor siena, to abyjšlasia nam kaniušyna pa 2 kapiejki za pud.

Ab łubinie.

Ŭsielakaje sieło maje dalokije paletki, što ich nazywajuć u nas naddatkami. Ziemia tam sama pa sabie takaja, jak i na siadzbie, ale wazić tudy hnoj trudno, bo jaho ũ našaj haspadarcy mało i wazić za wiarsty try nia kožny haspadar može. Dyk ziemia i rodić drenna. Na takich paletkach siejuć žyta, potym pole hulaje dwa hady, pašla siejuć hrečku. Nažnie tamaka haspadar žyta kapy čatry z marha—značyc, na hod wypadaje pudoŭ dziesiać ziernia i piatnaccać sałomy.

Takije dalokije i słabyje paletki lohka paprawić; treba tolki ich padkarmić, ale nia hnojem, a łubinom.

Može wy bačyli łubin hdzie ũ dware—raście jon jak bob. Heta—zielle, katoraje, kali jaho pryareš, daje tak sama šmat karyści, jak hnoj. Łubin siejuć woš jak.

Pad łubin treba ũzarać pole z wosieni; wiasnoj wyskaradzić, ũzarać ješće raz; pierad siaŭboj raźbić baraznu baranoj, kab ziernie nie zapadało zališnie hlyboka ũ ziemi; tady užo siejać dziesiać pudoŭ na morh.

Łubin spačatku słaba raście, baicca trawy i ziella, tak što najlepš jaho siejać na kartoplanišcy. Ale jak piarojdzie 3—4 tydni dyk i nie ahledzišsia, jak jon šybanie ũ haru i zaćwicie.

Pryworywać łubin treba tahdy jak na im pačynajuć zawiazywacca struki. Pryaraŭšy, čekajuć dwa tydni pakul ziemia dobra ablaže, i tahdy siejuć žyta.

Pud łubinu kaštuje u nas poŭ rubla abo čatry złoty; značyc, kab dobra uhnaić morh ziamli, treba ad-

dać rubloŭ piać — šeść. Ale za hetyje hrošy naźnieš z morha ŭžo nie čatyry kapy žyta, a wośiem,—prybudzie šmat i ziernia, i sałomy.

Lubin daje karyść nia tolki adno jak hnoj: swaimi kareńčykami jon wyciahaje z ziamli, jak liewarom, stary pierahnoj, što hadami ściekaje ŭ hłyb ziamli. I tamu hrošy, što addasi za jaho, wiernucca wielmi skora.

Jak spaznać, jaki štučni hnoj patrebien dla wašaj ziamli.

Kab zdarma nie tracić mnoha hrošy na kuplu štučnych hnajoŭ, treba najpierś zrabić probu na swajej ziamli i dawiedacca, ci možna padniać uradźaj na joj štučnym hnojem. Heta možna zrabić takim čynam: uziać kawałak u 240 kwadratowych saźnioŭ i razdzielić na 4 dzielanki, pa 60 kw. saźnioŭ u koźnaj, uhnaić takimi štučnymi hnajami, jakije tut niżej pakazany, i zasiejać jakoj niebudź zbažynoju (aŭsom. žytam).

Dzielanka I i IV astaŭlajucca nia ŭhnojenymi; II i III pasypajucca takimi woś hnojami:

dla ciażkich ziamiel:

superfosfatu	24 funty.
30% kalijnaj soli	6 „
čylijskaj saletry	5 „

dla lohkich ziamiel:

tomas-šlaku	36 funtoŭ.
kainitu	36 „
čylijskaj saletry	8 „

Druhoje, wielmi waźno razhadać takaje pytańnia: jakije hnai bolś za ŭsio pabolšujuć uradźaj paloŭ i, samo saboj, čaho niestaje ŭ hlebie: káli, azotu, ci fosfor-naho kwasu? Atkaz na hetaje pytańnie daje takaja proba: biaruć, naprykład, kawałak u 300 kw. saźnioŭ i razdzielajuć jaho na 5 dzielanak, pa 60 kw. saź. koźny, hnojać niżej pakazanym sposabam i zasiewajuć jakim niebudź zbožžem. Adnu dzielanku astaŭlajuć ničym nie ŭhnojenaj, na druhoj razsypajuć superfosfatu 24 f., kalijnaj soli 9 f., saletry 6 f., na trejciej — superfosfatu

24 f., kalijnaj soli 9 f.; na čaćwiortaj—superfosfatu 24 f., saletry 6 f.; i na piataj — kalijnaj soli 9 f., saletry 6 f.

Kali zbožyna dašpieje, zžać jaje, wymalacić zierniaty i, asobna sałomu; zważyć z koźnaj dzielanki pa asobku; zraŭnawaušy z niehnojenaj dzielankaj možna ŭciamić, jakich štučnych hnajoŭ najbolś ziemia patrebuje.

Siejučy hnai kaniećnie treba pilnawacca wyšej apisanej rady, što datyče gatunkoŭ i wahi hnajoŭ.

Jak wybirać dobraho raboczaho kania.

Koźny haspadar wiedaje, jak trudna wyhadawać dobraho rabočaho kania, a kupić na kirmašu ješće trudniej. Usie mużyckije koni „slabasilnyje“ dzieła taho, što jany kiepskaj budowy, a pry tym i charčujucca słaba. Naš sielanski koń nia wyare bolś u dzień, jak poŭmorha lohkej ziamli, a na hlei, abo ŭ celinie saŭsim niepaciahnie płuha. Zimój pryjdziecca wazić drowy z lesu, dyk ledźwie zabiaruć sažań na piatnadcać wazoŭ. Dobry charć mnoha pamahaje u rabocie kaniu, ale jość koni kiepskaj budowy i ich jak nie karani ŭsio roŭna karyści mieć niabudzieš. Taki koń skora pacieje, ciażka dychaje i drobnymi krokami ledźwie ciahnie płuha. Pahaworyu ciapier, jakoj budowy pawinien być haspadarski koń, kab jon byŭ pryhodny da usielakaj raboty.

U dobraho, mocnaho kania haława pawinna być wialikaja z šyrokim łobam i patylicaj, wuśy nie wisiačyje, jak u karowy (ascierehajciesia kłapawuchich kaniej), bo ŭžo pa wuśach widać, što koń slabasilny i lanny. Aprača taho abwisłyje wuśy bywajuć u starych kaniej. Wočy u kania pawinny być wialikije, kruhłyje, nia kosiye, wiasiołyje i rachmanyje, a nie zapaŭšyje i chmuryje. Kuplajučy kania, treba dobra pryhladziecca k wačam, ci šerść pad wačami nie abapreła ad ślezy, ci koń nie baicca, kali rukoj pahladzić kala woka, bo kali paćnie pużacca, dyk značyć, što kaniu ŭžo lačyli wočy. Huby u kania pawinny być mocna scisnuty, bo kali niźniaja ŭžo wiśić, wočy zapali, wuśy apuścilisia na baki, to značyć, što koń spracawany i z jaho karyści nia budzie. Ahladajučy haławu, nia škodzić załażyć ruku pad skiwicy i pahladzić ci niema tam jakich guzikoŭ, bo pamieź skiwic ułazić swabodna kułak, kali skiwicy šyroka pastaŭleny to i harlak swabodna tam lażyć, a ŭ

ciażkaj pracy, abo ũ jezdzie pa horach taki koń niezasapiecca.

Wialikaja, ciażkaja haława pawinna siadzieć na toŭstaj šyi, bo tonkaja i doŭhaja šyja ũ kania pakazywaje, što jon da raboty mała wart. Kali u kania jość pad horlam jakije skuły, dy ješće z nozdraŭ idzie hnoj, dyk takoha kania nielha kuplać, bo nia tolki jon sam zdochnie, ale zarazić usiu żywiołu, a padčas i ludziej. Ahladajućy šyju u kania, treba adhornuć hryw u i pahladzieć, ci koń nie załupliwajecca i ci niema tam balaček, to časta pad hrywaj bywajuć fistuły, što nikoli nie pierestajuć hojicca, ich nazywajuć „paryca“.

Hrudzi ũ kania pawinny być šyrokije ũ łapatkach i hłybokije; koni z wuzkaj brudzinaj zamuliwajucca, kašlajuć i časta bywajuć z dychawicaj. Dychawicu lohka spaznać z wiasnoj u kania na trawie, dyk treba dobra pryhladacca k pachwinam, i kali koń ciażka dychaje, kašlaje i pachwiny ũzdymajucca „z padchwatam“, jak u harmonic, to ũ hetaho kania napeŭna dychawica i jaje wylečyc nia možna.

Špina ũ kania pawinna być šyrokaja. Koni s šyrokaj špinoj majuć šyrok i zad i nohi u takoha kania piarednije i zadnije stajać daloka adna ad druhoj, a kłyšawyje koni da raboty nie zdatny. Syrokim kaniom my zawiom kania šyrokaj kości, a nie tłuŭstaho, bo časta bywaje, što jak koń da raboty nie zdatny, dyk jaho atkormiać atrubami i bulbaj i pradajuć za dobryje hrošy. A čelawiek biez praktyki kuplaje i dumaje što kupiŭ „asnawita-ho“ kania.

Čerewo u kania nie pawinno być wialikaje, abwiŭslaje, bo takije koni, „miakinniki“ jak ich u nas nazywajuć, da pracy ŭslabasilny.

Nohi u kania nie pawinny być doŭhije i tonkije, bo na tonkich nahach, koń chodzić jak na chadulach, a pracawać nia moŭže. Aprača hetaho treba hladzieć, kab chachoł le kapyta nia byŭ doŭhi i leŭžačy, bo takije nohi u kania skora psujucca. Ahladajućy nohi, treba dobra abmacać kapyty, bo kapyty z treščynami, ũzdoŭŭžnymi, ci ũpapierečnymi, nadto škodzić kaniu i ich nikoli nia wylečyš; a kaniuchi umiejuć zamazywać smałoŭj ščyliny na kapycie, kab nie widać było zadziryn i treščyn. Kapyt nie pawinien być toŭsty, „łapciewaty“, bo takije koni nia mohuć pracawać biez padkoŭ. Kapyt pawinien być „kopkawity“ ŭŭlaisty, z dobrym poleram. Majućy kapyt u rukach, treba padniać nahu i pahladzieć z nizu, ci strelka celaja i nie hnije, bo jak tolki ŭŭmiardzić i wyciekaje hnoj s kapyta, to takoha kania kuplać nielha.

Kalena u kania pawinno być šyrokaje, muskuły dobra widnyje ad łapatki pa ŭsieŭ nazie.

Kuplajućy kania, treba ŭziać z ruk kaniuchoŭ i adwiaści ũ zacišek, a paŭŭla probawać wadzić stupoj, truchom, prajechać wiercham i zaprachčy ũ ciaŭŭki woz. Koń pawinien lohka wykidać piarednije nohi i šyroka staŭlać zadnije. Kali koń budzie jakby kulhać na piaredniju nahu, to treba probawać na biahu zawiarnuć kruta jaho na toŭ bok, na katoruju nahu jon kulhaje, a kali здаjecca, što kulhaje na zadniju nahu, to treba asadzić kania na zad, krokoŭ piać a tady i znoŭ upierać. Kali koń spraŭdzi chwory, dyk zaraz paćnie kulhać.

Nie warta kuplać wialikich kaniej, bo i nia ũ wieličynie kania siła, dyk z wialikim kaniom mnoha kłopatu haspadaru — ani na pašu jaho puści, ani z ruk haduj. Samy lepšy koń, heta mierny roŭtam: 2 aršyny i dwa wiarški, a mienšyje nie wytrymywajuć ciaŭŭkoŭj pracy.

My tut razhledzieli usie prykmiety dobraho raboča-ho kania, ale haspadar, kuplajućy jaho, pawinien zwiertać uwahu ješće i na zuby. Pa zubach možna spaznać hody kania, ale tolki na piarednich na dolnaj skiwic. Zuby hetyje nazywajucca *rezcami* i ich u kania šeść; dwa krajnije nazywajucca *akrajkami*; dwa zuby, siedziačyje pamieŭ dwumia akrajkami, nazywajucca *siarednimi*, i dwa siedziačyje ũ siaredzinie pamieŭ siarednich — zaćepami. Pa hetych zubach i paznajuć, kolki hadoŭ kaniu. Chto chce sam wyhadawać dobraho kania, toŭ pawinien dobra pilnawać swajeŭ kabyły, dobra jaje karmić, nie brać da nadto ciaŭŭkoŭj raboty i złuczywać z dobrymi ŭerebcami, nie ŭkadajućy hrašej na ŭerebca, bo hetyje hrošy zaŭsiody wiernucca z dobrym dachodam.

ŭerebcam da 1 hodu treba dawać awios i dobraŭje siena, bo jak paćnieŭ psawać čerewo kiepskim sienam, to nia wyraście koń z dobrymi kaściami i muskułami.

Jurka Busieł s-pad ŭlucka.

Jak wybirać karowu?

Muŭŭŭckaja haspadarka wiadzieca ũ nas, jak kaŭzać, nie na ŭnaści, a na ŭšaści. — Ziamli mała, dyk taja biez ład u prapadaje ũ ŭnuroch, żywioła trymajecc a tolki dzieła hnoju, a sam muŭŭŭk małohramatny pierekidajecc a na hetym ŭwiecie nia rozumam nawuki, a tolki chitraściu. Kab ješće možna było dostać hrošy na papraŭku haspadarki, za mały procent, to moŭže jak naŭŭŭ haspadary i apra-

wilisia b trochi ad biady, a tymčasam drenna im żywiececa

Wialiki kapitał u mužyckaj haspadarcy heta żywioła i praca haspadara i usiej jaho siamji, a nasz biełarus ni taho, ni druhoha nie ūmieje cenić.

Trymajuc u nas haspadary mnoha żywioły ale na lik,—tolki chwasty; kiepska chudobu kormiać i ū swaich hawiad kuplajuc za darahije hrošy, kiepski hnoj, a sam haspadar z usiej siamjoj prapadaje biez małaka i masła, dyj pry pluzie pamahaje kaniu, jak druhi koń. U kancy hodu liczyć haspadar swajo dabro, i wychodzić, szto ūsio toje zjeŭ, szto zarabiŭ, a na czornuju hadzinu nie było atkul adłażyć rubla. Nia dobra haspadaru ū najmity iści, alež kab pryjšłosia pasłużyć hod z usiej swajej siamjoj dyk adłażyŭ by trochi karbawancoŭ, čamuž jon na swajej ziamli nia može zarabić? A zatym, što nia ūmieje ličyć, a haspadarka biez rachunku ničoha nie warta.

Woś, pahladzim, što kaštuje hnoj u mužyckaj haspadarcy i čaho jon wart: Adnej karowaj, słaba charčujučy, haspadar skormić za zimu 80 pudoŭ siena, 120 pudoŭ sałomy i 40 pudoŭ miakiny; paličyŭšy siena pa 20 kap., a sałomu i miakinu pa 15 kap., wypadaje na zimowyje charčy, dla adnej karowy 40 rub., a letniaja paša i pastuch warty 6 rub. Hetak u hod wypadaje 46 rub. Takaja karowa daść 150 garcoŭ małaka i kiepskaje ciało; małako warto 15 rub.; ciało — 3 rub., razam dachodu 18 rub., a raschod 46 rub. Značyć, hnoj ad adnej karowy abchodziecca 28 rub., — a tak słaba kormlenaja karowa daść nia bolš, jak 20 wazoŭ (500 pudoŭ) kiepskaho hnoju; wychodzić, što pud hnoju kaštuje sabie 5 kap., a jak na dziesiacinu treba jaho 90 wazoŭ (2400 p.), to kab wyhnaić dziesiacinu pola treba zapłacić 120 rub. Dyj taki sałomisty hnoj nie daść bolš pażywy ziamli, jak na try hody; dy ū adzin hod wypadaje 40 rub. za hnoj.

Hetak kormlenaja karowa zjedaje ūsiu sałomu, i jaje nie chwataje na padściłku, woś z zimy wychodzić jana chudaja i wiasnoj najlepšy čas tracić na toje, kab prydać sabie trochi cieła (miasa), a małaka haspadaru nie daje.

Pahladzim ciapier, jaki wypadzie rachunak, kab haspadar trymaŭ mienš karoŭ, i lepš ich karmiŭ, a sałomu pakidaŭ na podścił, na leta. — Kab karowa trymałasja, ū cieie i dobra dawała małaka, treba jej dać taki korm: u dzień 10 funtoŭ siečki z siena, 10 f. siečki skaniušyny, 10 f. siečki z jarawoj sałomy papalowi z miakinaj i 10 f. bulby. Budziem ličyć, što żywiołu treba kormić z ruk 200 dzion, dyk na zimu wypadaje 50 pudoŭ bsiena, 50 p. kaniušyny, 50 p. jarawoj sałomy i 50 pud ulby, Za siena płacić pa 20 kap., kaniušyna pa 25, jarawa-

ja sałoma pa 15 kap. i bulba pa 15; paša letniaja i pastuch 6 rub. Hetak ū hod kaštawaćmie chorč karowy 43 rub., ale takaja karowa daść peŭnych 350 garcoŭ małaka—za 35 rub., dy cieła, katoraje budzie warta 7 rub.; woś hnoj prydziecca tady darma, a hnoju ad takoj karowy budzie šmat bolš i lepšaho-z klokam; taki hnoj daść karyść polu nie na 3 hady, a na šeść.

Dobra kormlenaja karowa raniej pabiehaje i ū wosień acielicca, a ū nas kažuć, što jak karowa ū wosień cielicca, dyk ūsio roŭna, jakby jana dwa razy cielicca, bo daść małako praz usiu zimu, potym wyjdzie na pašu tłustaja iznoŭ budzie dawać dobra małako.

Nia kožny haspadar može wyhadawać sabie dobruju karowu, a časta prychodziecca kupłać na kirmašy. Tutaka nieraz mużyka ašukajuć, bo nie ūsiaki umieje paznać dobruju małočnuju karowu. Kab pamahčy ludziam u hetaj biadzie, pahamonim, jak paznać dobruju małočnuju karowu.

Paćniem ahleđać karowu ad haławy: Haława pawinna być nie wialikaja, suchaja, z tonkimi rahami; łob wuzki, wočy rachmanyje i wiasołyje, wuśy wialikije, morda mokraja, zuby mocnyje. Buhajewataja haława — samaja kiepskaja. Šyja pawinna być tonkaja, doŭhaja z miakkoj skuraj, kab źbirajuczysia ū składki, wisiela pad hrudzinaj. Korpus (usio cieła) karowy pawinien być doŭhawaty,—špina—roŭnaja, rebry tonkije i krutyje z dobrym praświetam (kab pamiež rebier zmieściłosia try palcy). Zad u karowy musić być šyroki, chwost tonki i doŭhi, nohi nizkije i prostyje z dobrymi kapytami.

Šcieražyciesia kłyšawych i cybatych karoŭ). Ale samaja wažnaja ū karowy heta wymia: wymia pawinna być wialikaje i miakkoje (nie wiasistaje), wydaiŭšy karowu, na wymieni pawinny rabiecca składki i, kab ūziaŭšy rukoj za wymia, možna jaho adciahnuć, jak rezinu. Na wymieni pawinny być cycki toŭstyje i karotkawatyje, a wymia biez wałasoŭ. Treba ahleđać dobra cycki, kab nie było papsawanych. Žyły na čerewie ad wymieni da pupa pawinny być toŭstyje z guzočkami, kab ich možna było razhladzieci nie macajučy rukoj.

Pa rahach i zubach možna paznać, kolki hadoŭ karowie: na rohach u karowy robiacca rubcy, pašla kožna-ho cielaci, a wiedama ūsim, što karowa cielicca nie raniej, jak 3-ch hadoŭ; dyk kali uhledziš, što na rohach naprykład, try rubcy,—značyć, karowie šeść hadoŭ.

Dobraja karowa pawinna być rachmanaja, nie bajacca čelawieka, stajać spakojnie i nie zatrymywać małaka.

Inšyje haspadary dumajuć, szto tolki „Zawodskije“ karowy dajuć mnoha małaka, a ja wam kažu, što možna выбраć i z mużyckich karoŭ wažnyje, dać im dobry chorč, i jany bahata zapłaciać za korm.

Ješće adna bieda, što u našych mużykoŭ kiepskije chlewy dla żywioły; żywioła, miorznučy zimoj, spażywaje mnoha kormu biez karyści, tolki kab abahrecca; hnoj pramierzaje i psujecca; cielaty admarožywajuć wuśy i chwasty, a haspadaru ŭ ciomnym chlewie nie zaŭsiahdy widać, kali żywioła choraja, abo kali joj treba dać jakuju pomać; dyj żywiole na wočy škodzić ciemnata, tak jak czeławieku ciemnica.

Jurka Busieł s pad Słucka.

Sol dla skaciny.

—0—

Wiadoma što čelawiek biaz soli abyjścisia nia može; —tak sama i kožnaja żywioła patrebuje soli k swajmu kormu, kab korm hety byŭ straŭniejšy i kab żywioła zdarowaj była. Wučonyje haspadary rabili woś takije proby: stawili kolki karoŭ u chleŭ i dawali adnym korm zasaliuśy, druhim saŭsim biez soli. Praz miesiac tyje karowy, katorym dadawali u korm sol, šmat paprawilisia na cieli, šerść na ich zrabilaśia hładkaj, bliskučaj — dawali bolš małaka i byli šmat wiesialejšymi za tych karoŭ, katorym niedawali soli. Proba heta pakazała, što kabskacina była zdarawiejšaj, treba jej dadawać u korm soli. U kožnym kormie: sienie, kaniuśynie, sałomie, jość małaja dola soli, katoruju raślina wyciahiwaje z ziamli, ale soli hetaj mała dla żywioły kab mała jana saŭsim zdarowa hadawacca. Pa siolach zdarajecca bačyć jak żywioły waročajučysia z pastwy šukajuć sami sabie soli: karowy i awiečki astanaŭliwajucca hramadami pry damoch i ližuć paśled ludzki, — awiečki zhryzajuć adna u druhoj woŭnu, koni — hryzuć jaśli i žołaby započenyje. Żywioła sama starajecca znajści sol, a wiadoma nie razumnaje stwareńnie, zamiest pamahčy; časta tolka škodu sabie robić: karowy naprykład, časta dawiacca kaściami, awiečki pałykajučy woŭnu chwarejuć i padychajuć, koni hryzučy drewa psujuć sabie zuby.

Woś i wychodzie, što dobry, dbały ab swajej żywiołi haspadar, pawinien dadawać sam soli u korm.

Treba tolki aścierahacca kab nie pieredać liśnie, bo heta, tak sama škodzić.

Koniam i karowam treba dadawać 2—3 łoty (u funcie 32—łoty), soli ŭ dzień na haławu, awiečkam i šwiniam nia bolš 1 łota. Sol možna dawać żywiołam paliwajučy salonaj wadoj suchi korm, i, možna salić adrazu ŭwieś zapas kormu, składywajučy ŭ puniu z wosieni. Na 10 pudoŭ siena sypiecca dwa-try funty soli.

J. Buda.

Seścipaloŭka na 5 dziesiacinach.

Pry šeścipaloŭcy ziemia nie badziajecca pad paparam, siejecca bolš kaniuśyny, wiki (bolš kormu, bolš hnoju, bolš uradžaju), ziemia adpačywaje pieramienaj raślin i palepšajecca. Možna i na šnnroch wiaści šeścipaloŭku, dzielučy kožnaje pole na dźwie čaści.

Trochpa- loŭka	Ž y t a.		J a r y n a. (Kaniuśyna)		P a p a r.	
	1 pole bulba poŭhnoja	2 pole awios(ka- niuśyna)	3 pole kaniuśy- na	4 pole papar	5 pole żyta	6 pole żyta poŭhnoja
1 hod.						
2 hod.	1 awios(ka- niuśyna)	2 kaniuśy- na	3 żyta poŭhnoja	4 żyta	5 bulba poŭhnoja	6 wika, ha- roch
3 hod.	1 (kaniu- śyna)	1 żyta poŭhnoja	3 wika, ha- roch	4 bulba poŭhnoja	5 awios(ka- niuśyna)	6 żyta
4 hod.	1 żyta poŭhnoja	2 wika, ha- roch	3 żyta	4 awios(ka- niuśyna)	5 kaniuśy- na	6 bulba poŭhnoja
5 hod.	1 wika, ha- roch	2 żyta	3 bulba poŭhnoja	4 kaniuśy- na	5 żyta poŭhnoja	6 awios(ka- niuśyna)
6 hod.	1 żyta	2 bulba poŭhnoja	3 awios(ka- niuśyna)	4 żyta poŭhnoja	5 wika, ha- roch	6 kaniuśy- na

cie, hetaj ziamli na dobry harod). Kali 3 dziesiaciny buduć u adnym kawalku;—na mieży—28 kw. saż. i hranica pry 4 kawalkach budzie 2436 saż., a pry adnym 360 saż. na hranicy. Značyć pry chutary lahčej abkapacca kanawaj i płaty pastawić.

2) Parezaŭšy vyhany i hramadzkije pašy pry pierachodzie na chutary ziamli prybawicca stolki, što možna jaje budzie dadać i maľoziamielnym.

Samaje hłaŭnaje, što na chutary možna wiaści 4-ch ci 6-ci polnuju haspadarku. Pry hetym zasiewajecca 1 pole kaniušynaj, abo lucernaj, abo ješče inšymi rašlinami. Tady stolki prybywaje kormu, što żywioły možna ũ dwa razy bolejš trymać, jak pry haspadarcy na šnuroch. „Kali jość korm, dyk jość i hnoj; a kali jość hnoj, dyk jość i uradźaj“. Kaniušyna tak sama dobra raście pašla ziarnawaho zboźža, jak i pa celinie. Jana sama wielmi papraŭlaje ziamlu. Na kareńniach kaniušyny rastuć jakby maleńkije bulbački; woš hetyje bulbački ściahiwajuć s pawietra ũ ziamlu azot. Jon nadta patrebny dźla žyćcia koźnaj rašliny. Dziela taho i kładuć hnoj na pole, bo ũ im wielmi mnoha azotu. ũ saletry — parašku, što syplać na ziamlu, kab byŭ bolšy uradźaj, tak sama mnoha azotu.

Kaniušyna maje doŭhije kareńnia i dziela taho sok dastaje adtul, adkul druhaja rašlina nie dastanie. Pašla kašby na kaniušyniščy astajecca šmat kareńnioŭ: jakich 600 pudoŭ na adnej dziesiacinie. A na 1 dziesiacinie ržanišča nia bolš 200 pudoŭ. ũ 600 pudoch kareńnioŭ kaniušyny znajchodźicca 90 pudoŭ „klejkawiny“, s katoraj wyrablajecca saletra. Jak hnoić ziamlu kaniušyna, možna zrazumieć s taho, što ũ 2 tysiačach pudoch hnoju, budzie tolki 65 pudoŭ hetaj „klejkawiny“. Hnoj macniej usio-ź taki hnoić ziamlu, bo jon preje chutčej za kareńnia.

4) Dziesiacina kaniušyny daje 200—300 pudoŭ siena, ci, značyć, stolki, kolki 3—4 dziesiaciny poźni. Z hetaho wychodzić, što treba absušać i kasawać siena-žaci, dzie tolki možna.

5) Kali čaćwiortuju čaść pola zajmaje kaniušyna, to wychodzić, što žyta i jaryna zajmaje mieniej, jak 3 pola. Zdałosia-b, što urodźicca jaje tak sama mieniej, ale u nas budzie bolš hnoju, i jon budzie kłaścisia na mienšy kawalak, tak što dobra uhnojenaja ziemia daść žyta bolejš, jak pry 3 palach.

6) Jak zličyło Maskoŭskaje ziemstwa pry 4-polnaj haspadarcy na koźnyje 100 rubl. ahulnaho dachodu prybaŭlajecca 40 rubloŭ.

7) Maľaziamielnyje pry chutarnaj haspadarcy mohuć kania saŭsim nie trymać, a tolki najmać jaho, bo na 4-och dziesiacinach koń maje ũ hod tolki 35—40 dzion pracy, a druhije 330 dniej darma jeść siena, tak što, možna kazać, adnaho kania chwacić na dwa chutary.

8) Pry chutarnaj haspadarcy treba zawieści roznyje daražejšyje pryłady i mašyny, što palehčajuć i palepša-juć pracu čelawieka. Adnamu haspadaru heta bywaje ciaška. Dyk woš českije mużyki dziela hetaho robiać chaŭrus: adnu mašynu kuplaje 10-20 haspadaroŭ i ũsie z jaje karystajuć. Tak sama robiać u čechoŭ chaŭrusnyje mlečarni i t. d. Haspadarka na chutary budzie iści ũ haru, a tady i takije chaŭrusy pacnuć raści nie tak, jak ciapier na šnuroch, kali haspadarka staic na adnym miejsy.

9) Na chutary haspadarka nie adbiraje stolki času, jak na wiarstowych šnuroch, a majućy bolš wolnaho času, možna pračytać i knihu, i hazetu, trochi rozumu nabracca. Jość čas i na toje, kab wiaści haspadarskije rachunki. (Biez akuratnych rachunkoŭ ni adna haspadarka nia pojdzie toľkam). Majućy bolš času, možna ũsiakuju haspadarskuju rabotu zrabić lepiej, a heta daje prybytak: možna zaniacca i damowymi remiosłami: kabiety tkactwam i dr.

10) Pry chutarnaj haspadarcy wyhadniej razwiaści sad, pščoły.

11) Patraŭ i škody na chutarach pawinna być mienš, dziela taho, što żywiołu kormiać nawiazywajućy pa kaniušynie, abo ũ chlewie. Šwińni kormnyje možna trymać u chlewie ci ũ zaharodkach, jak heta i robicca ũ dobrych haspadarkach.

12) Ciapier kali, kryj Bože, adna chata zapalicca, to bywaje, što i ũsia wioska vyharyć; na chutary heta-kaj biady nia budzie.

13) Niekatoryje haworać, što pa adnamu strašna i nudna žyć. Ale heta tak tolki zdajecca, bo adzin chutarnik budzie siadzieć na 4 dziesiacinach, što ležać jak raz kruhom chaty, značycca, susied jaho ũžo budzie abok, na druhich 4 dziesiacinach. Ad adnej chaty da druhaj saŭsim blizka: treba prajści tolki praz 2 dziesiaciny. A ũžo kali buduć (a jany tady na hwałt stanuć patrebny-mi) chaŭrusnyje ustrojstwy, hramadzkaja zbornia, biblioteka, krama, mlečarnia—pryjdziecca ješče čaściej, jak ciapier spatykacca.

14) Kažuć, što pry razsieleńni na chutary trudna budzie sa szkołami: dzieciom daloka budzie chadzić. Heta tolki tak zdajecca. Naprykład, w. Pieski, niedaloka Kobryna, Hrodziensk. hub., kala 40 chat, razašlasia na chu-

tary; nowyje sialiby stajać kruhom wioski. U wioscy astałasia szkoła i nictó tam nie žalicca, što dzieciám daloka chadzić. Z swajho dwara susied widzić chaty swaich 10 susiej. Łatyšy, estoney i dr. żywuć ad wieku chutarami, a jany samyje najświatlejšyje z mużykoŭ u Rasiei. Dyj za hranicaj usie chutarami żywuć i, jak my hačym, lŭdzi tam kudy bolš światlejšyje za našych.

15) Časam i nia treba raźbiwać ziamli na asobnyje chutary; možna zrabieć z adnej wioski 3—4 zaścienki.

Što treba mieć, kab sieści na chutar.

(4 dziesiaciny ornaj ziamli, sienažaci i wyhanu nima).

Z hołymi rukami i s pustoj kišeniaj sieści na chutar i narychtawać haspadarku, jak patreba nia možna. Treba mieć hrošy na budoŭlu, studniu, nasieńnie i t. d.

1) Hetak budoŭla (chata, świran, chleŭ hlinabitnyje, pad adnej strachoj—185, r., humno sa ścienami s paplotu—64 r., studnia—15 r.), na chutary „Baboŭnia“ kaštawała 264 r.

1)	ZASIEJANA:		
	Žyta na 1	dziesiac. 11	pud.
	Awios . . . ² / ₃	9	„
	Jačmien . . . ¹ / ₃	4	„
	Bulba . . . ² / ₃	100	„
	Haroch . . . ¹ / ₆	2	„
	Wika . . . ¹ / ₆	2	„
	Kaniušyny	1 pud. 36	fun.
	Značyc, nasieńnia razam 49 r. 90 k.		

3)	ŽYWIOŁA:		
	1 Koń	65	rubloŭ.
	2 Karowy	57	„
	2 Ciołki	60	„
	2 Kabany	14	„
	2 Parsiučki	10	„
	10 Kury	3	„
	Żywioła razam . 209 rubloŭ.		

4)	Pryłady da haspadarki:		
	panarađ	15 rub.	— —
	sani	3	„ — —
	chamut, hužy	5	„ — —
	nabedryki	1	„ 80 k.
	duha	2	„ — —
	padsiedziolak	1	„ 80 k.
	płuh	4	„ 50 „
	barana	1	„ — —

kasa	— —	75 k.
sierp	— —	50 „
wiaroŭki	5 rub.	— —
siakiera i instrumenty.	5	„ — —
cebry, kadki	8	„ — —
sahany	5	„ — —
drobnyje rečy	5	„ — —
Usia pryłada razam—63 rub. 35 k.		

- 5) hrošy na abarot 20 r.
- 6) kormu skacinie 100 pud. na 20 r. —
- 7) nasieńnia łubinu 16½ pud na 10 r. —
- 8) charčej dla ludziej na 6 miesiacoŭ

49¼ pudoŭ zboža na . . .	41 r. 8 k.
40 pudoŭ bulby na . . .	8 r. —
Značyc usio čysta 684 r. 33 k.	

Kali chto maje swaju pryładu haspadarskuju, żywiołu, korm dla jaje i t. d. to jamu, kab sieści na chutar ŭ 4 dziesiaciny, dość budzie 392 r. 98 kap. Nie zabudziem ješče hetaho, što na chutary biez wialikaho nakładu—akuratny pładaźmien možna narychtawać tolki na 3-i hod, i ŭžo tolki tahdy budzie poŭny dachod.

A. Ułasoŭ.

Jak atkryć sielska-haspadarskuju supółku?

Kab atkryć sielska-haspadarskuju supółku, treba pierš najpierš sastawić statut. Dla hetaho biarecca normalnuju ustawu i ŭ koźnym jaje razdzieli (paragrafie) robiacca tyje ŭstaŭki, katorych žadajuć supolniki Razumiejecca, pierš za ŭsio treba dastać normalnuju ustawu. Takuju normalnuju ustawu možna wypisać z Wilni (Tawarystwo kooperacji, Wialikaja Pahulanka d. № 18), abo z Maskwy z kniharni „Носредпукъ“ (Москва Петровские линии).

Kali ustawa ŭžo зробlena, pierapisywajuć jaje, sastaułajuć prašenje hubernataru i padajuć jaho razam z ustawaj, (ciapier ŭžo statutam), kab zaćwiardziŭ. Kali pryjdzie ad hubernatara bumaha ab zaćwiardžeńni, tady sabirajecca, tak zwanaje, ustanowačnaje sabrańnie, na katorym wybirajuć tych členoŭ katoryje buduć kirawać supółkaj, radzicca, czym maje zaniacca supółka i druhoje.

Prašeńnie hubernataru pišecca tak:

Его Превосходительству

Г-ну Губернатору (nazwańnie huberni)

Takich-to: imia swaje i pa bać-
koch i prozwiščy, a tak sama
miejsce życia členoŭ „učredzi-
cieloj“ (iniciatoroŭ)

З а я в л е н і е.

Чeсть имѣемъ заявить Вашему Превосходительству
о нашемъ желаніи образовать общество подлежащее ре-
гистраціи подъ названіемъ (nazwańnie supoŭki), для чего
при семъ представляемъ слѣдующіе документы и бума-
ги и просимъ Ваше Превосходительство о разрѣшеніи
открыть выше упомянутое общество: 1) завѣренный на-
шими подписями проектъ устава кружка въ двухъ эк-
земплярахъ; 2) на пропечатаніе о регистраціи общества
въ Сенатскихъ объявленіяхъ и Губернскихъ Вѣдомо-
стяхъ четыре руб. 20 коп. (4 р. 20 к.).

Dalej podpisy:

Законная правоспособность къ совершенію актовъ
учредителей заявлена у нотариуса.

Woś i ūsio.

AB SUDOCH.

Bywajuć sprawy hrazdanskije i uhałoŭnyje.

Wałasny sud.

Hrazdanskije sprawy u wałasnym sudzie.

Wałasnomu sudu należać usie sprawy mież muży-
kami 1) ab nadzielnym mieńni na ūsielakuju sumu. (Zie-
mła kuplenaja praz „kreścianski bank“, ličycca, jak i na
dzielnaja. Kali pazywajuć sielanie nia bolš, jak na 300 r.
treba padawać u toj sud, hdzie żywие atwietčyk, a kali
sprawa idzie ab nieruchomaj majetnaści, to ū tuju wo-
łaść, hdzie jana znajchodzicca. Wałasny sud pawinien
pryjmać žaloby na sławach, možno i na piśmie. Sud
wałasny darmowy.

Na rešeńnie suda niezdawolenaja starana maje prawa ža-
licca. Žaloby na piśmie padajucca nie paźniej 30 dzion pośle
suda na imia pawietowaho źjezd praz toj že samy wałasny
sud; da žaloby treba prykładać jaje kopiju. A kopiju
rešeńnia wałasnoha suda dla źjezdu nia treba wybirać,
možna tolki brać dla siabie, kab lepiej zrazumieć re-
šeńnie. Wołaść sama ūžo pieraśle hetyje žaloby da ziem-
skaho načalnika, katory inšyje małyje sprawy začwier-
džaje swajej ułaścju, a bolšyje pieresyłaje u źjezd.

Uhałoŭnyje sprawy u wałasnym sudzie.

Uhałoŭnyje prastupki raźbirajucca ū wołaści takije:
1) katoryje зроблены на зямлі надзельнай і калі праступ-
кі зроблены мужыкамі 2) праступкі невялікія. Калі
справа непадсудная, то суд перадае яе сам вышэй-
шаму. Wałasny sud судзіць напрыклад: кражы да 50 р.,
aproč skaciny i kaniej, bojki, swarki, samoupraŭstwa,
aproč parubok i dr.

Niezdawolenaja starana padaje žaloby u źjezd ta-
kim sposabam, jak i hrazdanskije, tolki nia treba kopii.

Ziemski načalnik i haradzki sudzia.

Hrazdanskije sprawy. Ziemski načalnik i suddzia
raźbiraje sprawy miż usiemi stanami. Jamu padsudny
sprawy, kali atwietčyk, ci nieruchomaść, a jakoj idzie
hutarka, znajchodzicca ū jaho wučastku, a haradzki sud-
dzia судзіць miastečkowyye sprawy. Jany i судзіаць: 1)
kali pazywajuć nia bolš jak na 300 rub. (wekseli, stra-
ty) 2) iski wychodziačyje z ūładańnia nieruchomaho,
niabolš jak da 500 rub. (kantrakty), 3) iski ab naruše-
nym uładzieńni (ab zachwatach ziamli, kali nie prajšło
6 miesiacoŭ ad zachwata). Ab prahonach, prajezdach su-
dzić ūžo člen akružnaho suda. Žaloby ab hrazdanskich
sprawach ziemskamu i haradzkomu sudziam padajucca na
piśmie, abo na sławach. Za kožny adzin rubel isku treba
ŭnieści 7 kap. (aproč iskoŭ da 10 rub.—hetyje darma).
Za kožny list podanaj bumabi pa 10 kap. U kožnym
prašeńni pawinno być napisano: 1) chto pazywaje, 2)
kaho, 3) skolki hrošy ci što, 4) jakije maje dowady (da-
kamenty i świedki) i hdzie żywие sam i usie pamienio-
nyje asoby.

Forma prašennia ab hraždanskaj sprawie.

ЕГО ВЫСОКОРОДИЮ

Господину Земскому Начальнику
6 участка Вилейскаго уѣзда.

Крестьянина Крапльской волости дер. Пецюла Ивана Яковлева Булды.

П р о ш е н и е.

Мѣщанинъ Иванъ Петровичъ Чайковскій, живущій въ застѣнкѣ Щорсы Крапльской волости, обязался доставить мнѣ двѣ сотни кирпича въ мой домъ въ дер. Пецюла, причемъ деньги 3 рубля получили впередъ и обязался роспиской доставить мнѣ хорошо выдѣланный кирпичъ на своихъ подводахъ къ 1 сентября 1909 года, но къ этому числу Чайковскій привезъ мнѣ всего 1½ сотни и то плохого кирпича, стоящихъ не болѣе 1 рубля, а почему и ссылаясь на свидѣтельство Андрея Павлова Рудого, видѣннаго привезенный кирпичъ, прошу взыскать съ Чайковского 2 рубля въ мою пользу. Свидѣтель Рудой живетъ въ дер. Значкахъ Хотической волости.

Булда.

1909 Сентября 15.

Настоящее дѣло прошу разобрать въ моемъ отсутствіи *).

Forma prašennia ab weksli.

ЕГО ВЫСОКОРОДИЮ

Господину Земскому Начальнику
5 участка Ошмянскаго уѣзда.

Прошеніе крестьянина Ивана Иванова Дулебы, Воложынской волости дер. Смокуны.

П р о ш е н и е.

Прилагая при семъ вексель на 300 руб., выданный мнѣ двоюроднымъ Антономъ Ивановичемъ Лабановскимъ, живущимъ въ им. Краковка Воложынской волости, прошу взыскать съ Лабановскаго означенные 300 рублей, судебныя и за ведѣніе дѣла издержки и наложить запрещеніе на его имѣніе „Краковка“, для чего представлю квитанція Государственнаго казначейства во внесеніи 3 р. 15 к. на кредитъ наложенія запрета и 3 р. 20 к. судебного и листового сбора. Настоящее дѣло прошу разобрать въ моемъ отсутствіи.

Иванъ Ивановъ Дулеба.

20 Января 1910 г.

*) Во кали не napisacъ hetaho, to za niejeŭkaj pazoucy sudzia sprawu skasuje.

Кали решѣнія wojdzie ũ zakonnuju siłu, to treba wybrać spoŭnicielny list ad ziemskaho i jaho predstavieć prystawu, a jon budzie ũzyskiwać, kali z dobrej woli nie zapłaciać. Nie paźniej miesiačnaho sroka niezdawolenaja starana može žalicca ũ źjezd, padajučy žalobu praz ziemskaho načalnika ci suddžiu, što sudziŭ tuju sprawu. Padawać treba stolki kopij, kolki było praciŭnikoŭ, i tak sama treba pryłażyć listawy zbor (10 k. z lista) i pa 1 kap. ad rubla tej sumy, ab katoraj idzie sprečka Usiakije bumahi treba padawać praz počtu, ci samomu ziemskamu, a nie praz pisaroŭ. Kalib zbora daŭ mienš jak treba, to ziemski zawiedomić i daść termin, kali daślać niedastaču. Treba dobra pračytywać usiakije pawiestki i bumahi, što prysyłaŭe sud: tam nadrukowany usie prawily.

Uhałoŭnyje sprawy. Ziemskamu načalniku i haradzkomu suddži padsudny roznyje prastupki: 1) зробленыje u ichnim wučastku, ludźmi roznych stanoŭ 2) pamienionnyje ũ „Ustawie o nakazaniach, nałahajemych mirowymi sudjami“, kali škody i straty ad prastupku nia bolejš 300 rubloŭ. Kali pryčynić swaim uhałoŭnym prastupkom jakuju škodu, to možna prasić razam i skazać, kab wiarnuć za škodu. Pry hetym nia treba płacić zboroŭ. Jość sprawy, ũ katorych zaŭsiody možna mirycca; pamiryŭšysia, treba prasić suddžiu sprawu „prekracić“. Mirycca možna, kali: małaja bojka, łajanka, parubka, samoupraŭstwo i dr., a za kražu, mašenstwa mirycca nia možna (aproč pamiež baćkoŭ i dzieciej). Kali sprawa ziemskamu ci suddži nie padsudna, to jany sami pieredajuć u druhi sud. Rok (srok) abžałowaŭnia ũ źjedz praz taho-ž suddžiu 2 niadzieli.

Forma prašennia ab uhałoŭnaj sprawie.

ЕГО ВЫСОКОРОДИЮ

Земскому Начальнику 5 участ. Виленскаго уѣзда.

Крестьянина Ивана Федорова Рыбака, жительствовавшего въ д. Колосы, Радошковской вол.

П р о ш е н и е.

Въ ночь на 20 сентября сего года съ моего двора украдена овца цѣною въ 3 р. Таковую овцу я опозналъ 6 октября у мѣщанина Феликса Антонова Петрашкевича, проживающаго въ гор. Радошковичахъ по Кейдановской улицѣ. Прошу подвергнуть его законной отвѣтственности и взыскать съ него въ мою пользу 3 руб. Къ разбору дѣла прошу вызвать свидѣтелей: 1) Пе-

тра Феликса Калоду, жительствовавшего в дер. Кисельхъ, Радомковск. вол., который видѣлъ, какъ обвиняемый выѣзжалъ изъ дер. Колосы въ ночь на 20 Сентября. везя овцу, и 2) Василя Александрова Нечельскаго, живущаго въ дер. Сыцевичахъ Радунск. вол., бывшаго со мной при опознаніи овцы у мѣщанина Ф. А. Петрашкевича.

Иванъ Федоровъ Рыбакъ.

10 Октября 1909 г.

Pawietowy źjezd.

Atrymaŭšy sprawu ad wałasnoha suda, ziemskaho načalnika, haradzkoŭna sudzi, źjezd na ŭsie sprawy budzie wyzywać pawiestkami starony. Možno prasić źjezd dapytać šwiedkoŭ, što nie pa praŭdzie pakazali, pad pry-siahaj i prywieści nowych. Kali prywiazieš šwiedkoŭ (biez pawiestak, sam) u źjezd, to treba: 1) prasić pierad razboram sprawy, kab ich sud dapytaŭ i 2) treba pilnawacca, kab jany ŭ zali suda nie byli, jak sprawa načalasja, kali ich sud nie pakliče. U sudzie koŭny pawinien hawaryć praŭdu, karotka i nie plaści, što nie naleŭyć da sprawy.

Hraŭdanskije sprawy źjezd rešaŭe akančacielna i rešeńnie spaŭniajecca. Naprykład, hrošy uzyskiwajuć i treba płacić, s kwatery wykidajuć, z arendy tak sama; ale kab sam sud zrabiŭ wialikuju abmyłku, to niezdawoleny moŭe ŭ 30 dzion ŭalicza huberskamu prysutstwu. Ale hetuju (kassacionnuju) ŭalabu zmoŭe napisać tolki adwakat prosiacy, kab huberskaje prysutstwa kazało źjezdu nanowa razabrać sprawu dyj heta redka bywaje. Rešeńnia spraŭ, što pryjšli z wołasci, źjezd pieredaje dla spaŭnieńnia ŭ wołasć, a ŭ sprawach ziemskaho načalnika i sudzi treba wybirać spoŭnicielnyje listy sa źjezdu samomu. Kali ŭ źjezdz zasudziać, to lepš płacić samomu pad raspisku, bo inačeŭ budzie uzyskiwać pry-staŭ, a za heta jamu prydziecca šmat płacić za spaŭnieńnie.

Uhałoŭnyje sprawy. U uhałoŭnych sprawach rešeńnie tak sama ličycca akančacielnym, ale spaŭniajecca tolki tady, kali praz 2 tydni niezdawolenaŭa starana nie obŭaŭuje u huberskaje prysustwa. A kali pryhawor uwajšoŭ u zakonnuju siłu, to jaho spaŭniaje sam sud.

Sprawy, katoryje nie padsudny wałasnomu sudu, ziemskamu načalniku i haradzkomu sudzi, razbiraje *pawietowy člen suda i akruŭny sud*.

U wałasnym sudzie, ŭ ziemskaho načalnika, haradzkoŭna sudzi i źjezdzie adwakat niepatrebien, u druhich sudoh biez adwakata abyjšcisja ciaŭka.

Kolki słoŭ ab nacionalnym adradžeńni biełaruskaho narodu.

„U Egipcie ŭ mahilach kališ-to znajšli ŭmieniu pšeničnych ziarniat. Praležali jany tam niekolki tysiać hadoŭ i ŭsio-ŭ taki, jak ich pasiejali, ziarniaty ŭzyskli i dali uradŭaj. Usio, ŭ čym tolki jošć pačatak ŭyćcia, moŭe aŭyć, kali złoŭacca patrebnije warunki; hetak bywaje i z narodami. Jak wučeŭ historyja, nie adzin uŭo narod, katory zwajewali nasilstwam, zacisnuli biezpraŭjem, i katory, zdawałosja, saŭsim pamior, — razam adradziŭsia, i duch narodu, pračnuŭšysja ad doŭhaŭno snu, ustawaŭ na nowaje ŭyćcio. A, raz waskrošy, koŭnaja nacija maje uŭo takuju siłu, nacionalnaje pačuće robiecca takim mocnym, što, nia hledziačy na ŭsie praškody, zaŭsiahdy pračyścić narod sabie darohu da nowaho ŭyćcia“...

Hetak piše ruski wučony, prafesar A. Pogodin, i jaho słoŭy majuć wialikuju cenu dla nas, biełaruszoŭ: my pačynajem ŭyć druhi raz, nanowo.

Woš, karotka, historyja taho, jak my ŭyli daŭniej i jak zamiorli.

Hadoŭ 700-800 tamu nazad na ziamli, hdzie ciapier skroš čutna biełaruskaja mowa, ŭyło niekolki sławianskich plemion: krywičy, drehowičy, siewieranie, wiatičy i dr. U XII-XIV wiekach pamału zawajewala ich Litwa. Pad ŭlaściu litwinow hetyje niewialičkiye plemiony sławianskije pačali zbliŭacca, i skončyłosja tym, što jany zlučyliŭia ŭ adzin *biełaruski narod*, stali hawaryć adueŭ supolnaj *biełaruskaj mowaj*. A litwiny nia tolki nie zrabili im nijakoj kryŭdy, nie zacisnuli ich nacionalny duch, charakter, a sami pryniali biełaruskuju kulturu, hasudarstwienyje paradki, ustrojstwa ŭyćcia. Skora ŭsie intelihentnyje litwiny inačeŭ nie hawaryli mieŭ saboju, jak tolki pa biełarusku. Mowa biełaruskaja stała hasudarstwienaj mowaj Wialikaho Kniaŭestwa Litoŭskaho: pa biełarusku pisalisja zakony, kazionnyje dakumenty, hrama-

ty, ũsielakije kantrakty i inšyje bumahi. Nawuka była skroś biełaruskaja; knižki—tak sama. Tađy byli nadrukowany pa Biełarusku Biblija, Ewanhelija, rožnyje wučonyje knihi, Statut Litoŭski (zakony) i dr.

Trysta hadoŭ biełaruskaja mowa paŭawala ũ Biełarusi i Litwie. Jana ličyłasia „kulturnaj“, joju hawaryli i šlachta biełaruskaja, i pany, i kniazi wialikije. Znali pra biełarusoŭ tady daloka za hramicami našaho kraju, u Eŭropie. Ale ũžo za karala polskaho Aŭhusta II (ũ kanocy XVII wieku) ũ litoŭska-biełaruskim hasudarstwie, katoraje ješče raniej zlučyłasia z Polščaju, zamiest biełaruščyny pajšlo panawannie polskaj mowy, wyšejšaj polskaj kultury. Naša intelihencija pamaleńtu zabyła pra swaju rodnuju mowu, pačala skroś hawaryć pa polsku, daloka adsunulaŭsia ad „prostaho“ narodu. A toj narod, što astaŭsia biełaruskim, s taho času nia mieŭ ũžo ludziej, katoryje niasli by jamu šwiet nawuki, kulturu, dyj, nia majućy ni prawoŭ, ni hołasu, zasnuŭ doŭhim, hłybokim snom.

Sto hadoŭ tamu nazad Biełaruś ad Polščy pierajšla pad ũłaść Rasiei. Ale žyćcio jaje nie žmianłasia: nastali nowyje haspadary, a haspadarka astałasia takaja samaja, jak raniej była. Biełarusy tak sama nia mieli hołasu i dalej spali mocna.

Ciapier hety son skončyŭsia. Biełarusy, choć i spalili, ale nie zabyłasia, chto jany, nie pakinuli ni mowy, ni zwyčajoŭ swaich. Nacionalnaje žyćcio było hłyboka zachowana, jak pačatak žyćcia ũ tych ziemiatach pšoničnych, što znajdzienu ũ tysiačaletnich mahiłach. I jak zierniaty ũżyšli i dali uradźaj, tak narod biełaruski waskros i idzie k nowamu žyćciu. „A na hetaj darozie — każe prof. Pogodin, — ništo nia maje siły zatrymać biełarusoŭ!“

* * *

Woś, skonczyłisia ũžo try hady, jak naradziłasia biełaruskaja hazeta. Try hady drukawanaje biełaruskaje słowo niasie wa ũsie kuty našyje staronki dumki ab adradžeńni zabytaho usiemu narodu, pakazywaje biełarusu, što jon taki samy čelawiek i hramadzienin swajho kraju, jak usie inšyje, što mowa jaho, usio nacionalnaje bahaćcie, maje wialikuju cenu, dyj biełaruski narod, pakryŭdženy historyjej i ludźmi pawinien zaniać pačesnaŭsie miejsce ũ siamji bratnich nacij. Hazeta ašwietałaje šeraje žyćcie o mużyka—chlebaroba, i ũ hetaj raboci joŭ pamahajuć sami biełaruskije siłanie: ũsio boleŭ pawieličywjacecca hramada supracuŭnikoŭ i korespondentoŭ hazety, i tamu u joŭ, jak u lustry, bačym žyćcio kraju.

Ale nie samaje drukawanaje słowo, nie sama hazeta „robić“ adradžeńnie 8-mijonnaho narodu, bo joŭ heta i nie pad siłu: jana tolki kiruje jaho, jana razdźmuchiwaje tyje iskry nacionalnaj šwiedomości, što blisnuli ũ časie zawiruchi, kat raju ad kraju da kraju ũskałychnuła ũsio Rasiejskaje hasadarstwo.

Praŭda, ješče pierad hetaj zawiruchaj bačym (badaj, praz ceły XIX wiek) proby zbudzić biełarusoŭ: adzin za adnym zjaŭlalisia biełaruskije pieśniary — paety, katoryje swaimi wierszami i pieśniami kidali zierniaty ludwi da bačkaŭščyny, da ũsiaho, szto swajo, rodnaje. Ale ũ toj wiek ciemnaty i paniewierki narodu biełaruskaho (ješče za pańščynu) hetyje zierniaty nie dachodzili da našaj wioski, a kali i dachodzili, to padali na nieuradźajnuju hlebu i nie ũschodzili. My nia budziem piereličywać pieršych tworoŭ u biełaruskaj mowie, katoryje zjaŭlalisia ũ prošłym stalećci: jany pakazany ũ bibliografii. Skažem tolki, szto najščaśliwiejšymi s pamiež paetoŭ taho času byli Bohušeŭič (Maciej Buračok) i Janka Łučyna (Niesłuchoŭski): i ich twory drukawaliŭsia ũ 90-tych hadach XIX w. i pajsili hłyboka ũ narod, ale i to tolki tady, jak u Biełarusi zjaŭliłasia *nacionalnyje orhanizacii*. Hetyje orhanizacii naradziliŭsia na mieży XIX i XX stalećcieŭ — spiećatku u Mnsku, Wilni i inšych haradoch našaho kraju, paźniej u Piecierbarzie, Ryzie. Niewialikije hramadki školnaj moładzi, studentoŭ, dyj stałych ludziej pačali družnie šyryć miež biełarusami šwiet nawuki ũ ich rodnaj mowie. Ale pry tahdyšnich warunkach žyćcia čysto kulturnaja praca betych orhanizacij mieła wielmi mnoha praškod, i tawarystwa dla šyreńnia prašwiety nie šmat zdaleli zrabić.

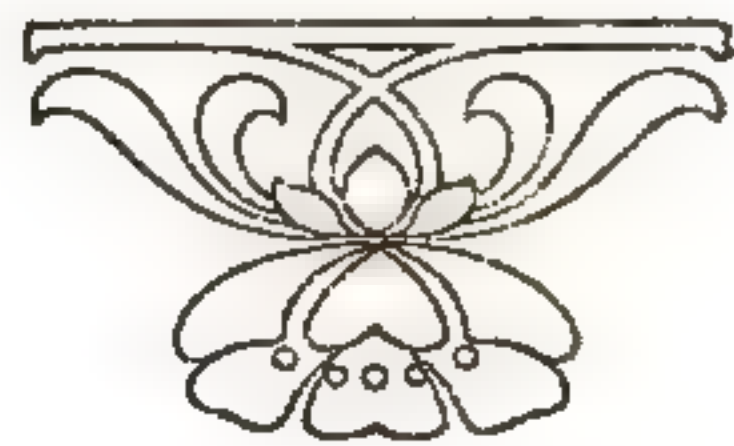
Adnej s pryčyn upadku pieršych kulturno-nacionalnych biełaruskich orhanizacij było i toje, što rewalucyjnaja zawirucha zachapiła ũsiu našu moładź. Usie intelihentnyje siły kraju zanialisia adnej tolki palitykaj. Tady załażyłisia pieršyje biełaruskije palityčnyje orhanizacii-partii.

Ab tym, što rabiłasia ũ Rasiejskich huberniach pa wialikšych haradoch, biełarusi mużyk čuŭ tolki niejasnyje wiestki. Nie rozumiejućy, čamu i atkul pajšla tamaka zawirucha, naš sielanin pačaŭ razhledacca nawokoł, pačaŭ думаć ab swaim žyćci i doli swajej, ab pryčynach usiaho złoha, ab swaim pałažeńni miež inšymi stanami i narodami. Hetyje dumki, katoryje raźbiralisia i ũ drukawanym, i ũ żywym biełaruskim słowie, dawiali našaho chlebaroba da paznańnia taho, što jon takiž čelawiek, dyj u takim prypadku i ũsio jaho rodnaje, jak mowa, dumki, pieśni, zwyčaj i t. d., nia horšyje za ču-

žeziemnyje. Raz paznaŭšy heta, biełarus padniaŭ swoj hołas, damahajučysia sabie hramadzianskich prawoŭ, žadajučy šacunku dla swajej mowy i dapuščeńnia rodnaho słowa u školu. Da hetaho žadańnia pryłučałasja wialikaja časć narodnaj intelihencii—wučyciełoŭ narodnych.

Tady—ŭ 1906 hadu—atkryłasja pieršaja biełaruskaja wydaŭnickaja supółka „Zahlanie sonce i ŭ naše wakonce“ ŭ Piecierburzie; jana nadrukawała pieršyje knižki da nawuki pa biełarusku (Elementar, pieršaje čytańnie i inšyje), a tak sama pačala wydawać twory pieśniaroŭ našych daŭniejšych i nowych. U kanecy 1906 hodu u Wilni wyjšła ŭ świet i pieršaja biełaruskaja hazeta „Naša Dola“: narod žadaŭ, kab jamu aświetlali ŭsio toje nowaje žyćcio, katoraho jon nie razumieŭ, i tamu hazeta adrazu znajšla mnoha tysiačaŭ čytacieleŭ miež sielanami. Ale „Naša Dola“ pažyła niadoŭha. Ješće pierad śmierćciu jaje ŭ Wilni atkryłasja nowaja biełaruskaja hazeta „Naša Niwa“, katoraja na pieršym miejsy pastawiła kulturno-nacionalnuju rabotu, jakuju wiadzie i ciapier.

Praz try hady žyćcia biełaruskaja hazeta pašpieła, ŭsio-ž taki, zrabić niemała. — „Naša Niwa“ wyklikała hramadu supracownikow—sielan i hetak zrabilasja narodnym dziełam—narodnaj ŭłasnaściu. Na jaje klik atkrywalisia nowyje biełaruskije kulturno-nacionalnyje orhanizacii—supółki „Minčuk“ „Naša Chata“ i t. p., dy ŭsie jany ščyra pracujuć, kab uzbahacić narodnuju literaturu i dać biełarusom možnaść wučycca z knižok, pisanych mowaj baćkoŭ ich. Pry „Našaje Niwie“ uzrasła i raście czereda našych pieśniaroŭ-paetoŭ i pisacieleŭ, katoryje wyjšli s kurnaj chaty mużyckaj i ŭ pieknym słowie malujuć jaho žyćcio, jaho dolu—niadolu, jaho zwyczaj, dumki, žadannia.

Januk Kupala.

PIESNIA ZWANARA.

W. i M. Easťoŭskim.

Na wysokaj hare, dzie nichto nie are,
Tolki ptuška-arol dzie sadzicca,
Tam zbuduju, ŭzwiadu nizi ŭsioj na widu
Murawanuju wiežu zwanicu.

I zawiešu ja zwon, z usich čutny staron —
Raŭnia hołas i wichru, i hromu.
Jak pušću jaho ŭ chod, sazawu charawod,
Ni adzin nie zasiedzicca doma!

Razhudzicca moj zwon ad wakon, da wakon,
Dušy zbudzić, pa sercach udare,
Drohnuć skowy ciarnic, blisnuć iskry zarnic,
Zawarušacca jary—papary.

Na moj klič wiečewy chto żywy, čuć żywy,
Pad haroju kasoj zahamonie.
Hułam zwona skažu, ścieżku-šlach pakažu
Na prywolle, na ŭrodnyje honi!

Za haroj, za druhoj dam żywy wadapoj,
Żywatwornaje božnamu zielle.
Na niazličeny čas pa niahodach papas,
Tym usim, što ciarpiać i ciarpieli,

Hetki budzie moj klik—i mahuć i wialik,
A nie trapić jon k dušam pryspanym,
Wyzwu hrom, piaruny—chaj pamohuć jany
Razhanić, zatraści ŭsie palany.

Stohnie bura: hrymot. Ja swoj zwon, chod u chod,
Raz'amachnu, jak nichto i nikoli.
Až ad ruk i ad chmur wieży ruchnie padmur,
Tolki rozhałas pojdzie pa poli.

Laže krušnieju tam wieža, zwon i ja sam.
Aroł ptuška ũskrylicca pad niebam.
A nawokał hary zadym ać ścieżary,
Hruhanami ũskałyšacca wierby...

.

I wiesna, i zima. Byŭ zwanar i niema.
Cicha, cicha na białym prastory,
Tolki żyŭ nie żywy zwonu huł wiečewy,
Ab tym šepčuć duby, jasakory.

Idzie, schodzić let šmat. Zwanara pomnić brat
Pomnić zwon, a siastryca zwanicu.
Ab wysokaj hare, dzie niehto nie are,
Kazki-bajki lijucca krynicaj,

Jak u prošču pa lek, stanie jści čelawiek
K mocham wysłanaj krušni kamieńnia, —
Ad zwana čerapok, cehły—mura kusok
Buduć nešci padmohu ũ ciarpieńniu.

Budu ũsio zwanarom, choć daŭno pad dziernom
Śpić maja haława maładaja.
Ech, bo wiedaje świet, što wialikich dum čwiet
Adno tolki na złomie ũzrastaje.

Maciej Krapiūka (C—ka).

H R A J K A.

Hraŭ by ja mnoha, dyj sił nie chwataje
I rwiecca za strunkaju strunka,
Choć pieśnia ješče nie zamiorła ũdałaja
Choć rodzicca dumka za dumkaj.

Hraŭ by ja mnoha, dy śmierć kaže „hodzie!”
U mahilku mnie ładzicca kaže...
Ej, rwiciesia struny, što heta mnie škodzie?
U mahilku supolna my lažem!

Može s tej liry wyrašćie iwa,
S parwanych strun—biełyje kwietki;
Može wiasnoju buduć ihrywa
U dreŭca cieniu hulać dzietki;

Može chto z dzietak skrucie žalejku,
Unučku pałomanaj liry,
I tak zaihraje, što ũsieńka ziamielka
Pačuje moj odhałas ščyry!

Dziedawy struny, rana parwanyje,
Znoŭ hromka azwucca, jak zwony,
Pieśnia, za žycia jaho niedahranaja,
U sercy ũnuka dašć plony.

A na zaduški pad ciomnaju iwaj
Žywoje pačujecca słowa,
Što pieśnia ũstała s stotysiačnaj siłaj,
Žywie maja lira nanowa!

WIESKOWYM KABIETAM.

Oj, siastronki, oj wieskowy,
Oj, wy kwietki pryzawiaty!
Wašy twary, jak waskowy,
Wašy ščočki slazmi zmiaty...

Jak kalinu hrad strasaje,
Jak piarun kamiańnie kryšć,
Tak los rana was łamaje,
Tak życio krasu wam nišćyć.

Kolki bolu ũ wačach chmurnych,
Kolki skarhi z hub źbiałych,
Kolki srebra ũ kosach hustych,
Kolki potu z ruk abmlełych...

A za heta wam džwie doski
I kryż z chwojek ledźwie źbity,
I u pamiać plačuć dočki,
Bo-j jany, jak wy, zabity.

Oj, kabiety, oj, wiaskowy,
Oj, wy kwietki pryzawiaty!
Oj, lilejki wy biez mowy,
Oj, wy ptuški biezskrydłaty!...

Jakub Kotas.

NIOMAN.

Ljecca Nioman pamiež horaŭ,
Świetły, čysty, jak rasa.
Nakapaŭ jon jam i noraŭ,
Honić wody praz lesa.
Hoj, ty, Nioman, naša reka!
Poiš ty i kormiš nas,
Biednu čajku čelawieka
Ty s saboj nasiŭ nie raz.
A wiasnoju na prastory
Dub stary siardzita hnaŭ
I nasiŭ ty kryhaŭ hory,
Łuh i pole załaplaŭ.
Razliwaŭsia pa rakitam,
Zanimaŭ i les, i haj...
Doŭhowiazy pływ za pływam
Nosiš ty ů daloki kraj.
Kolki raz rybacki čowien
Pa hrudziach twaich hulaŭ!..
Hoj, ty Nioman, bystry Nioman!
Kolki dum ty mnie nahnaŭ!
Čuŭ ty smutak horkaj doli
Swajho syna mużyka,
Čuŭ nie raz u pustym poli
Płać i śłozy biedaka...
U cichi wiečer nad taboju
Dumka płakała nie raz,
I kacikałasia ślazoju
Pieśnia ů ciopły letni čas...
A na bierezi, pad dubam,
U nočku ciomnuju rybak
Spaŭ nia raz pad mokrym łubam,
Hnuŭsia s choładu biedak.
A u buru wiecier kwietku
Da hrudziou twaich schilaŭ,
I ů tabie kasiec u letku
Pot krywawy abmywaŭ.
Nad taboju miesiac kruhły
U jasnym niebi cicha pływ,
I s taboj wysoki, smuhły
Les cichutka hawaryŭ.
Pierarezaŭ kraj ty rodny
Biełarusa—mużyka...
O, naš čysty, naš swabodny
Nioman bystraja reka.

Ty ciačeš daloka, znaju, —
U ziemi Litwy i Niemcoŭ.
Raskażyž čužomu kraju
Pra żywćio twaich synoŭ.

K. Kałaniec.

MALITWA.

O Boże, Spasie naš,
Ty miłaść nam pakaž,
Z niadoli wyzwól nas,
Zbudzi Ty nas ůžo raz.

Ty wočy nam atkryj
I świetu nam pašlij,
Ty praŭdu nam pakaž,
O, Boże, Spasie naš!

Maksim Bohdanowič.

* * *

Doždž u poli choład... Imhła..
Hdzieš u wioscy mirhajuć ahni.
Tam złakaŭšys schawałas lehła
Dola horkaja ů čornym cieni.

I pad ciomnymi skrydlami nočy
Nie ubačać ciapier jaje wočy.

Tolki wiecier wasienny, načny
Ů poli sumna hudzie i piaje
Ab radzimaj staronce hłuchoj
Dy ab doli nieščasnaj jaje.

Cisnie serce mnie pieśnia načnaja...
Chaj že hołasno wiecier śpiewaje,

Chaj piaje jon u rodnaj ziamli,
Kab u sercach nam soram zbudzić,
Kab zmahacca z niepraŭdaj išli,
U čyjim siercy sumieńnie nia śpić.

Dolu čornuju noć nie chawaje,
Kali wyljecca pieśnia żywaja!

Albert Pawłowič.

PIASTUN.

Lastała stajała maci,
Ciešyla dziciatka.
Syn razrošsia bez pryčyny, —
Rady nie dašć matka.
I tak i siak jaho pieścić,
Hadaje, što treba:
Može syru, mlečka, masła,
Mo da hrybkoŭ chleba?
Hodzi płakać, moj synočku,
Uspakojśia kryšku.
Saŭka złuje—braž ab ziemi
I hrybki i lyžku.
— Nu čaho-ž ty? što z taboju?
Štož tak zazławašsia?
Može chwory? maci kaže
— Bač, jak zmardawašsia.
Saŭka staŭ cišeć patrochu,
Cedzić jon praz huby:
— Hryb niažowany pabieh znoŭ,
Nie ūławiŭ na zuby.

Stary ŭlas.

* * *

Pramčašsia maj i wiesnawaja
Para minulaśia u nas,
Užo i leto nastupaje, —
Haračy nastupaje čas.
Wiesna, wiesna—dzieńki lubyje —
Tak darahi, tak miły čas.
Čamu, jak lety maładyje,
Tab skora pakidaješ nas?!
Ty prybirala ŭ zielen maja
Ziamlu, dziereŭcy i kusty, —
Choć pryjdzie niekali druhaja, —
Ale nia budzieš heta ty!
Nam žal twaich dzieńkoŭ pahodnych;
Cichich i ciopłych wiečaroŭ
Tak sercu darahich i rodnych
I hety čas jak son prajšoŭ...
Hetak i moładašć niasiecca —
Žyćcia ludzkoho hety kwiet,
I tolki pamiać astajecca
Hetych wiasiołych—burnych let!

Є. Budžko.

WOSIEN

Woś i daždali...
Dni skaratali;
Sonce apało;
Zachalaładniało;
Na dware durna —
Wietrena, chmurna,
Lišcia pažoŭkli,
Paapadali,
Ptuški zamoŭkli,
Pawyletali...
Pusta i nudna...
Zwyknucca trudna!...

Є. Bujło

LES.

Oj ty, les zielony,
Čaho ž ty šumiš?
Ci żyć tabie trudna?
Čamu nia maŭčyš?
Či dumka jakaja
Ŭsie ciabie hniewić?
Ci jakaja pošeć
Nad taboj wisić?
Nie! to i nia pošeć,
Nie bezwolne dum, —
Bura mnie nawodzić
Hety strašny sum.
Mianie strašyć bura,
Što idzie zдалok
Dy wierchi sasonak
Ściele ŭpapierok?

M. Aroł

PIESNIA.

Kab była ja ptuskaj,
Ptuškaj bystrakryłaj,
Da ciabie strałoju
Palaciela b miły.
Ale Boh nia daŭ mnie
Kryllaŭ ptuški lohkej

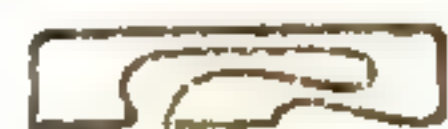
I adna żywu ja
 Ŭ čužynie dalokaj.
 Tolki jak zasnu ja,
 To ŭ śnie ciabie baču;
 Ale jak ustanu,
 Dyk horka zapłaču.
 Tolki ŭ śnie razłuki
 Nie znaju s taboju,
 Da ciabie na hrudzi
 Ŭpaŭšy siratoju.
 Ach, kab moh son hety
 Wiečna nie minacca,
 Kab mahła choć ŭ marach
 Na ciabie ŭhladacca!..

W Karšun

Z PIESIEN ADZINOKAHO.

I nudna i ciažka na sercy,
 Prywietu nidzie nia widać.
 Zdajecca b, nie strašna i ŭmierci,
 Błahoje żywćio skaratać.
 Jak wiecier miatličku chistaje,
 Jak les niepahołaj šumić,
 Tak smutak dušu mnje zjedaje,
 Tak serce biez serca balić.
 Zirnu ja na jasnaje niebo,
 Zirnu na siało pad haroj,
 Ja čuju „Ciabie nam nia treba —
 Ty budzieš wiek żyć siratoj“.

ABRAZKI.

(Afiaŕujecca Jakuba Kolasu).

Ja čuŭ, jak moj brat-biełarus śpiewaŭ swaje pieśni.
 Bože! Kolki muki i jenkoŭ u jahonym hołasie, kol-
 ki skarhi strašnjaj u hetaj pieśni, što wychodziła z jaho
 hrudziej i smutna i nudna liłasia pa poli, addawałasia
 hułka ŭ lesie i padyjmałasia wyżej i wyżej — aź da si-
 niaho, spakojnaho nieba!
 Za serce chapala hetaja pieśnia — pieśnia muzyka-
 niawolnika.

Zahudzieli ŭ dušy usie struny, z hrudziej wyrwaŭ-
 sia jenk i na wačach zakrucilisia ślozy...
 Biedny, biazdolny narod; ślazmi i potam zalitaja
 ziamielka.

* * *

Wot wioska, dzie żywuć maje braty.
 Drennieńkije chacionki prylapilisia adna da adnej;
 abapoł stajać chlewy i pawietki, dzie-nie-dzie uhledziš
 sadok. Tolki rabina, što plače čyrwonymi ślazmi, dy
 kudrawaja biaroza, dy chwojka wiek-wiečny hladziać na
 twaju, biełarus, niadolu...
 Jak smutna!..
 A kruhom raskinułasia šyrokaje pole. Jak muraški,
 wysypalisia tudy mużyčki i, sahnaušysia nad ciažkimi
 sachami, aruć usochšuju ziamielku. Tut ŭsia ich nadzie-
 ja, ŭsio ich bahaćcie, usio ich ščaćcie..

* * *

Ŭ biednaj, kurnaj chatcy, na kancy wioski, haryć
 łučyna, utknionaja ŭ ścianu. Na skrypučaj žerdecy wi-
 sić kałyska, a ŭ joj lažyć hałodnaje dziciatka. Nad im,
 sahnaušysia, staić maci i piaje pieśniu—nudaju, smut-
 nuju pieśniu; a ŭ tej pieśni stolki jenkoŭ, stolki niawy-
 plakanych ślazoŭ, što samomu choćecca razam z joju
 plakać i kryčać na ŭwieś świet: „Ratunku! Padmohi!..
 A tam, u kucie; na ławi waruśyceca niešto pad ka-
 žuchom. Heta chwory mużyk-haspadar choće padniacca,
 kab napicca wady—i nia mo że. Jaho kinuli siły: ciažkaja
 niepamiernaja praca padtačyła jaho zdaroŭje, i woś jon
 lažyć, biedak, žwiesiušy mazalistuju ruku, i spieksymisia
 hubami šepč: „Pić“, a pašla doŭha — doŭha kašlaje...
 Widać, što ŭžo apošnije swaje dni dażywaje mużyk
 Heta kaniec harotnaho żywćia...

* * *

Wot mahilnik, hdzie ležać kości našych dziedoŭ
 i baćkoŭ.
 Niekolki chwojek, lip i biarozak, s poŭsotni zhniŭ-
 ŭšych kryžoŭ—i ŭsio...
 Jak cicha, jak smutna.
 Ništo nie narušaje wiečnaho snu niabošćykoŭ,—ich
 adpačynku pa ciažkim, biednym żywćiu. Tolki časam za-
 kryčyć sawa, što žwiła sabie tut hniazdo ŭ duple sta-
 roj lipy, zakarkaje warona, zakukuje-zahałosić ziaziulka
 nad mużyckaj niadolej. Zaŭturujuć joj swaim šumam
 chwojki i biarozy—i iznoŭ ŭsio ścichnie, zaśnie...

* * *

Woś ty jaki, moj rodny kraj!

Smutak wieje ad twaich wiosak ad paloŭ twaich i lasoŭ, ad rek i wazioraŭ i ad tych kryžoŭ, što stajać pry darohach. Smutak čuwać u twaich pieśniach skarihach, mužyk biełaruski; smutak i nadzieja u twaich malitwach, što da Boha šleš.

Smutak i skarha...

Lublu ciabie, maja rodnaja staronka, maja matka—Biełarusi Ty wyhadawała, mianie, ty mnie pakazała nia-dolu i ślozy maich bratoŭ...

.....
Widžu — ŭschodziać nad taboj zorki jasnyje. Usio światlej robicca ŭ tabie ..

Wiern—ŭstanie sonce, paśle jano nam svoj świat, razhonić tuman, što spawiŭ ciabie, Biełarus!

Pryjduć dla ciabie lepšyje časy...

Dla synoŭ twaich začniecca nowaje žyćcio — wol-naje, światłaje! Stanuć jany ŭrad z starejšymi swaimi bratami i družna woźmucca da ahulnaj pracy, a ty maci, padyjmieš spaniewieranuju dahetul haławu i śmieła budzieš pahladać u jasnuju budućynu, što niasie twaim dzieciom lepšuju dolu, lepšuju sławu!

Piotra Prosty.

S U D

Ech, bratcy, kiepska stała żyć na świeci, kali użo za kurycu susied susiedu haławu kałom pašćopaŭ; dy patom za hetu samuju kurycu (wiadomo spuściuŭ adzin druhomu juchu) buduć ciahacca pa śliewaciach, dy pa sudoch!

— A što za škodu zrabiła kurycy?

— Ot, wydzierła na hradzie buračkoŭ na piadzi try! A im, hetym zadzirakam, kolki heta kurycy budzie ka-štawać? Cełaho padciolka, kali nia bolš! Nima ciapier miež maładych dabra!...

A ot, paśluchajcie wy, jakije u nas daŭniej byli sudy.

Niabošćyk Janka (wiečny pakoj jaho duży), „mščlarom“ što zwali, zabraŭ sa swajho aŭsa dwuch byč-koŭ Ryhora kancawoho, (praŭda aŭsa zjeść — mało źjeli, ale šmat stratawali); doma pahadzicca, — nie pahadzilisia; napisau pachtar prašennje i pajšlo na sud. Ciešyusia i ja z hetaho, bo użo kolki času, jak i na maich šnuroch paš-

la nočy atawa była patratawana: nie inačej jak heta rabota Ryhorowych: Łysaho i Padłasaŭ! Ale nie zła-wiuŭ za ruku, nie każy što złodziej. Šmat było hutarki ab hetych bykoh u wioscy, tolki mnie Stalučonak pad-šepnuŭ, što jak u nočy chadziŭ na ruń pilnawać zajca, bačyŭ na majej atawie kabyłu udawy Gabrelichi. Ehe, dumaju sabie, nia dačekaŭnie, złaŭlu i ja!

Pawiačerauŭ, zaraz abuŭ łapci, nasunuŭ każuch, dy cichaŭka sušć praz siency na humniŭšce, hocnuŭ praz płot, dy bordzieńko na miazu — i buch! .. lažu... čekaju... Tolki pieršyje piatuchi zapiejali, jak čuju, idzie niechto na maju ataŭku... Musi i adnaho paciera nie paśpieŭ by čelawiek zhawaryć, — baču chodzieć użo Gabrelichi ka-byłka pa majej atawie i chrumsčyć, aź piena idzie, a za uzdečku trymaje, dy wodzie sama Gabrelicha. Z duru paharačyusia i nie pačekaŭšy kab bliżej miaży padyjšli jany, kryknuŭ, skoknuŭ da kabyły, ale i Gabrelicha (kab, jaje paraluŭ) sprytnaja była kabiecina, jak wiŭ na kabyłu, dy ŭ skočku naŭcieki!... Hnausia ja, hnausia, ale pa no-čy — kudy tam!... Na zaŭtra čuć świat, uziat ja stara-stu, dwuch paniatych i śledam jak raz dawiali; pryzna-łasja i Gabrelicha, ale zapłacić za škodu nie chaciela; padaŭ i ja na sud.

Praz jakich niadzielki dźwie prychodziać nam pa-wiestki: Ryhoru z Jankam, i mnie z Gabrelichaj, usim na adzin dzień. — Pajechal!... Mirawaja sudzia byŭ u na-šym wučastku niemiec i nadto ciażka było z im razha-warycca: mało našaj hutarki jon rozumieŭ, a my jaho — ješče mienš.

Wyklikaje na sam piered Janku i Ryhora i pytaje.

— Nu, kak bil?

— Nie, każe, waŭše skarodzie, dali Boh, my nia bilisia ..

— Bolwan' zakryčaŭ sudzia, ja sprašywaju, kakoj patrawa?

— Nie, każe Janka, nie pa trawie, a pa aŭsie, waŭše skarodzie chadzili Ryhorowy byki.

— Kakoj bik?

— Łysy i Padłasy, waŭše skarodzie...

— Bolwan, mošennik, zakryčaŭ ješče horš sudzia, u prašenii kafaryš wol, a ciapier bik; sam nie znaješ, kto imiel potrawa! Idzicie damoj, damoj; mnie wremia niet! Dzieło končeno!

Wyjšli Ryhor z Jankam, a ja staju i dryžu: nie ina-čej, jak pachtar naputaŭ u prašennji, dy zamiest bykoŭ, pastawiŭ wałoŭ. Ach kab jaho licha; a kali u maim prašennji zmyliŭ, dy zamiest kabyły napisau kania... Staju... dryžu... i jazyka u hubie zabyusia... Staju — šap-

ču (kab nia zbicca z pantalýku): kabyła, kabyła, kaby... a tut, jak raz kličué mianie z Gabrelichaj. Wyjšoŭ, staju... dryžać kaleni (pieršy raz na sud papaŭ)... Baču, i Gabrelicha, jak chusta zbialeuŝy staić... Kabyła... kabyła, kaby... Šapču ja ciaham, aŝ tut, trach!... Mirawaja i pytaje:

— Nu, kak?

— Kabyła, waše skarodzie, kaŝu.

— Kak kabyła? kto!

— Gabrelicha, waše skarodzie; ale uŝo ni wočy maje nie baćać, ni wuŝy nia čujuć...

Staju... dryžu... jak praz tuman baču: suddzia iznoŭ pytaje:

— Kto kabyła? kto?

— Udawa, — Gabrelicha, waše skarodzie! ale ŭ wa-
čach niejaka wiesialej mnie robicca: musić dzieło wyj-
hraj, bo baču: suddzia zamiest hniewu, śmiajecca, dy i
znoŭ da nas:

Nu, wot i chorošo: ty, kaŝe, choć i mužčyna, a ma-
leńkij, a ona choć i baba, no, prawda, bolšaja kabyła,
tak wy lučše tak... biez suda... začem sud? Pamiercieś!

— Hlanuŭ ja na Gabrelichu, zirkuła jana na mia-
nie, stali, čekajem što budzie...

No, idite, kaŝe ŭ kalidor — pamiercieś! Na to su-
siedzi... začem sud?

Wyjšli my u kalidor... hlanuŭ ja na Gabrelichu,
kiepska, dumaju, budzie: choć wina jaje, ale jak pry-
dziecca da miery — nie dam rady: baba roŝtaja! Stali
my heta bokam, uzniaŭsia ja na cypački i tak na korch
nie chwataje; a Gabrelicha, kab jej dna nia było, uhle-
dzieła hetu štuku i kaŝe: nie, susiedzie, heta nia miera;
kali suddzia skazała pamieryycca, — to treba pamieryycca,
jak maje być, suddzia lepš wiedaje, što i jak treba da
dzieła; dawaj plačmi staniem; jak stali plačmi, a baba
ješće ućapiłaŝa za maju brawerku, dy ciśnie u niz, kab
na cypački nie ŭzniaŭsia, — dyk kudy tam! Amal nie na
uŝiu haławu niŝej ja roŝtu!

Uzdychnuŭ ja, ale štoŝ zrabieć, — wola Boŝa! Wiar-
nulisia ŭ kameru, a tut zaraz suddzia i pytaje:

— Nu, kak?

— Pamierylisia, kaŝem waše skarodie.

Ot i charošo! Idzicie, kaŝe, z Bohom damoj, dzie-
ła końčena, ja oŝen rad!

Wyjšli my. Tolki... ale, što tam waławodzić? cho-
ćecie wiedać jaki kaniec? Dumajecie, što jak ciapier wy
maładyje, zaraz u zjezd, u pałaty, u Piecierburch? Ani
dumać! Da Berki trafili i Ryhor z Jankam, i ja z Ga-
brelichaju! Što i jak tam, było?... at, było, — bo było,
ale z taho času nia jeŝdzili na sud!... **Jadwigin Sz.**

Jość bol...

„Jość bol ciaŝkoha hora, bol hoładu bywaje, chwa-
roby... mianie nie spatkała hwaroba, ani dakučaje hoład,
a tolki smutak čerwiem duŝu točyć;—i ŝurba za niečym
niedaŝcihłym, dalokim—hodnym duŝy čelawieka...

„Woŝ ŝyćcio ŝeraje piereda mnoj i za mnoj sybir-
nym polem—tajhaj ŝcielecca. Z hrudziej nabaleuŝyh wy-
rywajecca nohdy uzdoŭ, ale biezradziejny, ale hłuhi, jak
jenk ziamielki-matki pad nahami nastupajućaho wojska..

„Ščaŝliwy toj čelawiek, katory moŝe, hlanuŭŝy za
siabie nazad, ubačyć pratorenuju im pucinu, a ješće bolš
ŝčaŝliwy toj, chto ŭ ŝchiłku dniej ŝyćcia swajho, padobna
pracawitamu sieńcu, moŝe hlanuŭŝy za siabie, ŭbačyć
zialonaje pole ŭ pakrasie i čekać zapłaty za mazoli i pot
swoj!.. Ščaŝliwy i toj, na pucinie katoraho čyrwonaj ŝyć-
kaj značyycca śled wialikaho bolu, — i jon, hlanuŭčy za
siabie, znojdzie čym aŝywici samleuŝy duch.

„Minuły wialiki bol rodzić perły, ale ŝeraja biezna-
dziejnaja ŝuda zabiwaje duha i, jak ahoń, usio zniŝtaŝaje
dyj pakidaje za saboj tolki popieł, ŝery popieł“...

Tak ŝaliŭsia siwy starec, hładziuŝy dryŝačaj rukoj
hałoŭku dziciaci. Zachadiačaje sonce załaciło siwyje wa-
łasy i biełuju baradu starca, zliwajučy ŭ wadzin ton
z jasnym lankom hałoŭki dzieciačaj. Wočy starca błu-
dzili niehdzie ŭ niewiedamaj dali, a dumki, jak razbitaje
stada biełych ptuŝek, kruŝyli paasobku. Niehdzie daloka,
daloka płakali skrypčyny struny; bujnyje ŝłozy, jak rau-
naja rasa na trawicy, dryŝeli i sypalisia z jomkich strun
ŝnurami perłoŭ biełych.

Chwory, nia mocny duch starca łamaŭsia pad cie-
ŝaram bolu. Sciŝna stajali drewy... Usio zamiorła... Zdawa-
łoŝia, uŝia natura ŭ hety cichi letni wiečer čuła kryŭdu
ŝyćcia...

Włast.

Na uschodzie sonca.

(Achwiaruju „Naŝaj Niwie“ i uŝim jaje supracouńnikam).

... Mnie nie spałoŝia. Pračnuŭsia pasiarod nočy, pa-
dyŝoŭ k waknu, uťaloپیusia ŭ jaho i pilna pačaŭ hladzieć
na wulicu.

Na dware stajała, pieknaja, čaroŭnaja noč! Nieba ciemnowata-siniaje, hłybokaje biez miery, doŭhaje i šyrokuje biez konca, husta natykanaje mihatliwymi, jasnymi zorkami, jak wializny darahi kupoł, ablehało kruhkruhom čornaju hrešnju ziamlu. Zorki wiesieła mihacielii. Kožnaja z ich dadziena asobnamu čelawieku i świecić datul, pakul toj nie zyjdzie z hetaho świetu. Tady zorka padaje na ziamlu i lije pa darozie swaje žałaśliwyje ahniewyje šlozy, katoryje na moment jakby zastywajuć na niebie, a pašla raptam prapadajuć...

Pamior čelawiek,—značyć, patuchła i zorka jaho!

Hetak kažuć ciomnyje ludzi, ŭ heta niekališ wiedy i ja...

Ech, kolki hetych zorak tuchnie na našych wačach, braćcia mai!.. Zorki ščasliwych i nieščasliwych, zorki bahatych i biednych, zorki pancu i muzykoŭ!!

I ja ŭ hetu ciomnuju, dušnuju nočku pačau ščyra, nie mihajućy wačyma, pilnawać, sačyć za kožnaju zorkaju, ci nie spadzie adna z ich na maich wačach?

Son zašim pakinu ŭ mianie.

I woš—tam daloka, na ŭschodnim kraju nieba, jak pryhma jakaja, raptam adarwalisia try zorki i miham apali na ziamlu! — Čyje jany? Ci biednaho muzyka-pracoŭnika, ci paŭa wialmožnaho? Ci sirotki harotnaho, ci piastuna ščasliwaho? Nia wiedaju! Tolki ŭsio-ž taki niejčyje jany dy jośe!..—Može heta na maju karyść abarwalosia žyćcio trom čelawiekam?!

Pry hetaj dumce ja chacieŭ apuścić wočy, kali iznoŭ mnie pryjšłosia być świadkam spadańnia dwuch zorak... Tahdy ja raptam, nie pa swajej woli, apuściŭ nia tolki wočy, a i haławu i pačau razhledaci šeruju, nudnuju, akrytuju čmoju ziamlicu, ścieny i strechi ciomnych, nizienkieb, padobnych adna da adnej muzyckich chacin. U haławu paležli dumki, katoryje na wucha šeptali mnie: „Na što tabie hetaje nieba? Sto tabie jaho pieknaśće dziŭnaja, jaho charastwo swiatoje?!—Ty—syn ziamli, nudnaj, čornaj ziamli; ty—niawolnik žyćcia ciažkaho, horkaho, padniawolnaho; ty afiara biedy, nieščasćia i niadoli! Nie na toje ty radziŭsia, kab dziwawacca charastwom pryrody, paznawać jaje, a pašla ŭ knižkach čyrkać ab joj, kab i twaje braćcia wučylisia lubić jaje!.. Ty—dzicia ludu ciomnaŭ, zabitaŭ, spracawanaho, dziela katoraho niema ničoha druhoha, aproč pracy ciažkoj, niazmožnaj, jakuju jon sam apiewaje ŭ pieśni nudnaj, zloženaj jaho balačym sercam, jaho kłapatliwym mozham i napisanuju čystaju pamiaćciu na šera-čoraych listoch času, katory biazyc biez konca... Usio što žywie na świecie, što jaho cikuje, jon znojdzie na hetych listoch, pračytaje... i pajmie..

Heta jamu znajoma—druhoha, inakšaho piśma, pakul što, jon nia ŭmieje čytać. Jamu najpierś treba taho, što datykałosia by jaho wušej, wačej, jaho ŭsiaje istoty, što ŭskałychnuło by im, abudziło ad wiekowaho snu, raspluščyło jamu wočy; tady jon padyjmie ich k niebu!.. Tady z jaho siamji wyjduć swaje rodnyje pieśniary, katoryje ŭ rodnaj mowie apiejuć usie dziwy świetu, druhim narodom daŭno wiadomyje“...

I čym dalej, tym bolejš i bolejš dumki aputywali mianie, ŭsio ščylniej nałazili ŭsio nowyje i nowyje, dy ŭsio zajadlejšyje, ciažejšyje; rabili z mianie biazwolnuju ich słuhu..

... Kolki času, ja spaŭ? Što ja śniŭ? Nia wiedaju! Tolki, jak iznoŭ padniaŭ haławu, ŭžo świežuju, wolnuju ad ciažkich dumak,—i kinuŭ wokam na dwor,—dyk nad ziamloj užo swiaciło soniejko.

Hetym razam uzyjšło jano nadta dziŭnaje i čaroŭnaje!

Smieła i chutka wyjšło soniejko z-za lesu i pamalenku pačeśnie pryhałubiło pračnuŭšusja ziamlu i ŭsio żywoje na joj.

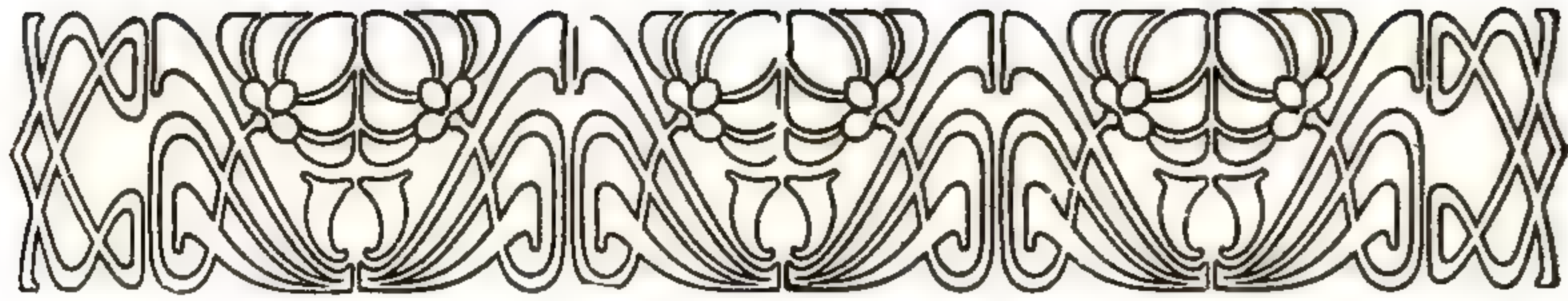
Usio wiesialejš zatrepietałosia, zawarušyłosia i zwonka zašpiewało ŭ wadzin hołas ščyruju litaniju ŭzyjšoŭšamu soniejku:

„Witajem ciabie, car świetu, car usiaho žyćcia na ziamli! Wialikaje i ślaŭnaje sonce! Ty pryjšło da nas, razbudziło nas ad snu! My ustali na twój prychoď i družnie, chutka pojdziem da pracy! Nia schodź že na wieki ty z hetaho nieba—i ahniom ščasćia aświečaj hrešnuju chłodnuju ziamlu! Witajem ciabie, sonce!..“

Niejkaja radaść i lohkaść napoŭniła majo serce, i, abiarnuŭšy wočy na ŭschod, zašpiewaŭ i ja razam z ŭsim żywym światuju, dziŭnuju, ščyruju pieśniu ŭzyjšoŭšamu soncu!..

Giška Hartny.

Bielaruskaja Bibliohrafija.

Bielaruskaje knihi XVI stalecicia.

Біблія руска выложена докторомъ францискомъ скоринюю из славнаго града полоцька, богу ко чти и людямъ посолитымъ къ доброму научению. (Praha Ceskaija 1517—1519).

Псалтырь Ф. Скорины. (Praha Ceskaija 1517).

Книга дѣянiя и посланiя апостольская зовемая апостол. Ф. Скорины Вильно 1525 въ домѣ бургомистра Якуба Бабича.

Малая подорожная книжица (Псалтырь, Часословецъ, Акаѳисты, Каноны, Шестодневъ, святцы краткіе и Пасхалiя) Ф. Скорины. Вильно 1525.

Катихизисъ то есть наука стародавняя христiанская отъ светого писма для простыхъ людей языка руского въ пытаниахъ и отказѣхъ собрана. Несвижъ 1562 накладомъ Матеіа Кавечинскаго, Симона Буднаго і Лаврентіа Крышковскаго. (Hetu katchizm—kalwinski).

Оправданіе грѣшнаго человѣка предъ Богомъ. Несвижъ 1562 накладомъ Матеіа Кавечинскаго, Симона Буднаго и Лаврентіа Крышковскаго.

Книга зовемая евангеліе учительное отъ всѣхъ четырехъ евангелистовъ избранна... и выдана есть во отчизномъ имѣнію пана григоріа ходкевича въ мѣсте зовомомъ заблудовью властнымъ накладомъ его милости. 1568—1569.

Псалтырь съ часословцемъ. (Друкавана ў Заблудове) Иваномъ Ѳеодоровичемъ Москвитиномъ накладомъ пана Григоріа Ходкевича 1569—1570.

Апостолъ (Дѣянiя и посланiя Апостольскія) Друковано у Львова 1573—1574.

Евангеліе. (Четвероблаговестіе). Друковано у Мамоничей. Вильно 1574—1575.

Псалтырь. Вильно у мамоничей 1575—1576.

Апостолъ. Вильно 1576.

Первая часть новаго завета або тестаменту подлугъ словенского раздѣленія то есть отъ чотырехъ евангелистовъ святое евангеліе ісуса христа списаное въ которыхъ іжъ одно писмо евангельское прото однимъ словомъ его назвали евангеліе. (U drukarni Wasila Tiapinskaho kala 1580 hoda).

Книга новаго завѣта, вниенже на преди псалмы блаженнаго давида пророка и царя. Накладомъ князя Константина Острожскаго. Острог на Волынi 1580.

Библия спрѣчь книги ветхаго и новаго завѣта, по языку словенску отъ еврейска въ еллинскіи языкъ седми десят и двѣма богомудрыми преводники прежде воплощенiя господа бога и спаса нашего ісуса христа тии лѣта на желаемое повелѣніе птоломея филадельфа царя египетскъ преведенаго зводу сътцаніемъ и прилѣжаніемъ елико мощно помощію божіею послѣдовася и исправися в лѣто нововопищенiя господа бога и спаса нашего ісуса христа 1581. Острог 1580—1581. Накладомъ князя Константина Острожскаго.

Хронологія Андрея Рымши. Острог 1581.

Псалтырь. Вильно 1581.

Октоихъ (осмогласникъ). Надрукованы Васілемъ Гарабурдою, Вильно 1582.

Служебникъ у Мамоничей, благословеніемъ Онисифора митрополита Кіевскаго. Вильно 1583.

Катехизмъ или наука всѣмъ православнымъ христiаномъ к повченію велми полезно з латинскаго языка на рускіи языкъ ново преложено. Друкованъ у Вильни року Божого народженiя 1585 з дозволеніемъ старшихъ. (Katal ski katchizm napisany jezuitami).

Генадія патрiарха константинопольскаго. по нареченію сколяриса диалог или само друга розмова. Ку тому с книги Иоанна дамаскина, преніе второе христiанина з сарацыномъ или з магметаномъ. И третее слово иже во святыхъ отца нашего иоанна Златоустаго патрiарха константина града в немже о терпѣннiи и благохваленнiи да неплачемся злѣ о умершихъ. У Козмы и Лукаша Мамоничей. Вильно 1585.

Грамматика. Вильно 1586.

Трибуналъ обывателемъ великаго князства литовскаго на сойме варшавскомъ даны року 1580. В Вильни в друкарни Мамоничевъ року 1586.

Псалтырь с Возслѣдованіемъ. У Мамоничей Вильно 1586.

Календаръ Римски новы Герасима Смотрицкаго. Острогъ 1587.

Статутъ великаго князства литовскаго отъ наяснѣшого государя короля его милости жигимонта третего

го на коронации въ краковѣ выданы. Друковано ввольномъ месте виленскомъ, въ друкарни дому мамоничовъ. 1588.

Исповѣданіе о исхожденіи святого духа Острогъ 1588 г.

Маргаритъ Іоанна Злотоустаго. Вильно 1588.

Чинъ Виленскаго Братства. Вильно 1588.

Грамота короля жикгимонта III. Вильно 1589.

Апостоль у Мамоничовъ Вильно 1591.

Псалтырь. Вильно у Мамоничовъ 1592.

Псалмы давида пророка и царя. Извѣстуется путь къ благословенію вѣчному. Всяка радость яже неимат от добродѣтеле віну таковая абіе подвизаніе желаніе въ обрѣтшии ту воздвизаетъ. Блаженно бо вопіишу тож и добро. Кнѣмуж вся взірають, егож вся желаютъ. В Вилни. Здрукарни Мамоничовъ року 1593.

Евангеліе толковое. Различными святыя каѳолическія сирѣчь соборныя церкви христовы учителями. В вся до году седмицы, такожде же нагосподскія празники. В друкарни з дому мамоничовъ. Вильно 1595.

Катихизисъ С. Сизанія. (Wilno?) 1595.

Унія албо выкладъ преднейшихъ артыкуловъ ку зъодноченію грековъ с костеломъ римскимъ належащихъ. У. Вилни 1595. (Wydańie jezuickaie, aitar zda-jessa Ір. Росіей).

Псаломница (Псалтырь). Вильно 1595.

Молитвы повседневныя з многихъ святыхъ отцовъ церкви христовы учителей, с писма греческаго въ братцѣ избраны II ины молитвы на всю седмицу святого кирилла инока. Выдрукованы суть въ Вилни. В друкарни братства церковного у привилеяной 1596.

Казанье святого Кирилла патріарха іерусалимскаго о антихристѣ и знакахъ его з розширеніемъ науки проті ересей розни. Kazanie s. Cyrylla Patryarchy Jerozolimskiego o Antychryscie, y znakoch iego z rozszyrzeniem nauki przeciw herezyom roznym. W Wilnie, roku od stworzenia swiata 7104, a от воплощенія господа нашего ісуса христа 1596.

Псаломница (Псалтырь). Вильно 1596.

Часовникъ. Вильно 1596.

Лист Іеремеи Патріархи Константинопольскаго напомнималныи... о второмъ пришествіи христовѣ и о Антихристѣ. Вильно 1596.

Грамматика словенска совершеннаго искусства осми частей слова и иныхъ нуждныхъ. Ново составлена Л. З. В Вилни 1596.

Наука ку чтанію и розуменію писма словенскаго: ту тыжъ о святой троици и вѣчловеченіи господни. В Вилни. В друкарни Братства. Року Божого 1596.

Книга о новомъ календарѣ, Римъ въ друкарне апостольской року Божого 1596.

Описанье и оборона собору руского Берестейскаго В року 1596 месяца октября пристойне од старшихъ згромаженого. У Вильни року Божого нароченья 1597.

Апокрисисъ албо отповѣдь на книжки о соборѣ берестейскомъ именемъ людей старожитной реліѣ (набоженства) греческою черезъ Христофора Филиалета (носца истиннолюбца) врихлѣ дана. З Вильня остатнего дня месяца октября по старожитному року 1597.

Ектезисъ албо короткое собраніе справъ, которыя ся дялы на памятномъ Синоди Брестенскомъ. (Вильно?)

Пересторога. (Wilno?).

Казаніе П. Могилы. Острогъ.

Biełaruskije knihi XVII staleccia.

Евангеліе у Мамоничей. Вильно 1600.

О вѣрѣ Л. Сизанія. Острогъ 1602.

Оборона собора флорентинскаго противъ фальшывому недавно отъ противниковъ згоды выданому, освѣценому ксижати Яснѣ вѣльможному своему милостивому пану Янушови воеводѣ волынскому въ ласце божей душеспасительнаго здравья и фортуннаго въ долгій вѣкъ панованія вѣрне жычитъ Н. А. М. К. Вильно 1605.

Лѣкарство на оспалый умыслъ чоловѣчій а особливо на затвердѣлыя сердца людскіе заведенные свѣтомъ, албо якими грѣхами... Даміанъ недостойный презвитерь. Острогъ 1607.

Гармонія албо согласіе вѣры сакраментовъ и церемоней святое восточное церкви съ костеломъ римскимъ. (Wilno 1608 ?)

ΘΕΣΣΕΣ сиречь извѣстныя предложенія отъ ученій еже о тайнахъ церковныхъ. (Wilno 1608?).

Книга новаго завѣта. Въ нейже напереді псалтырь блаженнаго пророка и царя давида. Выдана коштомъ и накладомъ вельможнаго пана богдана князя огинскаго подкомораго троцкаго працею и пильнымъ стараньемъ иноковъ церкви братское С. Духа. В Евю 1611.

Евангеліе албо казанья на каждую недѣлю и свята урочысты. В Евю 1616.

Евангеліе учительное албо казанья на недѣли презъ рокъ цалы и на праздники господске. Въ Романовѣ Волынскомъ 1619.

Казаніе на честны погребъ Леонтія Карповича
Епископа Мелетія Смотрицкаго. Вильно 1620.

Ляментъ свѣта убогихъ Мелетія Смотрицкаго.
Вильно 1620.

Палинодія чили отреченіе Захаріи Копыстенскаго
В Кіевѣ 1620.

Псалтырь блаженнаго пророка и царя Давида
Вильно 1623.

Омилія альбо казаніе на погребѣ отца Елисея
Плетеницкаго року отъ созданія міра 7133 Захаріи Ко-
пыстенскаго (Kijew?) 1625.

Бѣседы духовныя преподобнаго Макарія Египет-
скаго многими пожитками душезбавенными наполня-
ныя о нужномъ христіанамъ доскональствѣ. Вильно 1627.

увѣщеваніе виленской братіи Мелетія Смотрицка-
го. Краковъ 1629.

Антідот Андрея Мужиловскаго. (Wilno?) 1629.

Вирши съ григорія богослова въ святы вѣлики
пятокъ. Львовъ 1630.

Гисторія албо правдивое выписаніе святого Іоанна
Дамаскина о житіи святыхъ преподобныхъ отцовъ Ва-
лаама и Осафа и о наведеніи Індіанъ. Старанемъ и
коштомъ інокъ общежителнаго монастыря Кутене-
скаго. 1637.

Діоптра альбо зеркало и выраженіе живота люд-
скаго на сѣмъ свѣтѣ Ігумена Витолія. Вильно 1642.

Коротки зборъ благочестной вѣры. В Печерской
Лаврѣ 1645—1646.

Зобраніе короткой науки о артыкулахъ вѣры пра-
вославно-католицкой христіанской як церковь всходняя,
апостольская учить. Львовъ 1646.

О дворѣ Турскаго султана. 1649.

Ключъ разума Іоанникія Галытовскаго. Кіевъ 1659.

Конфедерація войска великаго княжества литов-
скаго. (Wilno?) 1662.

Небо новое съ новыми звѣздами Іоаннікія Галы-
товскаго. Кіевъ 1665.

Казанія или поученія приданыя до книги „Ключъ
разума“. Кіевъ 1666.

Небо новое съ новыми звѣздами Галытовскаго.
Черниговъ 1677.

Повѣсти смѣхотворны: 1679.

Кроника о земли польской (1681).

Краткія и вензловатыя повѣсти Б. М. др. і г.

Путешествіе у землю святую Радзивилла Б. М.
др. і г.

Книга совѣтъ воинскій з Б. Папроцкаго Б. М.
др. і г.

Зерцало человека христіанскаго. Б. М. др. і г.

О лѣкарствахъ Сиренюша. Б. М. др. і г.

Гисторія Гвагнина. Б. М. др. і г.

Кроника литовская Стрыйковскаго. Б. М. др. і г.

Проблемата философа Аристотеля Б. М. др. і г.

Літос или Камень съ пращи истины церкви Б. М.
др. і г.

Мечъ духовны на помощь церкви воюющей Лаза-
ра Барановича. Кіевъ 1686.

Боговъ поганьсци Галытовскаго. Черниговъ 1686.

Души людей умерлыхъ зъ тѣла выходячи одхо-
дятъ на тры мѣста: инши до неба, инши до пекла, ин-
шы на мытарства. Праз вѣлебнаго Архімандрита Галы-
товскаго. Черниговъ Сѣверски 1687.

О сакраментахъ. Леона Кишкн. Полоцкъ 1697.

Небо новое съ новыми звѣздами Галытовскаго.
Могилевъ 1699.

Біеларускіе кнігі XVIII стагоддзя.

Собраніе припадковъ духовнымъ особомъ потре-
бное имущее въ себѣ науку о Сакраментахъ, о деся-
ти Божіихъ приказаньяхъ. Супрасль 1722.

Zbior praw i przywilejów Wilnu służących zebrał
Piotr Dubieński, burmistrz Wileński. Wilno 1788. (Мно-
га документоў надрукованыхъ па біеларуску).

Бѣсѣды парохіальныя. Почаевъ 1789.

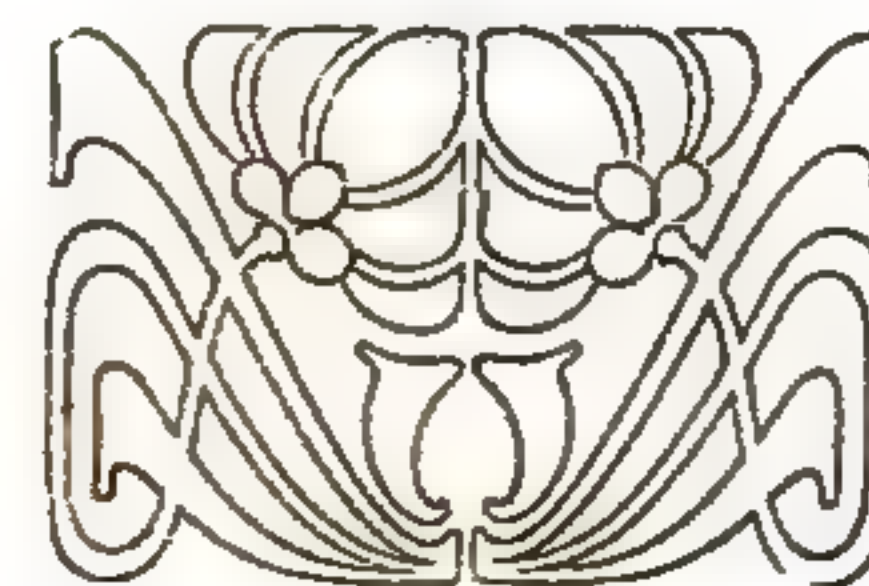
Прологъ. Супрасль 1791.

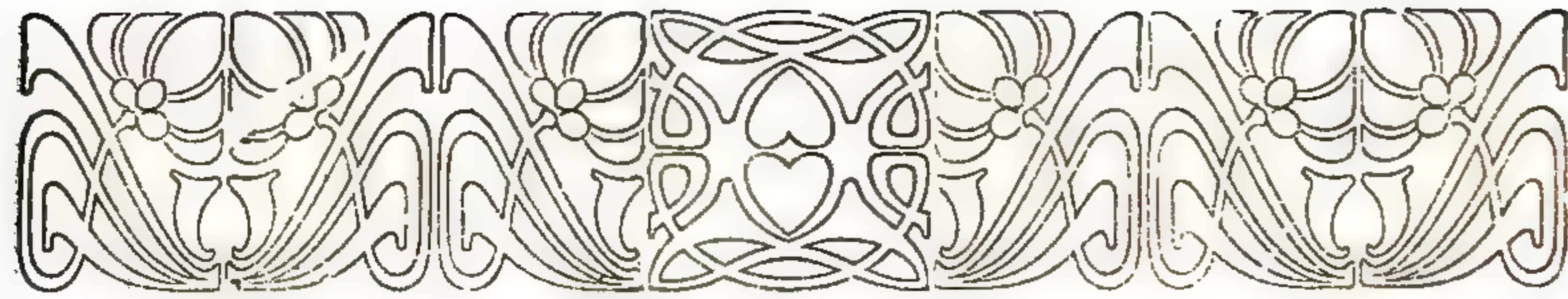
Пѣсни Давида пророка и царя. Почаевъ 1798.

Казанія коштомъ Францишка Владислава Чарнец-
каго. Луцкъ 1798.

(S przyczyny niedachwatu miejsca Ź hetym hadu Ź Ka-
lendaru drukujesca tolki bibliohrafija do XIX-go sta-
leccia).

Romuald Ziemięciw.

ŽARTY.

Razumny chłopiec.

- Čaho płačeš, Januk?
- Kapiejku zhubiū.
- Woš tabie dźwie, tolki nie płač.
- Januk uziaū dźwie kapiejki, schawaū dy iznoū płače.
- Da čahož ty płačeš?
- Jak že mnie nie płać? Jakby nie zhubiū he-
naj kapiejki, dyk mieū by Źžo try.

Biednaja baba.

- Čaho wy, babka płaćecie?
- Jak že mnie, bałubok, nie płać, kali čytali
ū cerkwi, što na tym świecie budzie „płać i skryhot zu-
bami“. A čym že ja budu skryhatać, kali Ź mianie ani
adniusienkaho zuba niema?

D z i a k.

- Dziaće, dziaće! čaho siemja płaće?
- Nia Źsim že piejać.

K a Ź b a s a.

Kazaū mnie adzin dziadzka: što, jakby kaŹbasa mieła
skrydły, tady b piekniejšaj ptuški nie było b na świecie.

Dobry syn.

- Ej, synok, nie rabi tak, a to budziem bicca!
- Tpru...
- A što?
- Što Ź, kali bicca, tak bicca.

Jak lepiej.

Spatkali čelawieka razbojniki. Adzin każe: „Zare-
žem!“ Druhi każe: „Pawiesim“. A hety čelawiek: „Rabi-
cie—każe—ludzi dobryje, jak lepiej!“

Aby skarej.

SabraŹsia jechać na kirmaš čelawiek z Źonkaj. Sieli
abiedać. Źonka każe: Ješ, ty, jušku, a ja kuracin-
ku, kab skarej“. „Dobra“.—Paabiedali.—Wyjšli na dwor,
čelawiek i każe: „Siadaj, Źonka, na woz“.—„Dy ješće
niezapreŹeno?“—Nie trać času, aby skarej“—sieū na ka-
nia dyj pajechaū na kirmaš.

Dziciatko z płaćem.

Adnaho razu siadzieli kupcy na zajeŹdŹym dwore;
haspadynia wyjšła s chaty, a hłopčyk jaje pačau kryćać
za matkaj. Kryčau, pakul nie zmaryŹsia, a tady zamoŹk.

- Nu, dziakuj Buhu, pierestaū—każe adzin kupiec.
- A hłopčyk, pačuŹsy heta adkazywaje:
- Aha, pierestaū. Adpačynu dy iznoū budu.

Dorraja kucharka.

Kazała niawiestka: „čort jaje, mama, wiedaje, hetu-
tuju swiakroŹku! Jana waryć boršč u takim sahanie, jak
wiadro, dy usio zjaduć i ješće im mało. A ja zwaru u
maleńkim, a Źsio-Ź bolš paławiny astajeca“.

Dzied dy baba.

Niedzie, kaŹuć, dzied dy baba paswarylisia pamieŹ
saboŹ dyj pastanawili adno da druhoho nie hawaryć. Ale
nia doŹha wytrymali, bo Ź baby ciarpieńnia nie chwaci-
ło, dyk jana i pytajecca: „Stary, ci ty Źčora čchnuŹ?“
„A što?“—panura adkazywaje jon. „BudŹ zdarou!“ łaska-
wa każe jana“—„Dziakuju“. Hetak i pahadzilisia.

Bačka cyhana.

- Cyhanie, twajho bačku zławili!
- Dzie?
- U kamory.
- Woš dziwa! U kamory koŹnaho złowiš! A wy ja-
ho Ź pole puścicie, dy tahdy ławicie!

M a č y c h a.

Abdzielila mačycha dwoch swaich pasynkoŹ koŹna-
ho celym jabłykam, a swajmu synu ničoha nie dała, dy
każe da pasynkoŹ: A wy-Ź i majmu synu dajcie choć pa-
paławince“.

B r e c h u n y.

Adzin hłopčyk kazaū: Jak ja byū chwory, dyk da
mianie pryjšło šeć znacharoŹ i dźwie čaraŹnicy“. A dru-
hi na toje i atkazaū: „A jak ja byū hwory, dyk celý
tydzień piered chataj stajaū woz z damawinaj“.

Čamu ljudi z roznymi wałasami rodziacca?

- Čaho heta ljudi rodziacca to čornyje, to biełyje?
- Bo adny rodziacca ũ dzień, a druhije ũ nočy.
- Rudyje kali rodziacca?
- Tak sama ũ dzień, tolki tady, jak sonce duže palić.

N i e u d z i a č n y.

— Spiekła ja siahonnia, mamu piroh swajmu čelawieku, dy taki rumiany, jak jabłačko. A jon jak udaryć mianie pirahom u plečy, usio roŭno jak kamianiom. Až ciapier balić.

A b r a z i t a b a k a.

- Byŭ na kirmašy, kumie?
- Byŭ Abraza kupiŭ.
- Anu, pakažy.
- A badaj že ciabie, kumie... nia mahu razwiazac—ruki pamiorzli.
- Dyk ciahni, kumie, s kapšuka tabaku—zakurym.
- Dawaj bardžej.

A ś c i a r o Ź n y j e.

Išli raz lesam hłuchi, ślapy, krywy dyj hoły. Až hłuchi kaže: „Śluchajcie, niešta tresnuło“. A ślapy: „hładzicie, heta razbojniki“.—„Skarej na ũcieki“ kaže krywy. A hoły: „bo nas abdziaruć“.

N a s y a b c i r a j e.

- Maja žonka, jak pryjdzie ũ cerkwu, dyk usim nasy paabciraje.
- Čamu?
- Bo jak zasmorkajecca, dyk koŭny, chto jaje ũhle-
dzić, nos sabie wytre.

Z a š t o ?

Wučyciel pytajecca wučnia ũ škole:
— Za što Boh vyhnaŭ Adama i Ewu z raju?
Za toje, što jany źjeli zialonaje jabłyčka, a zialo-
naho nia možna jeści, bo żywot zabalić.

C y h a n s k i w y k r u i.

U adnaho haspadara zaharełasia chata. Ludzi źbieh-
lisia ratawać, a cyhan staŭ dyj kryčyć na ũsio horła:
— Hasicie, ljudi, hasicie.

- A ty-ž čamu nie pamahaješ? pytajucca jaho.
- E, ješče skažuć, što ja ukraŭ niešta.

N i a l u d z i.

Spatkalisia raz biełarusy z mazurami. Woś mazury i pytajucca:

— „Cho wy takije?“—„My muŭyky“—atkazywajuć biełarusy. — „Aha muzycy. A adkul idziecie?“ — „Ad Buha“—Aha, ad Boha. A štož wy niasiecie na kijach?“— „Pastaly“. „Aha, apostaly“. „Baćcie źwiernuŭsia na reš-
cie adzin z mazuroŭ da swaich, ja dobra kazaŭ, što he-
ta nia ljudi. Heta apostoly i muzykanty ad Boha“.

Š t o t y d z i e ņ.

Pytaŭsia biełarus maskala:

- Kali u was Wialikdziej?
- U Piatroŭku,—kaže, maskal.
- Nie nia toje. Kali u was Waskrasiennia?
- Ewwa! u nas što tydzień woskrasiennie bywaje.

D u r n y s y n.

Prasiła ũdawa swajho syna:

— Idzi, synku, da pana dyj skaży: „Prasiła mama jasnowielmoŭnaho pana, kab wy nam dali źerdak śwince chleŭ adharadzić“.

A syn pryjšoŭ da pana dyj kaže: „prasila mama pana, kab wy nam dali wialmoŭnych jasnaj śwince chleŭ adharadzić“.

K a n i e c.

Wybačajcie, dobryje ljudi, ũžo mnie brechać budzie
—treba na druhi świet jechać, dy tam rukami mahać.
A tam ljudi nie hulajuć, sol na żyta mieniajuć.

Woś wam i ũsia kazka, a muie abarankoŭ wiazka.

Sabraŭ i padaŭ Romuald Ziem—wić.

Але самото Бога не го вѣстѣю справе. Дивосты и право постои
то не мѣнны е своє перѣдъ мѣна маюхъ тѣхъ роковъ кнѣгои
не мѣшнѣваюхъ іро велікое і правдоу бо злочное хоробы а нѣ
на пошдѣсправе лѣе прѣстаю і тѣхъ ми боѣе по мѣнѣ. А бѣсплѣны
не справе дѣлѣе боѣе ма дѣи. А пѣнаръ зѣмѣи маѣтѣ по рѣсѣ
литѣрами и лѣвы рѣшѣи ви лѣтѣи вы пѣны и по зѣе спѣати
а нѣшнѣи бѣзѣи и лѣвы і а прѣкѣспѣти маѣтѣ на вѣрѣдѣ сво

Adrywak Litōnskaho Statuta 1588 h.
(po egzemplarn Wilensk. Publ. biblioteki).

BIELARUSKAJA WYDAŬNICKAJA SUPOLKA

„Zahlanie sonce i u naše wakonce“

Piecierburh 6 linija d. № 1 kw. 20.

Pryjmaje da duku bielaruskije rukopisi. Sabiraje dla wydaŭnia bielaruskije muzykalnyje twory i narodnyje pieśni z notami. Pradaje swaje i čužyje bielaruskije wydaŭnia—ruskimi i łacinskimi literami, a także wysyła je swaim čytačam knihi ŭ roznnych druhich mowach pa čužym katałoham. Zakazy spoŭniaje dobra i skora. Kniharniam sa swaich wydaŭnioŭ robić wialikšuju skidku. Katałoh bielaruskich knih i kopiju umowy wysyła je biezpłatna. Zapisaŭšymsia ŭ Supolku pawedłuh umowy, a także uniosšym naŭpierad nia mienš za 3 rb. hrošej, Supolka wysyła je usie nowaści bielaruskaj literatury kožny raz pa wychodzie ich u świet, pakul chwataje prysłanych hrošej. Chto wypisywaje knih wydaŭnia Supolki za adzin raz bolšjak za poŭrubiel hatowymi hrašmi,—nie płacić za pieresyłku knih.

Supolka wydała i uziała na skład.

Беларускі лемэнтар 6 к. з рыс.	Bielaruski lementar 6 k. z rys.
Першае чытаньне 6 кап. з рыс.	Pieršaje čytaŭnie 6 k. z rys.
Другое чытаньне 25 кап.	Dudka bielaruskaja M. Burač-
Гутаркі аб небе і зям. 15 кап.	ka (niema ŭ S-ce).
з рыс.	Smyk bielaruski M. Buračka
Жалейка Я. Купалы 50 кап.	(niema ŭ S-ce).
лепш. выданьне 80 к.	Pan Tadeuś Marcinkiewiča 25 k.
Цукер В. Тройцы 3 кап.	lepš. wydaŭnie 50 k.
Гутаркі аб гаспадарцы 3 к.	Hapon Marcinkiewiča 15 k. lp. 30
Як ратаваць уздутую жывёлу	100 prykazak, zahadak ect. 13 k.
3 кап. з рыс.	Cukier W. Trojcy 3 k.
Дым Конопніцкай 4 кап.	Hutarki ab haspadarecy 3 k.
Вязанка Я. Лучыны 4 кап.	Jak ratawać uzdutuju żywiołu
Казкі А. К. 6 кап.	3 k. z rys.
Казка аб вадзе 3 кап.	Gedali E. Oržeškowaj 6 k. z rys.
Тарас на Парнасе 5 к.	Ziamielnaja sprawa ŭ nowaj
Гедалі Э. Ожэшковай 6 к. з рыс.	Zelandii 3 k.
Зямельная справа ў Новай Зе-	Kazka ab wadzie 3 k.
ляндзіі 3 кап.	Taras na Parnasie 5 k.
Як бараніцца ад халеры А. Гр.	Jak baranicca ad chalery A. Hr.
1 кап.	1 k.
	Karotki katechizm 5 k.

Dumki białoruskie — spisane przez W. Weryhę Kraków 1889
40 k. Podania białoruskie, zebrane przez W. Weryhę Lwów
1889 r. 80 kap.

Apruč hetaho ūsiaho možna wypisywać s Supolki. Бѣлоруссы А. Новины 10 к. Словарь бѣлорусскаго нарѣчя Носовича 3 р.; Программа для собиранія особенностей бѣлорусской рѣчи Карскаго 25 кап.; Государственное Хозяйство В. Княжества Литовскаго. Довн. Запольскаго 4 руб.; Очерки по организациі западно-русскаго крестьянства въ XVI в. Довн. Запольскаго 3 р. 50 к.; Западно-русские переводы псалтыря въ XV—XVIII в.в. изслѣдованія Карскаго 3 р. документы Московскаго Архива, М-ва Юстици (найбольш беларускіе) 3 р.; Страница изъ исторіи крѣпостного права въ XVIII—XIX в.в. Довн.-Запольскаго 20 к.; матеріалы для изученія языка и быта русск. населенія Сѣверо-Зап. края, собранные П. Шейном т. I бытовая и семейная жизнь бѣлорусса въ обрядахъ и песняхъ ч. 1-я 3 р., ч. 2-я 2 р.; т. II сказки, анекдоты, легенды, пословицы, проклятія, заговоры и проч. 3 р.; т. III описаніе жилища, одежды, игръ, колдовства, знахарства и тому под. 3 р.; Верхнее Поднѣпровье и Бѣлоруссія съ 11 политипаж., 37 диагр., съ 11 картами, составили П. Семеновъ, Довн.-Запольскій и др. (IX томъ геогр. описанія Россіи)—

3 р. 75 к., въ переплетѣ 4 р. и 4 р. 75 к.
Раѣтовује бѣларускіе писулки розныхъ хатункоў па 5 к. і друх.

Wydańnia Supolki naznačeny—o pierekłady—kropkaj.

Zdany ū drnk: VI і VII tomu бѣларускіхъ піесняроў і першы ссытак бѣларускіхъ піесняў з нотамі.

U składzie mašin i przyład ziemlerobnych ZYHMUNTA NAHRODZKAHO

Zawalnaja № 11 u Wilni

Kożny ziemlerob znojdzie u hetym składzie u wialikim wybore:

Płuhi adno i dwukonnyje przydatnyje na hruntы lohkiye, siarednije i ciażkije.

Najmacniejšyje sprużynowyje barony z samaj lepšaj amerykanskaj stali.

Małatarni ručnyje i konnyje, štyftowyje i cepowyje, katoryje pamimo taho, što wielmi lohka pracujuć jość wielmi trywałyje i da čysta wymalačuwajuć zboża, čym času i pracy šmat aščadžajuć.

Manieży wielmi praktyčna zbudawanyje, roznaj wieličyny i klejnou.

Wiejałki (arfy) roznych systemou i młynki da ačyščannia zbożža.

Siečkarni ručnyje, nożnyje i konnyje na 2 da 5 hatunkou siečki.

Mienionyje mašyny i przyłady jość krajowaho wyrabu i zahrańčyuch handlarou.

Wiadomyje z swajej dabraty, a wielmi zručnyje pry pracy slarpy litoŭskije, kosy styryjskije i inšyje rečy Zausiody u wialikim wybore, u składzie mašin i przyład ziemlerobnych.

Zyhmunta Nahrodzkaho u Wilni.

**Techნიčnaje biuro ustrojstwa parkou i frukto-
wych sadou**

Jazepa Pawłowiča

Jurkouški praspekt 9. (dom Sniadeckich).

Prodaż nasion, drewak, kwietnych i fruktowych kustoŭ,
prodaż aharodnickich i pčelnikoŭskich przyład.

Aharodnickaja škoła pryjmaje wučnioŭ ad 1 studnia 1910 h.

**U lepšych kniharniach možna kupić ješče knihi
prafesara E. F. Karskaho.**

Обзоръ звуковъ и формъ бѣлорусской рѣчи. Москва.
1886. Ц. 1 р. 25 к.

Западно-русские переводы псалтыри въ XV—XVII вѣ-
кахъ. Варшава . 1896. Цѣна 3 руб.

Западно-русскій сборникъ XV в., принадлежащій Импе-
раторской публичн. библ., Q. I № 391. СПБ. 1897. Ц. 40 к.

Бѣлоруссы. Т. I. Введение въ изученіе языка и народ-
ной словесности. Варшава. 1903. Ц. 2 р. 50 коп.

(тоже: „Виленскій Временникъ“, вып. I. Вильна.
1904 г.) Т. II. Язык бѣлорусскаго племени. Вып. 1.

Историческій очеркъ звуковъ бѣлорусскаго нарѣ-
чя. Варшава 1908. Ц. 3. р.

Бѣлорусская Энеида на изнанку. Съ приложеніемъ текс-
та сохранившихся отрывковъ. Харьковъ. 1908. Ц. 30к.

SKŁAD NASIEŃNIA

Impieratorskaho Rasiejskaho Aharodnickaho Tawarystwa.

Wilenski addzieł: Wilnia, Wialikaja wulica № 4.

Maje na prodaż nasieńnia harodnin, kwietak, kormnych
traŭ, roznyje paraški dla harodnin, a wiasnoj rasadu,
flancy kwietak, pryščepty i dr.

Chaŭrusnym kramam, haspadarskim tawarystwam i su-
połkam dajecca ustupka z cen.

Рекламируйте

Ваши предприятия

въ

Ботаническомъ

Саду.

Онъ и лѣтомъ, и зимой
посѣщается массой из-
бранной публики.

Рекламируйте

Ваши предприятия

въ

ПОЧТОВО-ТЕЛЕГРАФНЫХЪ
УЧРЕЖДЕНИЯХЪ

Виленской, Ковенской и
Сувалкской губ.

100,000

человѣкъ разн. состояній
ежедневно
видятъ Вашу Рекламу.

Обращайтесь

исключительно

Т-во

„РЕКЛАМА“

Контора: Вильна, Георгіев. пр. 4, кв. 10.

къ Т-ву

Тел. 830.

„Реклама“.

Рекламируйте

Ваши предприятия

на программахъ спектак-
лей русской труппы въ
городскомъ театрѣ и во-
енномъ манежѣ.

ВАША РЕКЛАМА

въ теченіи зимняго сезо-
на (около 6-ти мѣсяцевъ)
ежедневно разоидется въ
сотняхъ экземпляровъ.

Рекламируйте

Ваши предприятия

въ „Справочной книгѣ
о телефон. сообщеніяхъ
гор. Вильны“.

ОНА

круглый годъ служитъ на-
стоящей справочной книгой
болѣе чѣмъ для 1000 абонен-
товъ и кромѣ того расходит-
ся въ огромномъ количествѣ
экземпляровъ какъ „С-у-
никъ-Справочникъ по городу
Вильнѣ“.

